

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 listopada 2012 r.

w sprawie powiadomienia państw trzecich o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiającym wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania

(2012/C 354/01)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1005/2008 (rozporządzenie w sprawie połowów NNN) ustanawia unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym (NNN) połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznawania państw trzecich za niewspółpracujące, démarche w odniesieniu do państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie, sporządzania wykazu niewspółpracujących państw trzecich, usunięcia z wykazu niewspółpracujących państw trzecich, publicznego dostępu do wykazu niewspółpracujących państw trzecich i wszelkich środków nadzwyczajnych.

- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie państw trzecich o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące następuje na podstawie kryteriów określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wszelkie określone w art. 32 démarche w odniesieniu do tych państw. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, możliwości udzielenia przez te państwa odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy oraz środków już podjętych w celu naprawy sytuacji. Komisja powinna wyznaczyć danym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (4) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja Europejska może określić państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące państwa trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie może zostać uznane za niewspółpracujące państwo trzecie, jeżeli nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (5) Określenie niewspółpracujących państw trzecich nastąpi na podstawie przeglądu wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada może sporządzić wykaz państw niewspółpracujących. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN państwa trzecie bandery wzywa się do powiadamiania Komisji o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać ich statki rybackie.
- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja prowadzi współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

2. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE BELIZE

- (9) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zaakceptowała powiadomienie od Belize jako państwa bandery z dniem 17 marca 2010 r.
- (10) W dniach 8–12 listopada 2010 r. Komisja przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeprowadziła w Belize wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (11) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Belize rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Belize w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.
- (12) Sprawozdanie końcowe z wizyty wysłano do Belize w dniu 7 lutego 2011 r.
- (13) Uwagi Belize dotyczące sprawozdania końcowego z wizyty otrzymano w dniu 23 lutego 2011 r.
- (14) W dniach 7–10 czerwca 2011 r. Komisja przeprowadziła kolejną wizytę w Belize w celu przeprowadzenia działań następczych w związku z działaniami podjętymi podczas pierwszej wizyty.
- (15) Belize przedstawiło dodatkowe uwagi na piśmie w dniach 4 kwietnia 2011 r., 12 lipca 2011 r., 14 listopada 2011 r. i 27 stycznia 2012 r.

- (16) Belize jest umawiającą się stroną Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC), Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) i Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO). Belize jest współpracującym państwem nieczłonkowskim Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC). Belize ratyfikowało Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (konwencja UNCLOS) i porozumienie ONZ w sprawie zasobów rybnych (porozumienie UNFSA). Przyjęło ono Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z 2003 r. (porozumienie FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania).

- (17) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Belize jego międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu⁽¹⁾ określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 16 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wspomniane w motywach 16 i 18, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.

- (18) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez ICCAT, WCPFC, IOTC, IATTC, Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) i Organizację Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) w postaci sprawozdań w sprawie zgodności lub w postaci wykazów statków NNN, a także z publicznie dostępnych informacji pochodzących ze sprawozdania Departamentu Handlu Stanów Zjednoczonych dla Kongresu zgodnie z sekcją 403 lit. a) ustawy Magnusona i Stevensa z 2006 r. o ochronie zasobów rybnych i zarządzaniu nimi, przedstawionego w styczniu 2011 r. [sprawozdanie Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego (National Marine Fisheries Service, NMFS)].

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA BELIZE ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (19) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Belize jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽¹⁾ W sprawie państwa zbytu i odpowiednich środków zob. pkt 65–76 międzynarodowego planu działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania oraz art. 11.2 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO z 1995 r.

3.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (20) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa Komisja stwierdziła, że kilka statków NNN uwzględnionych w tych wykazach pływało pod banderą Belize po ich wpisaniu przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa do tych wykazów⁽¹⁾. Statkami tymi są Goidau Ruey No. 1, Orca, Reyamar 6, Sunny Jane, Tching Ye No. 6 oraz Wen Teng No. 688.
- (21) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest odpowiedzialne za swoje statki pływające na morzu pełnym. Komisja uważa, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Belize, posiadając wyżej wymienione statki NNN, nie wypełniło bowiem skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegało środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz nie dopilnowało, aby jego statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.
- (22) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest zobowiązane do dopilnowania, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa. Państwa bandery zobowiązane są również do bezzwłocznego wszczynania dochodzeń i postępowania sądowego. Państwo bandery powinno również zapewnić odpowiednie sankcje, zniechęcać do powtarzających się przypadków łamania prawa i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Belize nie wypełniło swoich obowiązków wynikających z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA. Niewypełnienie przez Belize obowiązków w zakresie przestrzegania i egzekwowania prawa narusza również postanowienia art. III ust. 8 porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, zgodnie z którym każda strona podejmuje środki egzekucyjne w odniesieniu do statków rybackich uprawnionych do pływania pod jej banderą, które działają niezgodnie z postanowieniami porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, w tym również, w stosownych przypadkach, traktuje takie naruszenie jako wykroczenie na mocy przepisów krajowych. Sankcje mające zastosowanie w przypadku takich naruszeń są na tyle surowe, aby były skuteczne w zapewnianiu zgodności z wymogami porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania i pozbawiały sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności.
- (23) Niewypełnienie przez Belize obowiązków w zakresie przestrzegania i egzekwowania prawa wynikających z art. 19 porozumienia UNFSA potwierdzają również informacje zgromadzone podczas wizyty przeprowadzonej w dniach 8–12 listopada 2010 r. W wyniku wizyty stwierdzono, że odpowiednie organy Belize nie były uprawnione do wymagania informacji od operatorów, zarejestrowanych właścicieli i faktycznych właścicieli statków rybackich pływających pod banderą Belize, ani do gromadzenia takich informacji w celu prowadzenia postępowania administracyjnych w odniesieniu do tych osób. Ponadto w wyniku wizyty stwierdzono nieprawidłowości w działaniu systemu upoważnionych obserwatorów przeprowadzających weryfikację działalności podmiotów gospodarczych, w szczególności w odniesieniu do operacji wyładunku poza wyłączną strefą ekonomiczną Belize (w.s.e.), ponieważ niektórzy upoważnieni obserwatorzy występowali jednocześnie jako przedstawiciele faktycznych właścicieli statków pływających pod banderą Belize. W związku z tym należy zauważyć, że znaczenie skutecznych działań w odniesieniu do faktycznych właścicieli potwierdza odpowiednia dokumentacja FAO i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), w której podkreśla się znaczenie informacji dotyczących faktycznych właścicieli w celu zwalczania nielegalnych działań⁽²⁾ oraz konieczność prowadzenia rejestrów statków rybackich i faktycznej własności⁽³⁾.
- (24) Ponadto zgodnie z art. 20 porozumienia UNFSA państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy bezpośrednio lub za pośrednictwem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz ich egzekwowania. W zbiorze wymogów szczegółowych przewidzianych w tym artykule określono obowiązki państw w zakresie prowadzenia dochodzeń, wzajemnej współpracy i karaniami za działalność połowową NNN. Przewidziano również możliwość stosowania przez państwa procedur regionalnych organizacji ds. rybołówstwa dotyczących powstrzymania działalności statków, które zgłoszono jako prowadzące działalność podważającą skuteczność środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, do czasu podjęcia właściwych działań przez państwo bandery. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, wskazuje, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa.
- (25) Przypomina się również, że zgodnie z art. 118 konwencji UNCLOS Belize jest zobowiązane do prowadzenia współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza

⁽²⁾ OECD, sprawozdanie „Ownership and Control of Ships”, pochodzące ze strony internetowej: <http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf>

⁽³⁾ FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership”, sprawozdanie z badania przeprowadzonego przez Departament Rybołówstwa FAO, marzec 2010 r., pochodzące ze strony: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf oraz opracowany przez FAO międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymania i eliminowania, pkt 18.

⁽¹⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 468/2010 z dnia 28 maja 2010 r. ustanawiającego unijny wykaz statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (Dz.U. L 131 z 29.5.2010, s. 22).

w obszarach morza pełnego i zarządzania nimi. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów i które nadal prowadzą działalność połowową, wyraźnie wskazuje, że Belize nie wypełniło obowiązków państwa bandery. Statki, które uznano za prowadzące połowy NNN, szkodzą bowiem ochronie żywych zasobów morza i zarządzaniu nimi.

- (26) Nieprzestrzeganie przez Belize zasad w odniesieniu do statków, które figurują w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa i które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, stanowi również naruszenie art. 217 konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwa bandery zobowiązane są do podjęcia szczególnych działań w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z zasadami międzynarodowymi, prowadzenia dochodzenia w odniesieniu do domniemych przypadków naruszenia prawa i odpowiedniego karania każdego przypadku naruszenia.
- (27) Występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, wskazuje również na niezdolność Belize do przestrzegania zaleceń określonych w opracowanym przez FAO międzynarodowym planie działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (plan IPOA IUU). W pkt 34 planu IPOA IUU zaleca się państwom dopilnowanie, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN.
- (28) Należy ponadto zauważyć, że Belize wymieniono w sprawozdaniu Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych (NMFS). Zgodnie z tym sprawozdaniem organy francuskie zaobserwowały dwa statki pływające pod banderą Belize na obszarze IATTC. Zarzuty dotyczące połowów NNN prowadzonych przez te dwa statki odrzucono, ponieważ Belize dostarczyło informacje wyjaśniające. Władze Stanów Zjednoczonych uznały jednak Belize za państwo, którego postępowanie wymaga dokładniejszej analizy⁽¹⁾.
- (29) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Belize, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego podmioty krajowe oraz że nie podjęło ono wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające wcześniej pod jego banderą.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 lit. b), c) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (30) Komisja przeanalizowała, czy Belize podjęło skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe kary w celu pozbawiania sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (31) Dostępne dowody potwierdzają, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W związku z tym przypomina się, że w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa figuruje kilka statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów. Fakt, że istnieją takie statki NNN, wyraźnie wskazuje, że Belize nie wypełniło swoich obowiązków w odniesieniu do statków pływających na morzu pełnym określonych w art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA. Ponadto sytuacja ta wyraźnie wskazuje również, że Belize nie spełnia wymogów określonych w art. 19 ust. 1 porozumienia UNFSA, w którym przewidziano zasady w zakresie zgodności i egzekwowania prawa, których muszą przestrzegać państwa bandery. Działania Belize w tym zakresie są również niezgodne z wymogami określonymi w art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA, który stanowi między innymi, że kary powinny być odpowiednio surowe i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności.
- (32) Działając w opisany sposób, Belize nie wykazało, że spełnia warunki określone w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków NNN, które pływały pod banderą Belize po ich wpisaniu do tych wykazów, stanowi bezpośredni dowód uchybienia przez Belize obowiązkowi sprawowania pełnej jurysdykcji nad jego statkami rybackimi.
- (33) Ponadto działania Belize w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych nie są zgodne również z zaleceniami określonymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym zaleca się państwom zapewnienie odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji, w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.
- (34) W odniesieniu do historii, charakteru, okoliczności, zakresu i znaczenia przypadków omawianych połowów NNN Komisja uwzględniła powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Belize do 2012 r.

⁽¹⁾ Sprawozdanie NMFS, s. 99.

(35) W odniesieniu do obecnych możliwości organów belizeńskich należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Belize jest państwem o wysokim rozwoju społecznym (93. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽²⁾, w którym Belize jest wymienione w kategorii krajów o średnio niskich dochodach. Uwzględniając pozycję tego państwa, przeprowadzenia analizy obecnych możliwości właściwych organów Belize nie uznaje się za konieczne. Wynika to z faktu, że poziomu rozwoju Belize, jak wskazano w niniejszym motywie, nie można uznać za czynnik osłabiający możliwości właściwych organów w odniesieniu do współpracy z innymi państwami i do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa.

(36) Niezależnie od analizy dokonanej w motywie 35 należy również zauważyć, że na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyty przeprowadzonej w listopadzie 2010 r. nie można uznać, że organom belizeńskim brakuje zasobów finansowych, lecz raczej niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego i uprawnień do pełnienia ich obowiązków.

(37) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Belize, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 5 lit. b), c) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

3.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

(38) Belize ratyfikowało konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Dokonało akceptacji porozumienia FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania. Belize jest ponadto umawiającą się stroną IATTC, ICCAT, IOTC i SPRFMO. Jest także współpracującym państwem nieczłonkowskim WCPFC. Do końca 2011 r. Belize było również współpracującym państwem nieczłonkowskim NEAFC. Status Belize jako współpracującego państwa nieczłonkowskiego nie został jednak przedłużony przez NEAFC na 2012 r.

(39) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Belize jako umawiającego się państwa członkowskiego IOTC i ICCAT i jako współpracującego państwa nieczłonkowskiego WCPFC. Z uwagi na to, że do końca 2011 r.

Belize było współpracującym państwem nieczłonkowskim NEAFC, Komisja przeanalizowała również informacje, jakie uznała za istotne w odniesieniu do tej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.

(40) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Belize na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez IOTC, ICCAT, WCPFC i NEAFC.

(41) Przypomina się, że ICCAT wystosowała do Belize pismo ostrzegawcze odnośnie do jego niepełnej sprawozdawczości w 2010 r. ⁽³⁾. W piśmie tym Belize zarzucono, że nie wywiązuje się w pełni i skutecznie ze swojego obowiązku przekazywania statystyk zgodnie z zaleceniem ICCAT 05-09 dotyczącym ustanowienia programu odbudowy zasobów północnoatlantyckiego tuńczyka białego. W tym samym piśmie ICCAT podkreśliła, że Belize nie dostarczyło wszystkich niezbędnych informacji i sprawozdań m.in. w odniesieniu do zadania II (próbki wielkościowe) i że przedłożyło tabele dotyczące zgodności po upływie wyznaczonego terminu.

(42) W innym piśmie ostrzegawczym wystosowanym przez ICCAT w 2011 r. ⁽⁴⁾ ponownie uznano, że Belize nie wywiązuje się w pełni i skutecznie ze swoich obowiązków w zakresie sprawozdawczości statystycznej (zalecenie ICCAT 05-09). Belize nie dostarczyło ponadto w wyznaczonym terminie wszystkich niezbędnych informacji i sprawozdań m.in. w odniesieniu do zadania I dotyczącego opastuna (statystyki dotyczące floty), sprawozdania w sprawie działań wewnętrznych w odniesieniu do statków o długości powyżej 20 metrów i wykazów statków.

(43) W piśmie ostrzegawczym wystosowanym przez ICCAT w 2012 r. ⁽⁵⁾ uznano, że Belize nie wywiązuje się w pełni i skutecznie ze swoich obowiązków zgodnie z zaleceniem 09-05. Stwierdzono ponadto, że Belize przekroczyło kwotę połowową północnego tuńczyka białego. Wezwano Belize do przedłożenia planu zarządzania połowami północnego tuńczyka białego, w tym planu zwrotu przełowionej kwoty.

(44) Komisja przeanalizowała również udostępniane przez ICCAT informacje dotyczące przestrzegania przez Belize zasad ICCAT i wywiązywania się z obowiązków w zakresie sprawozdawczości. W tym celu Komisja wykorzystwała tabele zbiorcze ICCAT dotyczące zgodności z 2010 r. ⁽⁶⁾ i tabele zbiorcze ICCAT dotyczące zgodności z 2011 r. ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽³⁾ Pismo ICCAT z dnia 4 marca 2010 r., okólnik ICCAT nr 672/4.3.2010.

⁽⁴⁾ Pismo ICCAT z dnia 18 stycznia 2011 r., okólnik ICCAT nr 558/18.1.2011.

⁽⁵⁾ Pismo ICCAT z dnia 21 lutego 2012 r., okólnik ICCAT nr 658/21.2.2012.

⁽⁶⁾ ICCAT, tabele zbiorcze dotyczące zgodności, dokument nr COC-308/2010 z 10.11.2010.

⁽⁷⁾ ICCAT, projekt tabel zbiorczych dotyczących zgodności, dokument nr COC-308/2011.

- (45) W szczególności, zgodnie z dostępnymi informacjami, Belize nie przedłożyło ICCAT w 2010 r. sprawozdania w sprawie działań wewnętrznych w odniesieniu do statków o długości powyżej 20 metrów w związku ze środkami ochrony i zarządzania. Ponadto w 2010 r. dane dotyczące zadania I odnośnie do BET (statystyki dotyczące floty) otrzymano po upływie wyznaczonego terminu. Wykaz działań wewnętrznych i statków dostarczono zbyt późno.
- (46) Podczas wizyty w Belize przeprowadzonej w listopadzie 2010 r. wykryto ponadto szereg niedociągnięć. W odniesieniu do możliwości operacyjnych satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS) stwierdzono, że w określonych przypadkach wykryto problemy związane z brakiem sygnału VMS lub jego przerywaniem podczas okresu połowu. VMS stosowano w sposób stosunkowo bierny i nie stosowano go odpowiednio, aby sprawdzić, czy działalność połowowa jest zgodna z zakresem licencji połowowych. W odniesieniu do systemu upoważnionych obserwatorów wykryto kilka przypadków konfliktu interesów, w których określeni obserwatorzy przeprowadzający weryfikację działalności podmiotów gospodarczych, w szczególności operacji wyładunku poza w.s.e. Belize, występowali jednocześnie jako przedstawiciele faktycznych właścicieli statków pływających pod banderą Belize.
- (47) Według informacji uzyskanych od WCPFC ⁽¹⁾ wezwano Belize do dostarczenia dodatkowych brakujących informacji w odniesieniu do wszystkich dostępnych danych dotyczących poziomu operacyjnego (danych z dzienników połowowych) za lata 2009–2011 i podania numerów lub rodzajów i nazw statków rybackich, które działałyby w obszarze objętym konwencją WCPFC, gdyby przedłużono jego status współpracującego państwa nieczłonkowskiego ⁽²⁾.
- (48) W projekcie sprawozdania WCPFC dotyczącego systemu monitorowania zgodności za 2010 r. ⁽³⁾ wskazano, że Belize nie dostarczyło wszystkich informacji dotyczących VMS. Wezwano do przedstawienia dodatkowych informacji, aby upewnić się, czy statki pływające na obszarach morza pełnego objętych przepisami WCPFC są wyposażone w systemy automatycznej lokalizacji i spełniają wymogi dotyczące VMS określone przez WCPFC. Wezwano również do przedstawienia dodatkowych informacji na temat przestrzegania środków ochrony i zarządzania oraz sprzętu służącego do automatycznej lokalizacji, o którym mowa w rozporządzeniu WCPFC 2007-2.
- (49) Ponadto WCPFC wezwała Belize do przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących kilku innych kwestii. Wezwano także do przedstawienia dalszych informacji na temat obecnego nakładu połowowego statków prowadzących połowy tuńczyka białego z północnego Pacyfiku (rozporządzenie WCPFC 2005-3 w sprawie tuńczyka białego z północnego Pacyfiku) i pełnych informacji w odniesieniu do liczby statków prowadzących połowy marlina pasiastego w latach 2000–2004 (rozporządzenie WCPFC 2006-4 w sprawie marlina pasiastego w południowo-zachodnim Pacyfiku). Wezwano do przedstawienia dodatkowych wyjaśnień w odniesieniu do przenoszenia nakładu połowowego na obszary na północ od 20°S (rozporządzenie WCPFC 2009-3 w sprawie miecznika z południowego Pacyfiku). Wezwano do przedstawienia dalszych dodatkowych informacji dotyczących stosowania pięcioprocentowego stosunku masy płetw do masy rekinów (rozporządzenie WCPFC 2009-4 w sprawie rekinów). W odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie połowów i nakładów połowowych zwrócono się o przedstawienie dodatkowych informacji dotyczących zgłaszania liczby statków w stosunku do rocznego limitu (rozporządzenie WCPFC 2005-02 w sprawie tuńczyka białego z południowego Pacyfiku). Uznano, że Belize nie wywiązuje się z obowiązku w zakresie sprawozdawczości dotyczącej połowów tuńczyka białego z północnego Pacyfiku z wymaganą częstotliwością 6 miesięcy w przypadku łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego (rozporządzenie WCPFC 2005-03 w sprawie tuńczyka białego z północnego Pacyfiku). Wezwano do przedstawienia dodatkowych informacji w odniesieniu do rocznej sprawozdawczości dotyczącej wszystkich połowów tuńczyka białego prowadzonych na obszarze na północ od równika i całego nakładu połowowego ukierunkowanego na tuńczyka białego na obszarze na północ od równika według rodzaju narzędzi połowowych (rozporządzenie WCPFC 2005-03 w sprawie tuńczyka białego z północnego Pacyfiku). W odniesieniu do tymczasowych zamknięć obszarów i ograniczeń odnośnie do narzędzi połowowych wezwano Belize do przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących monitorowania w zakresie środków ograniczających (rozporządzenie WCPFC 2007-04 w sprawie ograniczania przyłowy ptaków morskich). Natomiast w odniesieniu do sieci dryfujących wezwano Belize do przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących zakazu stosowania na dużą skalę sieci dryfujących na morzu pełnym w obszarze objętym konwencją (rozporządzenie WCPFC 2008-04).
- (50) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w sprawozdaniu IOTC w sprawie zgodności za 2010 r. ⁽⁴⁾ uznano, że Belize działa w sposób niezgodny z wymogami, ponieważ nie uczestniczyło w posiedzeniu komitetu naukowego i nie przedłożyło swojego sprawozdania krajowego na 13. sesję komitetu naukowego.
- (51) Ponadto Belize działało w sposób niezgodny lub jedynie częściowo zgodny z wymogami w 2010 r. w odniesieniu do kilku rezolucji przyjętych przez IOTC. W szczególności jeśli chodzi o rezolucję 09/02 i wcześniejsze rezolucje w sprawie ograniczenia zdolności połowowej, osiem spośród statków zgłoszonych do połowu tuńczyka tropikalnego w 2006 r. zgłoszono również do połowu tuńczyka białego i miecznika w 2007 r. (co oznacza jedynie częściową zgodność). W rezultacie doszło do podwójnego liczenia. Jeśli chodzi o rezolucję 07/02 w sprawie prowadzonego przez IOTC rejestru statków uprawnionych do działania w obszarze IOTC, niektóre informacje przedstawione przez Belize nie spełniały norm IOTC (częściowa zgodność). Jeśli chodzi o rezolucję 09/03 w sprawie ustanowienia wykazu statków, co do których istnieje domniemanie, że prowadziły połowy NNN w obszarze IOTC, Belize nie przedstawiło swojej opinii w sprawie wezwania IOTC do wyrejestrowania dwóch statków figurujących w sporządzonym przez

⁽¹⁾ Pismo WCPFC do Belize z dnia 8 października 2011 r.

⁽²⁾ Pismo WCPFC do Belize z dnia 8 października 2011 r.

⁽³⁾ Projekt sprawozdania WCPFC dotyczącego systemu monitorowania zgodności na 2010 r. – Belize, WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/29.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Belize, 8. sesja Komitetu ds. Zgodności, 2011 r., CoC13.

- IOTC wykazie statków NNN z 2010 r. (częściowa zgodność). Jeśli chodzi o rezolucję 08/02 w sprawie programu obserwatorów regionalnych mającego na celu monitorowanie statków prowadzących przeładunek na morzu, Belize dokonało dwóch operacji przeładunku w ramach programu obserwatorów regionalnych w 2010 r., ale operacje przeładunku na morzu były częściowo zgodne z programem obserwatorów regionalnych IOTC mającym na celu monitorowanie przeładunku na morzu. Jeśli chodzi o rezolucje 01/02 i 05/07 w sprawie norm zarządzania i kontroli statków rybackich, Belize nie dostarczyło żadnych informacji dotyczących poziomu wdrożenia w 2009 r. Jeśli chodzi o rezolucje 10/02, 05/05, 09/06 i 10/06 w sprawie obowiązkowych wymogów statystycznych, Belize przedstawiło jedynie częściowe informacje dotyczące przyłowu rekinów (częściowa zgodność) i nie przedłożyło informacji dotyczących częstotliwości wielkości, przyłowu żółwi morskich i przyłowu ptaków morskich (niezgodność). Jeśli chodzi o rezolucje 01/06 i 03/03 w sprawie programu IOTC dotyczącego statystycznej dokumentacji połowów opastuna, Belize nie przekazało IOTC swojej oceny danych dotyczących wywozu w stosunku do przywozu (częściowa zgodność).
- (52) Ponadto zgodnie ze sprawozdaniem IOTC w sprawie zgodności za 2011 r.⁽¹⁾ Belize w 2011 r. działało niezgodnie lub tylko częściowo zgodnie z wymogami w odniesieniu do kilku rezolucji przyjętych przez IOTC. W szczególności w odniesieniu do rezolucji IOTC 07/02 w sprawie wykazu uprawnionych statków o długości 24 metrów lub większej brakowało niektórych obowiązkowych informacji i nie dostarczono żadnych informacji dotyczących działających portów (częściowa zgodność). W odniesieniu do rezolucji IOTC 06/03 w sprawie przyjęcia VSM dla wszystkich statków o długości powyżej 15 metrów nie dostarczono żadnych informacji dotyczących błędów technicznych (częściowa zgodność). W odniesieniu do obowiązkowych wymogów statystycznych i rezolucji IOTC 10/02 dane dotyczące połowów i nakładu połowowego nie spełniały norm IOTC. Przedstawiono dane dotyczące działalności poszczególnych statków zamiast informacji zbiorczych (częściowa zgodność). Dane dotyczące częstotliwości wielkości również nie spełniały standardów IOTC. Ponownie przedstawiono dane dotyczące działalności poszczególnych statków zamiast informacji zbiorczych (częściowa zgodność). W odniesieniu do wdrożenia środków ograniczających i przyłowu gatunków niebędących przedmiotem zainteresowania IOTC Belize wykazało jedynie częściową zgodność z rezolucją IOTC 05/05 w sprawie przedstawiania danych dotyczących rekinów. W odniesieniu do obserwatorów, rezolucji IOTC 11/04 w sprawie programu obserwatorów regionalnych i obowiązkowych 5 % na morzu w przypadku statków o długości powyżej 24 metrów Belize informowało w przeszłości o planowanym oddelegowaniu obserwatorów na swoje statki. Obecnie planuje się jednak rozpoczęcie programu dopiero w 2013 r. W rezultacie Belize działa niezgodnie z wymogami IOTC. Ponadto w odniesieniu do obserwatorów Belize nie wykazuje zgodności z rezolucją IOTC 11/04 w sprawie obowiązku obserwatorów w zakresie sprawozdawczości. W odniesieniu do programu dotyczącego
- statystycznej dokumentacji połowów Belize działa niezgodnie z rezolucją IOTC 01/06, ponieważ nie przedstawiło żadnych informacji w związku ze sprawozdaniem rocznym.
- (53) Jeśli chodzi o NEAFC, do końca 2011 r. Belize było współpracującym państwem nieczłonkowskim tej organizacji. Jednak z uwagi na niezgodność z zasadami NEAFC nie przedłużono jego statusu współpracującego państwa nieczłonkowskiego na 2012 r. Ponadto odnotowano problemy dotyczące zgodności z wymogami dotyczącymi VMS. Ponadto odnotowano problemy dotyczące zgodności z wymogami w zakresie VMS. Zaobserwowano również problemy związane z systemem inspekcji. Inspektorzy UE nie uzyskali niezbędnych informacji, w tym danych dotyczących VMS i sprawozdań dotyczących operacji przeładunku. Miało to negatywny wpływ na system inspekcji obszaru NEAFC. Z uwagi na wskazane problemy wnioski Belize o przedłużenie statusu odrzucono w głosowaniu przeprowadzonym podczas 30. corocznego posiedzenia NEAFC⁽²⁾.
- (54) Niewypełnienie przez Belize obowiązku przedstawienia ICCAT informacji, o których mowa w motywach 41–45, wskazuje, że Belize nie wypełniło obowiązków państwa bandery określonych w konwencji UNCLOS i porozumieniu UNFSA.
- (55) Braki stwierdzone podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję w listopadzie 2010 r., o których mowa w motywie 46, stanowią dalsze dowody to, że Belize nie wypełniło obowiązków państwa bandery określonych w porozumieniu UNFSA.
- (56) Niewypełnienie obowiązku przedstawienia w odpowiednim czasie informacji dotyczących środków ochrony i zarządzania, statystyk, wykazów statków i tabel dotyczących zgodności podważa zdolność Belize do wypełniania obowiązków wynikających z art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, w których określono obowiązki państw dotyczące podjęcia środków wobec swoich podmiotów krajowych w celu ochrony żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania tymi zasobami.
- (57) Elementy wymienione w sekcji 3.3 decyzji wykazują, że działania Belize naruszają wymogi określone w art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA.
- (58) Biorąc pod uwagę, że Belize nie przedłożyło ICCAT informacji dotyczących operacji przeładunku, jego działania naruszają postanowienia art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia UNFSA, wymagającego od państw, których statki prowadzą połowy na morzu pełnym, podjęcia środków kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki zasad regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.

⁽¹⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Belize, 9. sesja Komitetu ds. Zgodności, 2012 r., COC09-02.

⁽²⁾ Sprawozdanie z 30. corocznego posiedzenia Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku w dniach 7–11 listopada 2011 r., t. 1.

- (59) Belize nie przestrzega wymogów w zakresie rejestrowania i terminowej sprawozdawczości określonych w art. 18 ust. 3 lit. e) porozumienia UNFSA, ponieważ nie przedkłada ICCAT informacji dotyczących sprawozdań rocznych, danych w ramach zadania I (charakterystyka floty), zadania II (dane dotyczące próbek wielkościowych), sprawozdań w sprawie działań wewnętrznych w odniesieniu do statków o długości powyżej 20 metrów, tabel dotyczących zgodności i wykazów statków.
- (60) Belize nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 3 lit. g) porozumienia UNFSA w świetle informacji zgromadzonych podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję w listopadzie 2010 r. w odniesieniu do możliwości władz Belize w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru.
- (61) Ponadto jak wyjaśniono w motywach 47–52, informacje uzyskane od WCPFC i IOTC wskazują, że Belize nie wypełnia swoich obowiązków wynikających z art. 117 konwencji UNCLOS i art. 18 porozumienia UNFSA w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania.
- (62) Ponadto Belize nie przestrzega postanowień art. 18 ust. 3 lit. f) porozumienia UNFSA, biorąc pod uwagę braki stwierdzone przez NEAFC, w wyniku których odrzucono wnioski Belize o przedłużenie jego statusu współpracującego państwa nieczłonkowskiego na 2012 r., w szczególności niewypełnienie obowiązku przedstawiania NEAFC sprawozdań i braki wykryte w działaniu systemu obserwatorów, w tym odnośnie do danych VSM i operacji przeładunku na morzu.
- (63) Podczas wizyty przeprowadzonej w listopadzie 2010 r. stwierdzono ponadto, że Belize prowadzi międzynarodowy rejestr morskiej żeglugi handlowej służący do rejestracji statków, który nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Belize są rzeczywiście związane z tym państwem. Brak takiego rzeczywistego związku między państwem a statkami figurującymi w jego rejestrze stanowi naruszenie warunków określonych w art. 91 konwencji UNCLOS odnośnie do przynależności państwowej statków. Wniosek ten potwierdza również Międzynarodowa Federacja Pracowników Transportu (ITF), która uznała Belize za tanią banderę⁽¹⁾.
- (64) Uwzględniając sytuację wyjaśnioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Belize, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Belize nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (65) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽²⁾ Belize jest państwem o wysokim stopniu rozwoju społecznego (93. miejsce wśród 187 państw). Przypomina się również, że zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 Belize należy do kategorii kraju o średnio niskich dochodach.
- (66) Uwzględniając tę pozycję, nie można uznać Belize za państwo o szczególnych ograniczeniach bezpośrednio wynikających z jego poziomu rozwoju. Nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Belize obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane brakiem rozwoju. Jednakowo nie istnieje żaden konkretny dowód na korelację między stwierdzonymi brakami w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej a brakiem zdolności i infrastruktury.
- (67) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Belize, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Belize nie ma negatywnego wpływu na jego stopień rozwoju i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.
- #### 4. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE KRÓLESTWA KAMBODŻY
- (68) W dniach 18–20 października 2011 r. Komisja przeprowadziła w Królestwie Kambodży (Kambodża) wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (69) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Kambodżę rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jej statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Kambodżę w celu wypełnienia jej obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (70) Kambodża zgodziła się przesłać Komisji plan działania dotyczący omawianych kwestii wraz z pełnym wykazem statków rybackich, w tym chłodniowców i transportowców. Kambodża nie przesłała Komisji żadnej odpowiedzi ani pisma uzupełniającego po zakończeniu wizyty.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenience-183.cfm>.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

- (71) Kambodża nie podpisała ani nie ratyfikowała żadnego z międzynarodowych porozumień w dziedzinie rybołówstwa, takich jak: konwencja UNCLOS, porozumienie UNFSA oraz porozumienie FAO o przestrzeganiu międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, ale ratyfikowała Konwencję o morzu pełnym z 1958 r. ⁽¹⁾, przystąpiła do Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym z 1958 r. ⁽²⁾, a także przyjęła regionalny plan działania na rzecz promowania odpowiedzialnych praktyk połowowych, w tym zwalczania połowów NNN w ramach Komitetu ds. Rybołówstwa Azji i Pacyfiku (APFIC) (APFIC RPOA) ⁽³⁾, oraz regionalne wytyczne w sprawie odpowiedzialnych operacji połowowych w Azji Południowo-Wschodniej (RGRFO-SEA) ⁽⁴⁾ wydane przez Ośrodek Rozwoju Rybołówstwa w Azji Południowo-Wschodniej (Southeast Asian Fisheries Development Center – SEAFDEC) ⁽⁵⁾. APFIC, którego Kambodża jest członkiem, jest organem doradczym działającym na rzecz poprawy zrozumienia, poszerzania wiedzy i wzmocnienia współpracy w zakresie rybołówstwa w regionie Azji i Pacyfiku. SEAFDEC, którego Kambodża jest członkiem, jest organem doradczym propagującym zrównoważony rozwój rybołówstwa.
- (72) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Kambodżę międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, Komisja uznała za właściwe przyjąć konwencję UNCLOS, w szczególności jej art. 91, 94, 117 i 118, za zasadniczy, podstawowy międzynarodowy dokument prawny określający obowiązki państw i ustanowiony przez właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa, wraz z ramami prawnymi ustanowionymi przez APFIC i SEAFDEC, o których mowa w motywie 71. Postanowienia konwencji UNCLOS dotyczące żeglugi na morzu pełnym (art. 86–115 UNCLOS) uznano za zwyczajowe prawo międzynarodowe. Poprzez te postanowienia kodyfikuje się istniejące wcześniej zasady zwyczajowego prawa międzynarodowego i przyjmuje się prawie dosłowne brzmienie Konwencji o morzu pełnym, którą Kambodża ratyfikowała, oraz Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym, do której przystąpiła. Z tego powodu faktyczna ratyfikacja konwencji UNCLOS przez Kambodżę nie ma znaczenia. Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów wspomnianej oceny.
- (73) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, w szczególności ICCAT, Komisję do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR), WCPFC, NEAFC, NAFO oraz SEAFO w postaci sprawozdań w sprawie zgodności lub w postaci wykazów statków NNN, a także z publicznie dostępnych

informacji pochodzących ze sprawozdania Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych.

5. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA KAMBODŻY ZA NIEWSPÓLPRA-CUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (74) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Kambodży jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

5.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (75) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa Komisja stwierdziła kilka przypadków prowadzenia działalności NNN przez statki pływające pod banderą Kambodży ⁽⁶⁾ lub posiadające licencję połowową wydaną przez Kambodżę. Statek rybacki Draco-1 (obecna nazwa: Xiong Nu Baru 33), pływający pod banderą Kambodży, zaobserwowano podczas nielegalnego połowu na obszarze CCAMLR w styczniu 2010 r. ⁽⁷⁾ oraz w kwietniu 2010 r. ⁽⁸⁾. Ponadto statek rybacki Trosky (obecna nazwa: Yangzi Hua 44), pływający pod banderą Kambodży, zaobserwowano podczas nielegalnego połowu na obszarze CCAMLR w kwietniu 2010 r. ⁽⁹⁾.
- (76) Ponadto w ramach prac dotyczących domniemanej działalności połowowej NNN Komisja zgromadziła na podstawie unijnych świadectw połowowych udokumentowane informacje potwierdzające powtarzające się przypadki naruszenia środków ochrony i zarządzania ICCAT przez statek kambodżański, co sprawiło, że sklasyfikowano te przypadki jako działalność połowową NNN. Wspomniane naruszenia odnosiły się do kambodżańskiego transportowca, który odbierał na morzu ryby od statków rybackich do połowów okrężnicą. Zgodnie z treścią zalecenia ICCAT 06-11 statki rybackie do połowów okrężnicą nie mogą dokonywać przeładunku gatunków tuńczyka na morzu na obszarze ICCAT. Ponadto kambodżański transportowiec nie figurował w prowadzonym przez ICCAT rejestrze transportowców upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze ICCAT zgodnie z postanowieniami sekcji 3 zalecenia ICCAT 06-11.
- (77) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Tę podstawową zasadę potwierdzono w pkt 7.1 APFIC RPOA oraz w pkt 8.2.2 RGRFO-SEA. Komisja uważa, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które pływały pod banderą Kambodży po ich wpisaniu do tych wykazów, oraz przypadki zaobserwowania działalności NNN prowadzonej przez statki

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_high_seas.pdf.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://untreaty.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/8_1_1958_territorial_sea.pdf.

⁽³⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.apfic.org/>, RAP PUBLICATION 2007/18.

⁽⁴⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.seafdec.org/>.

⁽⁵⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.seafdec.org/>.

⁽⁶⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 468/2010.

⁽⁷⁾ Dokument CCAMLR: COM CIRC 10/11 z dnia 2 lutego 2010 r.

⁽⁸⁾ Dokument CCAMLR: COM CIRC 10/45 z dnia 20 kwietnia 2010 r.

⁽⁹⁾ Dokument CCAMLR: COM CIRC 10/45 z dnia 20 kwietnia 2010 r.

plywające pod banderą Kambodży wpisane do wykazów sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, wyraźnie wskazują, że Kambodża nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Kambodża, posiadając kilka statków NNN, nie wypełniła bowiem skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegła środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa oraz nie dopilnowała, aby jej statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.

- (78) Zauważa się, że państwo bandery ma obowiązek podjęcia w odniesieniu do swoich podmiotów krajowych wszelkich środków niezbędnych do ochrony żywych zasobów morza pełnego lub współpracy z innymi państwami podejmującymi takie środki. Tę podstawową zasadę potwierdzono w pkt 3.1 i 4.1 APFIC RPOA oraz w pkt 8.1.4 RGRFO-SEA. Zgodnie z art. 94 konwencji UNCLOS w związku z pkt 7.1 APFIC RPOA i z pkt 8.2.7 RGRFO-SEA państwo bandery jest zobowiązane do dopilnowania, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.
- (79) Występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które pływały pod banderą Kambodży po ich wpisaniu do tych wykazów, wskazuje również na niezdolność Kambodży do przestrzegania zaleceń zawartych w planie IPOA IUU. W pkt 34 planu IPOA IUU zaleca się państwom dopilnowanie, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN. Zasada ta jest obecna również w pkt 7.1 APFIC RPOA.
- (80) Należy ponadto zauważyć, że Kambodżę wymieniono w sprawozdaniu Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych. Zgodnie z tym sprawozdaniem kilka statków pływających pod banderą Kambodży prowadziło działalność połowową z naruszeniem środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez CCAMLR⁽¹⁾. W sprawozdaniu Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych nie określa się Kambodży jako państwa, którego statki prowadzą działalność połowową NNN, z uwagi na fakt, iż podjęto pewne działania (wyrejestrowywanie) służące wyeliminowaniu niezgodnej z prawem działalności połowowej wspomnianych statków pływających pod banderą Kambodży. W sprawozdaniu Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych wyrażono jednak obawy dotyczące rozwiązania problemu działalności połowowej NNN za pomocą wyrejestrowywania statków zamiast zastosowania innych sankcji i w rezultacie władze Stanów Zjednoczonych uznały Kambodżę za państwo, którego postępowanie wymaga dokładniejszej analizy.
- (81) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych

przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Kambodżę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kambodża nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub przez jej podmioty krajowe oraz nie podjęła ona wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jej banderą.

5.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 lit. b), c) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (82) Komisja przeanalizowała, czy Kambodża podjęła skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe kary w celu pozbawiania sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (83) Dostępne dowody potwierdzają, że Kambodża nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W tym kontekście należy przypomnieć, że w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa figurują statki NNN, które pływały pod banderą Kambodży po ich umieszczeniu w tych wykazach lub w okresie, w którym włączano je do nich. Fakt istnienia takich statków NNN świadczy o niewywiązaniu się przez Kambodżę ze spoczywających na niej obowiązków dotyczących statków prowadzących działalność na morzu pełnym, określonych w art. 94 konwencji UNCLOS w związku z pkt 7.1 APFIC RPOA oraz z pkt 8.2.7 RGRFO-SEA.
- (84) Ponadto jeżeli chodzi o zgodność i egzekwowanie, w trakcie wizyty, o której mowa w motywie 68, stwierdzono, że Kambodża nie wprowadziła przepisów szczegółowych dotyczących działalności połowowej NNN. Jedynym środkiem, jaki podjęto, jest wyrejestrowywanie statków rybackich. Takie działanie nie wiąże się jednak z prowadzeniem dochodzeń w sprawie niezgodnej z prawem działalności połowowej statków ani z nałożeniem sankcji za stwierdzone naruszenia. Wyrejestrowanie statku rybackiego nie zapewnia bowiem ukarania sankcjami sprawców naruszeń za ich działania ani pozbawienia ich korzyści wynikających z tych działań. Jest to tym bardziej istotne w przypadku Kambodży, która, jak wyjaśniono w motywie 96, prowadzi międzynarodowy rejestr statków służący do rejestracji statków, znajdujący się poza Kambodżą, który nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Kambodży są rzeczywiście związane z tym państwem. Zwykła decyzja administracyjna w sprawie usunięcia statku rybackiego z rejestru, która nie zapewnia możliwości nałożenia innych kar, nie jest aktem zapewniającym odstraszać skutki. Takie działanie nie zapewnia również kontroli państwa bandery nad statkami rybackimi, czego wymaga art. 94 konwencji UNCLOS. Ponadto podjęte przez Kambodżę działania w zakresie zapewnienia zgodności i egzekwowania są

⁽¹⁾ Sprawozdanie NMFS, s. 101–102.

niezgodne z pkt 18 planu IPOA IUU, który stanowi, że w świetle postanowień konwencji UNCLOS każde państwo powinno podjąć środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Prowadzone przez Kambodżę działania w tym zakresie są również niezgodne z zaleceniami zawartymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym państwom zaleca się dopilnowanie, aby sankcje nakładane na statki prowadzące połowy NNN oraz, w największym możliwym stopniu, na podmioty krajowe podlegające jurysdykcji tych państw, były na tyle surowe, aby mogły skutecznie zapobiegać połowom NNN, powstrzymać je i eliminować, oraz pozbawiać sprawców korzyści uzyskanych w wyniku prowadzenia działalności niezgodnej z prawem. Zasadę tę powtórzono w pkt 8.2.7 RGRFO-SEA.

- (85) W odniesieniu do historii, charakteru, okoliczności, zakresu i znaczenia przypadków rozważanych połowów NNN Komisja uwzględniła powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Kambodży do 2012 r.
- (86) W odniesieniu do obecnych możliwości organów Kambodży należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Kambodża jest państwem o średnim rozwoju społecznym (139. miejsce wśród 187 państw). Z drugiej strony w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Kambodża jest wymieniona w kategorii krajów najslabiej rozwiniętych. W tym kontekście ograniczenia możliwości finansowych i administracyjnych właściwych organów można uznać za jeden z czynników wpływających na osłabienie zdolności Kambodży do wywiązywania się z obowiązków w zakresie współpracy i egzekwowania. Należy jednak przypomnieć, że uchybienia w dziedzinie współpracy i egzekwowania są raczej związane z brakiem odpowiednich ram prawnych umożliwiających podejmowanie odpowiednich działań następczych, a nie z istniejącymi możliwościami właściwych organów.
- (87) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Kambodżę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 5 lit. b), c) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kambodża nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

5.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (88) Kambodża nie podpisała ani nie ratyfikowała żadnego z międzynarodowych porozumień, które w szczególności

sposób regulują dziedzinę rybołówstwa. Kambodża ratyfikowała Konwencję o morzu pełnym z 1958 r. i przystąpiła do Konwencji o morzu terytorialnym i morskim pasie przyległym z 1958 r. Kambodża jest członkiem dwóch organów doradczych, mianowicie SEAFDEC, z ramienia którego przyjęła RGRFO-SEA, oraz APFIC, z ramienia którego przyjęła APFIC RPOA.

- (89) Wizyta Komisji w Kambodży nie wykazała, że państwo to podjęło jakiekolwiek kroki na rzecz wdrożenia APFIC RPOA czy zaleceń RGRFO-SEA.
- (90) Komisja przeanalizowała informacje, które uznała za istotne, pochodzące z dostępnych danych opublikowanych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, w szczególności ICCAT oraz CCAMLP.
- (91) Należy przypomnieć, że Kambodża otrzymała od ICCAT wiele pism w sprawie uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie. Pierwsze takie pismo wystosowano do Kambodży w 2006 r. Najnowsze pismo wystosowane przez ICCAT do Kambodży pochodzi z 2011 r. ⁽²⁾. W piśmie tym ponownie wyrażono obawy dotyczące możliwych działań NNN prowadzonych przez statki rybackie pływające pod banderą Kambodży. Kambodża nie odpowiedziała na dodatkowe wezwanie do udzielenia informacji zawarte w wystosowanych przez ICAAT pismach z dnia 16 grudnia 2009 r., z dnia 4 października 2010 r. oraz z dnia 18 stycznia 2011 r. Wobec braku odpowiedzi ze strony Kambodży i nieprzedstawienia dodatkowych informacji ICCAT podjęła decyzję o utrzymaniu statusu Kambodży jako niewspółpracującego państwa trzeciego w 2012 r. ICCAT wyraziła również swoje poważne obawy dotyczące możliwych operacji przeładunkowych prowadzonych przez kambodżańskie sejnery w Zatoce Gwinejskiej.
- (92) W celu dokonania przeglądu sytuacji w Kambodży na dorocznym posiedzeniu ICCAT w 2012 r. ICCAT zwróciła się do Kambodży o udzielenie szczegółowych informacji na temat domniemyanych przeładunków w Zatoce Gwinejskiej, wszelkich reakcji ze strony Kambodży, podjętych przez Kambodżę środków w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru oraz stosowanych przez Kambodżę procedur i zasad rejestracji statków.
- (93) Niewypełnienie przez Kambodżę obowiązku przedstawienia ICCAT informacji, o których mowa w motywach 91 i 92, wskazuje, iż Kambodża nie wypełniła żadnego z obowiązków państwa bandery dotyczących środków zarządzania i ochrony, określonych w konwencji UNCLOS. Działania Kambodży nie są również zgodne z zaleceniami APFIC RPOA (pkt 7.1) oraz RGRFO-SEA (pkt 8.2.7).

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Sprawozdanie z 22. regularnego posiedzenia ICCAT, Stambuł, Turcja, 11–19 listopada 2011 r., s. 323.

- (94) Ponadto w 2010 r. CCAMLR zgłosiła kilka przypadków obserwacji statków pływających pod banderą Kambodży. Takie komunikaty można znaleźć w okólnikach CCAMLR przekazywanych jej członkom ⁽¹⁾, mianowicie: COMM CIRC 10/11 Sightings of IUU-listed vessels Typhoon-1 and Draco I [Obserwacje statków NNN Typhoon-1 i Draco I], 10/45 Sightings of IUU-listed vessels Draco I and Trosky [Obserwacje statków NNN Draco I i Trosky].
- (95) Działając w sposób opisany w powyższym motywie, Kambodża nie wykazała, że spełnia warunki określone w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Samo wyrejestrowywanie statków rybackich nie jest bowiem wystarczającym środkiem, który może podjąć państwo bandery, ponieważ nie eliminuje działalności NNN, nie zapewnia karania za jej prowadzenie w drodze zastosowania przewidzianych prawem sankcji administracyjnych lub karnych, a także daje statkom rybackim możliwość prowadzenia dalszej działalności z naruszeniem środków ochrony i zarządzania ustanowionych na poziomie międzynarodowym.
- (96) Podczas wizyty, o której mowa w motywie 68, stwierdzono ponadto, że Kambodża prowadzi międzynarodowy rejestr statków służący do rejestracji statków, znajdujący się poza Kambodżą, który nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Kambodży są rzeczywiście związane z tym państwem. Brak takiego rzeczywistego związku między państwem a statkami figurującymi w jego rejestrze stanowi naruszenie warunków określonych w art. 91 konwencji UNCLOS odnośnie do przynależności państwowej statków. Wniosek ten potwierdziła również Międzynarodowa Federacja Pracowników Transportu (ITF), która uznała Kambodżę za tanią banderę ⁽²⁾.
- (97) Należy wreszcie zauważyć, że wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 planu IPOA IUU Kambodża nie opracowała krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (98) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Kambodżę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Kambodża nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej CCAMLR: <http://www.ccamlr.org/>.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.itfglobal.org/index.cfm>.

5.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (99) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽³⁾ Kambodża jest państwem o średnim stopniu rozwoju społecznego (139. miejsce wśród 187 państw). Z drugiej strony w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Kambodża jest wymieniona w kategorii krajów najslabiej rozwiniętych. Uwzględniając pozycję Kambodży we wspomnianym wyżej rankingu, Komisja sprawdziła, czy zgromadzone przez nią informacje można powiązać ze szczególnymi ograniczeniami Kambodży jako kraju rozwijającego się.
- (100) Pomimo szczególnych ograniczeń możliwości, które mogą zasadniczo istnieć w odniesieniu do kontroli i monitorowania, szczególne ograniczenia Kambodży związane z jej poziomem rozwoju nie mogą uzasadniać braku szczególnych przepisów w krajowych ramach prawnych, odnoszących się do międzynarodowych instrumentów na rzecz zwalczania działalności połowowej NNN, jej powstrzymywania i eliminowania. Co więcej, ograniczenia te nie mogą uzasadniać niewprowadzenia przez Kambodżę systemu sankcji za naruszenia międzynarodowych środków zarządzania i ochrony w odniesieniu do działalności połowowej na morzu pełnym.
- (101) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Kambodżę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Kambodży może mieć negatywny wpływ na jej stopień zaawansowania. Biorąc jednak pod uwagę charakter wykrytych uchybień władz Kambodży, poziom rozwoju tego państwa nie może usprawiedliwiać ani w inny sposób uzasadniać ogólnych wyników działalności Kambodży jako państwa bandery w odniesieniu do rybołówstwa oraz niepodjęcia wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymaniu i eliminowaniu.

6. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI FIDŻI

- (102) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zaakceptowała powiadomienie od Republiki Fidżi (Fidżi) jako państwa bandery z dniem 1 stycznia 2010 r.
- (103) W dniach 16–20 stycznia 2012 r. Komisja przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeprowadziła na Fidżi wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽³⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

- (104) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Fidżi rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Fidżi w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.
- (105) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano do Fidżi w dniu 9 lutego 2012 r.
- (106) Uwagi Fidżi dotyczące sprawozdania końcowego z wizyty otrzymano w dniu 8 marca 2012 r.
- (107) Fidżi jest członkiem WCPFC. Fidżi ratyfikowało konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA.
- (108) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Fidżi międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 107 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wspomniane w motywie 107, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.

- (109) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez WCPFC.

7. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA FIDŻI ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (110) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Fidżi jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

7.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (111) W odniesieniu do statków NNN pływających pod banderą Fidżi należy zauważyć, że na podstawie informacji uzyskanych pochodzących z wykazów statków sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, w tymczasowych ani końcowych wykazach NNN nie figurują żadne takie statki, a także nie ma żadnych dowodów potwierdzających wcześniejsze przypadki obecności statków NNN pływających pod banderą Fidżi, które pozwalałyby Komisji na przeprowadzenie analizy działań Fidżi w odniesieniu do powtarzających się przypadków działalności połowowej NNN.
- (112) Wobec braku informacji i dowodów, jak wyjaśniono w motywie powyżej, na podstawie art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 4 lit. a) stwierdza się brak konieczności dokonania oceny zgodności działań Fidżi na rzecz zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania z obowiązkami spoczywającymi na tym państwie

jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN oraz połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod banderą Fidżi lub przez podmioty krajowe tego państwa.

7.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 lit. b) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (113) Komisja zbadała, czy Fidżi podjęło skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe sankcje w celu pozbawienia sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (114) Dostępne dowody potwierdzają, że Fidżi nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W trakcie wizyty, o której mowa w motywie 103, Komisja stwierdziła bowiem, że Fidżi nie wprowadziło do swojego prawa krajowego (ustawa o przestrzeni morskiej oraz ustawa o rybołówstwie) żadnych środków szczegółowych w zakresie zarządzania rybołówstwem i kontroli statków pływających pod banderą Fidżi i prowadzących połowy poza wodami podlegającymi jurysdykcji tego państwa.
- (115) W trakcie wizyty, o której mowa w motywie 103, Komisja wykryła brak szczegółowych zasad i środków w systemie prawnym Fidżi, które w szczególności odnoszą się do wykroczeń polegających na połowach NNN, popełnionych na morzu pełnym, oraz zapobiegają działalności połowowej NNN, powstrzymując ją i eliminując. Oczywiście jest również brak w ustawodawstwie Fidżi jakichkolwiek środków nakładających sankcje nie tylko na statki rybackie tego państwa ale również na podmioty krajowe Fidżi zaangażowane w działalność połowową NNN prowadzoną poza wodami podlegającymi jurysdykcji Fidżi.
- (116) Brak szczegółowych przepisów prawnych dotyczących naruszeń polegających na połowach NNN, popełnionych na morzu pełnym, wyraźnie wskazuje na fakt niespełnienia przez Fidżi warunków określonych w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Co więcej, brak szczegółowych przepisów prawa w odniesieniu do naruszeń polegających na połowach NNN, popełnionych na morzu pełnym, wyraźnie wskazuje, że Fidżi nie wypełniło swoich obowiązków w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą, na morzu pełnym, określonych w art. 18 ust. 1 porozumienia UNFSA. Ponadto brak ram prawnych w zakresie egzekwowania prawa i kontroli statków rybackich stanowi naruszenie art. 217 konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwa bandery zobowiązane są do podjęcia szczególnych działań w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z zasadami międzynarodowymi, prowadzenia dochodzenia w odniesieniu do domniemych przypadków naruszenia prawa i odpowiedniego karania każdego przypadku naruszenia.

- (117) Fidżi nie wykazało również, że przestrzega zaleceń określonych w pkt 18 planu IPOA IUU, który stanowi, że w świetle postanowień konwencji UNCLOS każde państwo powinno podjąć środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Ponadto Fidżi nie wykazało, że współpracuje z innymi państwami i koordynuje z nimi swoje działania w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania w sposób zgodny z postanowieniami pkt 28 planu IPOA IUU.
- (118) Biorąc pod uwagę sytuację przedstawioną w motywach 113–117, należy stwierdzić, że poziom sankcji za naruszenia polegające na połowach NNN, przewidziany w ustawodawstwie Fidżi, nie jest zgodny z art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA, który stanowi, że sankcje stosowane w związku z naruszeniami powinny być odpowiednio surowe w celu zapewnienia skuteczności w zakresie przestrzegania prawa i zniechęcania do jego naruszania bez względu na to, gdzie to ma miejsce, oraz pozbawienia sprawców korzyści płynących z działalności sprzecznej z prawem. Ponadto działania Fidżi w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych nie są zgodne również z zaleceniami określonymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym zaleca się państwom zapewnienie odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.
- (119) W tym kontekście należy również przypomnieć, że w 2007 r. FAO, pomagając Fidżi w opracowaniu krajowego planu działania na rzecz zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania (NPOA IUU), zwróciło się do Fidżi w trybie pilnym o skonsolidowanie i uaktualnienie jego przepisów dotyczących zarządzania rybołówstwem oraz o wzmocnienie mechanizmów egzekwowania prawa, aby zapewnić zgodność ze środkami ochrony i zarządzania⁽¹⁾. Pomimo prośby FAO oraz zobowiązania podjętego przez Fidżi w NPOA IUU przyjętym w 2009 r., ustawodawstwo Fidżi nie zostało jeszcze zmienione w celu jego dostosowania do zaleceń FAO.
- (120) W odniesieniu do obecnych możliwości organów Fidżi należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽²⁾ Fidżi jest państwem o średnim poziomie rozwoju społecznego (100. miejsce na 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Fidżi jest wymienione w kategorii krajów o średnio wysokich dochodach.
- (121) Na podstawie informacji uzyskanych w trakcie wizyty, o której mowa w motywie 103, nie można uznać, że uchybienia przedstawione w niniejszej sekcji decyzji wynikają z braku zasobów finansowych, ponieważ niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa jest wyraźnie związane z brakiem niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego.
- (122) Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z zaleceniami zawartymi w pkt 85 i 86 planu IPOA IUU dotyczącymi szczególnych wymogów dla krajów rozwijających się Unia sfinansowała już specjalny program pomocy technicznej w zakresie zwalczania połowów NNN⁽³⁾. Fidżi było beneficjentem tego programu.
- (123) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Fidżi, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 5 lit. b) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Fidżi nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

7.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (124) Fidżi ratyfikowało konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Ponadto Fidżi jest umawiającym się członkiem WCPFC.
- (125) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Fidżi jako umawiającego się państwa członkowskiego WCPFC.
- (126) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Fidżi na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez WCPFC.
- (127) Aby ocenić poziom zgodności Fidżi z przyjętymi przez WCPFC zasadami ochrony i zarządzania oraz poziom wypełnienia obowiązków sprawozdawczych, Komisja skorzystała z projektu sprawozdania dotyczącego systemu monitorowania zgodności za 2010 r.⁽⁴⁾ oraz projektu sprawozdania końcowego dotyczącego monitorowania zgodności za 2010 r.⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Projekt NPOA IUU dla Republiki Fidżi, Colin Brown, konsultant regionalnego biura FAO na Wyspy Pacyfiku, Apia, Samoa, październik 2007 r.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽³⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽⁴⁾ WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/07, 5 września 2011 r.

⁽⁵⁾ WCPFC8-2011-52, 30 marca 2012 r.

- (128) W szczególności z dostępnych informacji wynika, że Fidżi nie dopełniło wymogu zgłaszania liczby statków prowadzących połów miecznika, jak przewidziano w środku ochrony i zarządzania WCPFC (CMM) 2009-03. Fidżi nie dopełniło również wymogu przekazywania danych dotyczących połowów i nakładów połowowych oraz danych dotyczących składu wielkościowego w przypadku opastuna i tuńczyka żółtopłetwego, jak przewidziano w środku ochrony i zarządzania WCPFC 2008-01. Państwo to nie dopełniło również wymogu przedstawiania sprawozdań z wdrażania wytycznych FAO oraz przekazywania informacji na temat interakcji z żółwiami morskimi, jak przewidziano w środku ochrony i zarządzania WCPFC (CCM) 2008-03. Fidżi nie przestrzegało również WCPFC CMM 2007-01 oraz norm, specyfikacji i procedur VMS określonych w pkt 7.2.2, 7.2.4 i 7.2.3 standardowych procedur specyfikacji VMS przyjętych przez WCPFC. Fidżi nie dopełniło również wymogu dotyczącego obserwatorów niebędących obywatelami państwa, przewidzianego w programie obserwatorów regionalnych określonym w WCPFC CMM 2007-01.
- (129) Nieprzekazanie WCPFC przez Fidżi informacji, o których mowa w motywie 128, wskazuje, że Fidżi nie wypełniło swoich obowiązków państwa bandery określonych w konwencji UNCLOS i porozumieniu UNFSA.
- (130) Niezgłaszanie danych dotyczących połowów i nakładów połowowych zgodnie ze środkami ochrony i zarządzania WCPFC, niezapewnienie odpowiedniego stosowania zasad korzystania z VMS oraz nieprawidłowe wdrażanie programu obserwatorów regionalnych podważają bowiem zdolność Fidżi do wypełnienia obowiązków wynikających z art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, w których określono obowiązki państw dotyczące podjęcia środków wobec swoich odpowiednich podmiotów krajowych na rzecz ochrony żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania tymi zasobami.
- (131) Niewdrożenie przez Fidżi środków ochrony i zarządzania przyjętych przez WCPFC stanowi naruszenie wymogów art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA.
- (132) Nie przekazując pozycji statków, danych dotyczących połowów oraz nakładów połowowych statków prowadzących połow na morzu pełnym w sposób zgodny z zasadami odpowiedniej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, Fidżi narusza bowiem art. 18 ust. 3 lit. e) porozumienia UNFSA.
- (133) Nie wdrażając w odpowiedni sposób programu obserwatorów regionalnych odpowiedniej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, Fidżi narusza również art. 18 ust. 3 lit. g) ppkt (ii) porozumienia UNFSA.
- (134) Ponadto nie wdrażając w odpowiedni sposób systemu VMS odpowiedniej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, Fidżi narusza również art. 18 ust. 3 lit. g) ppkt (iii) porozumienia UNFSA.
- (135) Fidżi nie spełnia również warunków określonych w art. 18 lit. h) porozumienia UNFSA, co wynika z informacji zgromadzonych w trakcie wizyty, o której mowa w motywie 103, podczas której wykryto całkowity brak przepisów prawnych regulujących operacje przeladunkowe na morzu pełnym.
- (136) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Fidżi, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6, że Fidżi nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

7.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (137) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽¹⁾ Fidżi jest państwem o średnim stopniu rozwoju społecznego (100. miejsce na 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Fidżi jest wymienione w kategorii krajów o średnio wysokich dochodach.
- (138) Uwzględniając tę pozycję, Fidżi nie można uznać za państwo o szczególnych ograniczeniach bezpośrednio wynikających z jego poziomu rozwoju. Nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Fidżi z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane brakiem rozwoju. Jednakowo nie istnieje żaden konkretny dowód na korelację między stwierdzonymi brakami w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej a brakiem zdolności i infrastruktury. W rzeczywistości ze względów wyjaśnionych w motywie powyżej istnieją dowody na to, że nieprzestrzeganie międzynarodowych zasad jest bezpośrednio związane z brakiem odpowiednich instrumentów prawnych, zwłaszcza przepisów szczegółowych w krajowych ramach prawnych dotyczących środków zwalczania działalności połowowej NNN, jej powstrzymywania i eliminowania.
- (139) Jeżeli chodzi o możliwości w zakresie kontroli i zarządzania, oczywiste jest, że znaczącemu wzrostowi floty pływającej pod banderą Fidżi, który FAO zaobserwowała

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

w październiku 2009 r. w swoim Przeglądzie Krajowego Sektora Rybołówstwa⁽¹⁾, muszą towarzyszyć odpowiednie działania służące poprawie skuteczności monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej. Fidzi jest jednak krajem o średnio wysokich dochodach i nie ma żadnych dowodów potwierdzających istnienie ograniczeń rozwojowych bezpośrednio związanych z wynikami działalności tego państwa. W istocie należy podkreślić, że zezwalając na znaczny wzrost zarejestrowanej floty rybackiej, bez dostosowania systemu kontroli i bez dostosowania ram prawnych do międzynarodowych ram prawnych w dziedzinie rybołówstwa, Fidzi działało w sposób naruszający swoje międzynarodowe zobowiązania.

- (140) Należy jednak także zauważyć, że w 2012 r. Unia sfinansowała już działania szczegółowe w zakresie pomocy technicznej dla Fidzi w odniesieniu do zwalczania połowów NNN⁽²⁾.
- (141) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Fidzi, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Fidzi nie ma negatywnego wpływu na jego stopień rozwoju i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

8. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI GWINEI

- (142) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zaakceptowała powiadomienie od Republiki Gwinei (Gwinei) jako państwa bandery z dniem 1 stycznia 2010 r.
- (143) W dniach 16–20 maja 2011 r. Komisja przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeprowadziła w Gwinei wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (144) Celem wizyty było zweryfikowanie przekazanych Komisji przez Gwineę informacji na temat wprowadzonych przez to państwo rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych

oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jej statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Gwineę w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.

- (145) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano do Gwinei w dniu 2 sierpnia 2011 r.
- (146) W dniach 27–30 września 2011 r. Komisja przeprowadziła kolejną wizytę w Gwinei w celu przeprowadzenia działań następczych w związku z działaniami podjętymi podczas pierwszej wizyty.
- (147) Uwagi Gwinei dotyczące sprawozdania końcowego z wizyty otrzymano w dniu 15 listopada 2011 r.
- (148) Gwinea przekazała dodatkowe uwagi na piśmie w dniu 21 listopada 2011 r., 1 grudnia 2011 r., 26 marca 2012 r. oraz 22 maja 2012 r.
- (149) Gwinea jest umawiającą się stroną ICCAT oraz IOTC. Gwinea ratyfikowała konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Gwinea jest również członkiem Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF), będącego podregionalnym organem doradczym ds. rybołówstwa. Celem CECAF jest propagowanie zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza w obszarze, który mu podlega, polegające na odpowiednim zarządzaniu połowami i rozwoju rybołówstwa i operacji połowowych.
- (150) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Gwineę międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 149 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wspomniane w motywach 149 i 151, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.
- (151) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez ICCAT, NEAFC, NAFO oraz SEAFO w postaci sprawozdań w sprawie zgodności lub w postaci wykazów statków NNN, a także z publicznie dostępnych informacji pochodzących ze sprawozdania Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych.

⁽¹⁾ FAO National Fishery Sector Overview for Fiji, FID/CP/FIJ, październik 2009 r. (ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/fcp/en/FI_CP_FJ.pdf).

⁽²⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

9. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA GWINEI ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

(152) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Gwinei jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego i państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

9.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

(153) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa⁽¹⁾ Komisja stwierdziła, że w odpowiednich wykazach statków NNN figurują dwa statki NNN pływające pod banderą Gwinei⁽²⁾. Statkami tymi są DANIAA (poprzednia nazwa: CARLOS) oraz MAINE.

(154) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa⁽³⁾ Komisja stwierdziła, że jeden statek NNN figurujący w odpowiednich wykazach statków NNN (RED, wcześniejsza nazwa – KABOU) pływał pod banderą Gwinei po jego wpisaniu do tych wykazów⁽⁴⁾.

(155) Ponadto trzy sejnery pływające pod banderą Gwinei prowadziły połowy gatunków tuńczyka na obszarze ICCAT od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 czerwca 2011 r., nie dysponując licencją połowową wydaną przez państwo bandery będące stroną konwencji ICCAT. Jedyne licencje połowowe, którymi statki te dysponowały we wspomnianym okresie, odpowiadały licencjom połowowym wydawanym przez Togo do celów prowadzenia działalności połowowej na obszarze w.s.e. Togo, które nie jest ani umawiającą się stroną konwencji ICCAT, ani stroną współpracującą w ramach tej konwencji. Ponadto od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 czerwca 2011 r. statki te prowadziły działalność połowową na obszarze ICCAT, mimo że na ich pokładzie nie zainstalowano urządzeń VMS, co stanowi naruszenie zalecenia ICCAT 03-14. Po przekazaniu władzom Gwinei oficjalnych wniosków o przeprowadzenie badania w sprawie domniemyanych połowów NNN przez Komisję w dniu 14 marca 2011 r., 26 lipca 2011 r. i 20 września 2011 r. zgodnie z art. 26 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, w kwietniu 2011 r. władze gwinejskie nałożyły kary administracyjne na te statki w związku z faktami przytoczonymi w niniejszym motywie i zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa gwinejskiego. Co więcej, zgodnie z dostępnymi informacjami urzędnika satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS) były zainstalowane na pokładzie tych statków w czerwcu 2011 r. Ponadto w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 29 maja 2011 r. wspomniane trzy statki kilkukrotnie dokonały nielegalnego przeładunku na morzu na obszarze ICCAT, przekazując ładunek na pokład transportowca, który nie figurował w prowadzonym przez ICCAT rejestrze

transportowców⁽⁵⁾ upoważnionych do prowadzenia działalności na obszarze ICCAT zgodnie z zaleceniem 06-11 ICCAT. Zgodnie z treścią tego zalecenia sejnery nie mogą dokonywać przeładunku gatunków tuńczyka na morzu na obszarze ICCAT. Komisja ustaliła, że powtarzające się od stycznia 2010 r. do maja 2011 r. przypadki dokonywania przeładunku na morzu naruszały postanowienia zalecenia ICCAT 06-11, przy czym we wspomnianym okresie udokumentowano fakt dokonania 30 takich przeładunków.

(156) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest odpowiedzialne za swoje statki pływające na morzu pełnym. Komisja uważa, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które obecnie pływają lub wcześniej pływały pod banderą Gwinei po ich wpisaniu do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Gwinea, posiadając wyżej wymienione statki NNN, nie wypełniła bowiem skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegając środków ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. rybołówstwa oraz nie dopilnowała, aby jej statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.

(157) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest zobowiązane do dopilnowania, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. Państwa bandery zobowiązane są również do bezzwłocznego wszczęcia dochodzeń i postępowania sądowego. Państwo bandery powinno również zapewnić odpowiednie sankcje, zniechęcając do powtarzających się przypadków łamania prawa i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków NNN, które pływały pod banderą Gwinei, wyraźnie wskazuje, że Gwinea nie wypełniła obowiązków wynikających z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA.

(158) Ponadto zgodnie z art. 20 porozumienia UNFSA państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy bezpośrednio lub za pośrednictwem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz ich egzekwowania. W zbiorze wymogów szczegółowych przewidzianych w tym artykule określono obowiązki państw w zakresie prowadzenia dochodzeń, wzajemnej współpracy i karania za działalność połowową NNN. Przewidziano również możliwość stosowania przez państwa procedur regionalnych organizacji ds. rybołówstwa dotyczących powstrzymywania działalności statków, które zgłoszono jako prowadzące działalność podważającą skuteczność środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, do czasu podjęcia właściwych działań przez państwo bandery. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które wciąż prowadzą działalność połowową, i które obecnie pływają lub wcześniej pływały (po ich wpisaniu do wykazów statków NNN prowadzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa) pod banderą Gwinei, wskazuje, że Gwinea

⁽¹⁾ Za właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa uznaje się ICCAT, NEAFC, NAFO oraz SEAFO.

⁽²⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 468/2010.

⁽³⁾ Za właściwe regionalne organizacje ds. rybołówstwa uznaje się NEAFC, NAFO oraz SEAFO.

⁽⁴⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 724/2011 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 14).

⁽⁵⁾ Informacje na temat transportowca nie zostały odnotowane w prowadzonym przez ICCAT rejestrze transportowców <http://www.iccat.es/en/vesselsrecord.asp>.

nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa.

- (159) Przypomina się również, że zgodnie z art. 118 konwencji UNCLOS państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania nimi. W związku z tym występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które wciąż prowadzą działalność połowową, i które obecnie pływają lub wcześniej pływały (po ich wpisaniu do wykazów statków NNN prowadzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa) pod banderą Gwinei, wskazuje, że Gwinea nie wypełniła obowiązków państwa bandery. Statki, które uznano za prowadzące połowy NNN, szkodzą bowiem ochronie żywych zasobów morza i zarządzaniu nimi.
- (160) Nieprzestrzeganie przez Gwineę zasad w odniesieniu do pływających pod banderą Gwinei statków, które figurują w wykazach sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, stanowi również naruszenie art. 217 konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwa bandery zobowiązane są do podjęcia szczególnych działań w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z zasadami międzynarodowymi, prowadzenia dochodzenia w odniesieniu do domniemych przypadków naruszenia prawa i odpowiedniego karanie każdego przypadku naruszenia.
- (161) Występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które obecnie pływają lub wcześniej pływały (po ich wpisaniu do wykazów statków NNN prowadzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa) pod banderą Gwinei, wskazuje również na niezdolność Gwinei do przestrzegania zaleceń zawartych w planie IPOA IUU. W pkt 34 planu IPOA IUU zaleca się państwu dopilnowanie, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN.
- (162) Niewypełnienie przez Gwineę jako państwo bandery obowiązków w zakresie zgodności i egzekwowania prawa wynikających z art. 19 porozumienia UNFSA potwierdzają również informacje zgromadzone podczas wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r. oraz informacje zgromadzone przez Komisję zgodnie z art. 25 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Jak wyjaśniono w motywie 174 i 175, Komisja stwierdziła, że statki rybackie pływające pod banderą Gwinei wielokrotnie prowadziły połowy NNN. Sytuacja ta doprowadziła do wszczęcia procedur przewidzianych w art. 26 i 27 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Procedury przewidziane w art. 27 są obecnie w toku i mają na celu ustalenie, czy prowadzenie działalności połowowej NNN jest obwarowane odpowiednimi karami zapewniającymi przestrzeganie przepisów, zniechęcającymi do ich naruszenia oraz pozabawiającymi sprawców korzyści uzyskanych w wyniku prowadzenia nielegalnej działalności.
- (163) W oparciu o informacje zgromadzone podczas wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r. Komisja stwierdziła, że Gwinea nie podjęła odpowiednich środków służących zapobieganiu powtarzającym się przypadkom prowadzenia połowów NNN i wykrywaniu takich przypadków przez statki rybackie prowadzące działalność na jej wodach, ani nie nakładała odpowiednich kar w tym

zakresie. Dostępne informacje potwierdziły bowiem, że pomimo dysponowania dostępem do informacji o przypadkach naruszania przepisów przez zagraniczne statki rybackie prowadzące działalność połowową na wodach Gwinei, pochodzących w szczególności ze sprawozdań obserwatorów i raportów połowowych, właściwe organy Gwinei nie wszczęły odpowiednich postępowań ani nie nałożyły kar na przedmiotowe statki. Ponadto istnieją dowody wskazujące na to, że władze gwinejskie nie egzekwują w odpowiedni sposób postanowień umowy państwowej zawartej między Gwineą a państwem trzecim.

- (164) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Gwineę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 31 ust. 4 list. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery i państwie nadbrzeżnym na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN oraz połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod banderą Gwinei lub prowadzące połowy na wodach morskich Gwinei lub przez podmioty krajowe tego państwa oraz że nie podjęła ona wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod banderą Gwinei lub prowadzące połowy na wodach morskich Gwinei.

9.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (165) Jeżeli chodzi o kwestię dotyczącą tego, czy Gwinea prowadzi skuteczną współpracę z Komisją w zakresie badania przypadków prowadzenia połowów NNN i działalności związanej z takimi połowami, należy odnotować, że dowody zgromadzone przez Komisję wskazują, iż Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego.
- (166) W tym świetle przywołuje się sytuację dotyczącą trzech sejnierów pływających pod banderą Gwinei, którą opisano w motywie 154. W tym kontekście należy zauważyć, że zważywszy na fakt, iż władze gwinejskie nie wypełniły obowiązku współpracy ustanowionego w ramach art. 26 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Komisja wszczęła wobec odnośnego operatora procedurę przewidzianą w art. 27 tego rozporządzenia.
- (167) Stan faktyczny przedstawiony w motywach 154 i 166 wskazuje, że po otrzymaniu odpowiednich wniosków w tej sprawie od Komisji Europejskiej Gwinea nie podjęła działań w zakresie egzekwowania prawa w odpowiedzi na przypadki prowadzenia połowów NNN.
- (168) Stan faktyczny przedstawiony w motywach 154 i 166 wskazuje, że Gwinea nie spełniła warunków określonych w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Ponadto Gwinea nie wypełniła obowiązków w zakresie zgodności i egzekwowania prawa, spoczywających na niej jako na państwie bandery zgodnie z art. 19 porozumienia UNFSA, ponieważ nie wykazała, że działała zgodnie ze szczególnymi zasadami ustanowionymi w tym artykule.

- (169) Sytuacja ta wskazuje, że Gwinea nie współpracowała z innymi państwami i nie koordynowała z nimi swoich działań w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania w sposób zgodny z postanowieniami pkt 28 planu IPOA IUU. Gwinea nie wzięła również pod uwagę treści zaleceń przedstawionych w pkt 24 planu IPOA IUU, w którym państwom bandery zaleca się, aby zapewniły stosowanie kompleksowych i skutecznych środków monitorowania, kontroli i nadzoru (MCS) w odniesieniu do działalności połowowej od momentu jej rozpoczęcia, poprzez punkt wyładunku aż do miejsca przeznaczenia, w tym poprzez wdrożenie satelitarnego systemu monitorowania statków (VMS) zgodnie z odpowiednimi normami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, m.in. zgodnie z wymogiem zobowiązującym statki objęte ich jurysdykcją do zainstalowania urządzeń VMS na pokładzie. Podobnie Gwinea nie wzięła pod uwagę zaleceń przedstawionych w pkt 45 planu IPOA IUU, w którym państwom bandery zaleca się dopilnowanie, aby każdy statek upoważniony do pływania pod ich banderą, prowadzący połowy na wodach nieobjętych ich zwierzchnictwem lub jurysdykcją, dysponował ważnym upoważnieniem do połowów wydanym przez dane państwo bandery.
- (170) Komisja zbadała, czy Gwinea podjęła skuteczne środki egzekucyjne w odniesieniu do operatorów odpowiedzialnych za połowy NNN oraz czy wymierzono wystarczająco surowe kary w celu pozbawienia sprawców korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.
- (171) Należy stwierdzić, że dostępne dowody potwierdzają, iż Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W związku z tym przypomina się, że w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa figurują statki, które obecnie pływają pod banderą Gwinei lub wcześniej pływały pod tą banderą po ich wpisaniu do tych wykazów. Fakt, że istnieją takie statki NNN, wyraźnie wskazuje, że Gwinea nie wypełniła obowiązków w odniesieniu do statków pływających na morzu pełnym określonych w art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA. Ponadto sytuacja ta wskazuje również, że Gwinea nie spełnia wymogów określonych w art. 19 ust. 1 porozumienia UNFSA, w którym przewidziano zasady w zakresie zgodności i egzekwowania prawa, których muszą przestrzegać państwa bandery. Działania Gwinei w tym zakresie są również niezgodne z wymogami określonymi w art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA, który stanowi między innymi, że kary powinny być odpowiednio surowe i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności.
- (172) Ponadto działania Gwinei w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych nie są zgodne również z zaleceniami określonymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym zaleca się państwom zapewnienie odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.
- (173) Podczas wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r. Komisja zwróciła uwagę na konieczność zmiany kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia zakazu prowadzenia połowów NNN, przewidzianych w gwinejskim dekrete D/97/017/PRG/SGG z dnia 19 lutego 1977 r. Gwinea przeprowadziła reformę systemu kar, przyjmując w dniu 1 marca 2012 r. nowy dekret uchylający poprzedni dekret (wspomniany powyżej w niniejszym motywie) i zwiększający wymiar kar zgodnie z wymogami art. 19 porozumienia UNFSA. Niemniej jednak jak do tej pory nie przedstawiono żadnych konkretnych informacji dotyczących stosowania tych nowych ram prawnych.
- (174) W związku z tym na podstawie dokumentów zgromadzonych zgodnie z przepisami rozdziału III i V rozporządzenia w sprawie połowów NNN ujawniono, że trzy statki pływające pod banderą Gwinei, o których mowa w motywie 166, które prowadziły działalność na obszarze ICCAT od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 1 czerwca 2011 r., nie posiadając zainstalowanych urządzeń VMS, co stanowiło naruszenie postanowień zalecenia ICCAT 03-14, złowiły w 2010 r. co najmniej 8 922 t gatunków tuńczyka (głównie bonito). Sytuacja ta doprowadziła do wszczęcia procedur przewidzianych w art. 26 i 27 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Procedura przewidziana w art. 27 nie została jeszcze zakończona.
- (175) Podobnie na podstawie dokumentów zgromadzonych zgodnie z przepisami rozdziału III i V rozporządzenia w sprawie połowów NNN ujawniono, że trzy statki pływające pod banderą Gwinei, o których mowa w motywie 166, przeprowadziły ponad 30 przeladunków na morzu, w ramach których przekazały 14 200 t tuńczyka od stycznia 2010 r. do maja 2011 r., co stanowiło naruszenie postanowień zalecenia ICCAT 06-11. Sytuacja ta doprowadziła do wszczęcia procedur przewidzianych w art. 26 i 27 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Procedura przewidziana w art. 27 nie została jeszcze zakończona.
- (176) W trakcie wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r. Komisja zauważyła, że pomimo dysponowania dostępem do informacji o przypadkach naruszania przepisów przez zagraniczne statki rybackie prowadzące działalność połowową na wodach gwinejskich, które pochodziły w szczególności ze sprawozdań obserwatorów i raportów połowowych, właściwe organy Gwinei nie wszczęły odpowiednich postępowań i, w stosownych przypadkach, nie nałożyły kar na przedmiotowe statki. Zgodnie z art. 62 konwencji UNCLOS państwo nadbrzeżne musi realizować cel polegający na zapewnieniu optymalnego wykorzystywania żywych zasobów morskich w w.s.e. Ponadto podmioty krajowe innych państw prowadzący połowy w w.s.e. muszą przestrzegać środków ochrony i innych warunków ustanowionych w przepisach ustawodawczych i wykonawczych państwa nadbrzeżnego. W tym względzie działania administracyjne zaobserwowane w Gwinei są niezgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami spoczywającymi na państwach nadbrzeżnych zgodnie z postanowieniami konwencji UNCLOS.

- (177) Zgodnie z art. 20 porozumienia UNFSA państwa są zobowiązane do prowadzenia szybkiej i sprawnej współpracy w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania i ich egzekwowania oraz podejmowania odpowiednich działań w odniesieniu do każdego domniemanego przypadku ich naruszenia.
- (178) Biorąc pod uwagę sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji, uznaje się, że procedury egzekwowania prawa wprowadzone przez Gwineę jako państwo nadbrzeżne nie są zgodne z postanowieniami UNSFA. Wynika to z faktu, że w ramach polityki realizowanej przez Gwineę nie prowadzi się bieżącej współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa, co w konsekwencji osłabia skuteczność wszystkich środków egzekucyjnych stosowanych wobec podmiotów odpowiedzialnych za prowadzenie połowów NNN.
- (179) W odniesieniu do historii, charakteru, okoliczności, zakresu i znaczenia przejawów rozważanych połowów NNN Komisja uwzględniła powtarzającą się działalność połowową NNN statków płynących pod banderą Gwinei do 2012 r.
- (180) W odniesieniu do obecnych możliwości Gwinei jako kraju rozwijającego się należy wziąć pod uwagę, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Gwinea jest państwem o niskim rozwoju społecznym (178. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Gwinea jest wymieniona w kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych. W tym kontekście ograniczenia zdolności finansowych i administracyjnych właściwych organów można uznać za jeden z czynników wpływających na osłabienie zdolności Gwinei do wywiązywania się z nałożonych na nią obowiązków w zakresie współpracy i egzekwowania. Niemniej jednak należy wziąć pod uwagę fakt, że potencjał administracyjny Gwinei został niedawno zwiększony za sprawą pomocy finansowej i technicznej przekazywanej przez Unię w ciągu ostatnich 3 lat w ramach umowy o partnerstwie w sprawie połowów obowiązującej w 2009 r. ⁽²⁾ oraz dzięki wdrożeniu programu pomocy technicznej w zakresie zwalczania połowów NNN ⁽³⁾.
- (181) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Gwineę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na

państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

9.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (182) Gwinea ratyfikowała konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Ponadto Gwinea jest umawiającym się członkiem IOTC i ICCAT.
- (183) Komisja przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Gwinei jako umawiającego się państwa członkowskiego IOTC i ICCAT.
- (184) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Gwinei na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez ICCAT i IOTC.
- (185) Przypomina się, że ICCAT wystosowała do Gwinei pismo dotyczące uznania Gwinei za niewspółpracujące państwo trzecie w związku z niedostateczną sprawozdawczością w 2010 r. ⁽⁴⁾. W wydanym przez ICCAT piśmie w sprawie uznania za niewspółpracujące państwo trzecie Gwinei zarzucono, że nie wywiązuje się ze swojego obowiązku przekazywania statystyk, zgodnie z zaleceniem ICCAT 05-09. W tym samym piśmie ICCAT podkreśliła, że Gwinea nie dostarczyła sekretariatowi ICCAT wszystkich niezbędnych danych i informacji, takich jak sprawozdanie roczne, tabele dotyczące zgodności, dane dotyczące zadania I (dane statystyczne dotyczące floty) i zadania II (wielkość połowów), informacje związane ze środkami zarządzania stosowanymi w odniesieniu do dużych statków do połowu tuńczyka przy użyciu takli oraz sprawozdanie dotyczące środków wewnętrznych stosowanych w odniesieniu do statków, których długość przekracza 20 metrów. Stosowne wymogi przedstawiono w zbiorze rezolucji i zaleceń ICCAT wymienionych w motywach 188 i 190. Należy również zauważyć, że Gwinea została uznana przez ICCAT za niewspółpracujące państwo trzecie w 2009 r., a decyzja ta została podtrzymana w 2010 i 2011 r.
- (186) Komisja przeanalizowała również udostępniane przez ICCAT informacje dotyczące przestrzegania przez Gwineę zasad ICCAT i wywiązywania się przez nią z obowiązków w zakresie sprawozdawczości. W tym celu Komisja wykorzystwała tabele zbiorcze ICCAT dotyczące zgodności z 2010 r. ⁽⁵⁾ i tabele zbiorcze ICCAT dotyczące zgodności z 2011 r. ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Satelitarny system monitorowania statków był finansowany przez Unię, która opłaciła również zakup statku patrolowego.

⁽³⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽⁴⁾ Pismo ICCAT z dnia 4 marca 2010 r., okólnik ICCAT nr 567/4.3.2010.

⁽⁵⁾ ICCAT, tabele zbiorcze dotyczące zgodności, dokument nr COC-308/2010 z 10.11.2010.

⁽⁶⁾ ICCAT, projekt tabel zbiorczych dotyczących zgodności, dokument nr COC-308/2011.

- (187) Jeżeli chodzi o 2010 r., Gwinea nie przekazała: sprawozdań rocznych i rocznych danych statystycznych, informacji dotyczących środków ochrony i zarządzania ani tabel dotyczących zgodności. Ponadto Gwinea nie przekazała ICCAT informacji na temat działań podjętych w odniesieniu do jednego statku figurującego w wykazie statków NNN prowadzonym przez ICCAT.
- (188) W szczególności, zgodnie z dostępnymi informacjami, Gwinea nie przedłożyła ICCAT w 2010 r.: sprawozdań rocznych (naukowych) (przewidzianych w konwencji ICCAT, rezolucji 01-06 oraz odesłaniu 04-17); sprawozdań rocznych (komisja ICCAT) (przewidzianych w konwencji ICCAT, rezolucji 01-06 oraz odesłaniu 04-17); dokumentu dotyczącego środków handlowych w zakresie przywozu i danych dotyczących wyładunku (przewidzianego w zaleceniu 06-13); deklaracji przeładunkowych (dotyczących przeładunku na morzu) (przewidzianych w zaleceniu 06-11); deklaracji przeładunkowych (przewidzianych w zaleceniu 06-11); danych dotyczących niezgodności (przewidzianych w zaleceniu 08-09); sprawozdań w zakresie działań wewnętrznych podjętych w odniesieniu do statków o długości przekraczającej 20 metrów (przewidzianych w zaleceniu 02-22/09-08); rocznego wykazu statków do połowu tuńczyka białego (przewidzianego w zaleceniu 98-08); wykazu statków do połowu mieczników śródziemnomorskich (przewidzianego w zaleceniu 09-04/09-08); normy zarządzania takłowcami oceanicznymi do połowu tuńczyka (przewidzianego w zaleceniu 01-20); informacji dotyczących charteru statków (przewidzianych w zaleceniu 02-21); informacji na temat statków prowadzących połowy NNN (przewidzianych w zaleceniu 09-10); sprawozdań dotyczących zarzutów w zakresie NNN (przewidzianych w zaleceniu 09-10); informacji dotyczących obserwacji statków (przewidzianych w rezolucji 94-09); sprawozdań z inspekcji w portach (przewidzianych w zaleceniu 97-10); danych zgromadzonych w ramach programów sporządzania dokumentacji statystycznej ICCAT (przewidzianych w zaleceniu 01-21 i zaleceniu 01-22); informacji na temat pieczęci lub podpisów wykorzystywanych do zatwierdzania dokumentacji połowowej dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego (przewidzianych w zaleceniu 08-12/09-11); informacji dotyczących punktów kontaktowych ds. dokumentów dotyczących połowów tuńczyka błękitnopłetwego (BCD) (przewidzianych w zaleceniu 08-12/09-11); informacji na temat przepisów mających zastosowanie do BCD (przewidzianych w zaleceniu 08-12/09-11); informacji na temat znakowania BCD (przewidzianych w zaleceniu 08-12/09-11); dokumentacji połowowej dotyczącej tuńczyka błękitnopłetwego (przewidzianej w zaleceniu 08-12/09-11); sprawozdania rocznego dotyczącego BCD (przewidzianego w zaleceniu 08-12/09-11); informacji dotyczących przestrzegania nakazu sezonowego zamknięcia łowisk mieczników śródziemnomorskich (przewidzianego w zaleceniu 09-04); informacji na temat procedury wewnętrznej stosowanej w celu zapewnienia przestrzegania nakazu sezonowego zamknięcia łowisk w Zatoce Gwinejskiej (przewidzianej w zaleceniu 09-04); tabel dotyczących zgodności (przewidzianych w zaleceniu 98-14); informacji dotyczących wschodnioatlantyckiego i śródziemnomorskiego tuńczyka błękitnopłetwego (przewidzianych w zaleceniu 06-07, zaleceniu 08/05 oraz w zaleceniu 09-11).
- (189) Jeżeli chodzi o 2011 r., Gwinea nie przekazała: sprawozdania rocznego, danych dotyczących zadania I zawierających charakterystykę floty oraz danych dotyczących zadania II (wielkość połowów), informacji w zakresie środków ochrony i zarządzania stosowanych wobec statków, których długość przekracza 20 metrów, ani tabel dotyczących zgodności. Ponadto Gwinea nie przekazała ICCAT informacji na temat działań podjętych w odniesieniu do jednego statku figurującego w wykazie statków NNN prowadzonym przez ICCAT.
- (190) W szczególności, zgodnie z dostępnymi informacjami, Gwinea nie przedłożyła ICCAT w 2011 r.: sprawozdań rocznych (naukowych) (przewidzianych w konwencji ICCAT, rezolucji 01-06 oraz odesłaniu 04-17); sprawozdań rocznych (komisja ICCAT) (przewidzianych w konwencji ICCAT, rezolucji 01-06 oraz odesłaniu 04-17); deklaracji przeładunkowych (dotyczących przeładunku na morzu) (przewidzianych w zaleceniu 06-11); deklaracji przeładunkowych (przewidzianych w zaleceniu 06-11); informacji na temat statków do przeładunku (transportowców) (przewidzianych w zaleceniu 06-11); informacji na temat statków o długości przekraczającej 20 m (przewidzianych w zaleceniu 09-08); sprawozdań w zakresie działań wewnętrznych podjętych w odniesieniu do statków o długości przekraczającej 20 metrów (przewidzianych w zaleceniu 02-22/09-08); rocznego wykazu statków do połowu tuńczyka białego (przewidzianego w zaleceniu 98-08); normy zarządzania takłowcami oceanicznymi do połowu tuńczyka (przewidzianego w zaleceniu 01-20); informacji dotyczących charteru statków (przewidzianych w zaleceniu 02-21); informacji dotyczących alternatywnego podejścia do monitorowania naukowego (przewidzianych w zaleceniu 10-10); informacji na temat procedury wewnętrznej stosowanej w celu zapewnienia przestrzegania nakazu sezonowego zamknięcia łowisk w Zatoce Gwinejskiej (przewidzianej w zaleceniu 09-04); tabel dotyczących zgodności (przewidzianych w zaleceniu 98-14); informacji dotyczących wschodnioatlantyckiego i śródziemnomorskiego tuńczyka błękitnopłetwego (przewidzianych w zaleceniu 06-07, zaleceniu 08/05 oraz w zaleceniu 09-11).
- (191) Podczas wizyty Komisji w Gwinei przeprowadzonej w maju 2011 r. wykryto ponadto szereg niedociągnięć. Mimo że na statkach prowadzących działalność na obszarze ICCAT należy zainstalować satelitarny system monitorowania statków (VMS) (zgodnie z zaleceniem ICCAT 03-14), podczas wizyty ujawniono, że system VMS zainstalowany w gwinejskim Centrum Monitorowania Rybołówstwa nie działał. Na podstawie analizy konkretnych przypadków stwierdzono, że w 2010 r. dysponowano wyłącznie dostępem do części danych historycznych. Z powodu problemów technicznych system VMS nie mógł być wykorzystywany do monitorowania działalności gwinejskich statków prowadzących połowy na pełnym morzu, ani do monitorowania działalności zagranicznych statków rybackich prowadzących połowy na wodach Gwinei.
- (192) Podobnie podczas wizyty Komisji w Gwinei przeprowadzonej w maju 2011 r. wykryto, że Gwinea nie monitorowała operacji przeładunkowych przeprowadzanych na morzu przez sejnery pływające pod banderą Gwinei i dokonujące połowów na obszarze ICCAT. W tym względzie należy stwierdzić, że powtarzające się przypadki naruszania zalecenia ICCAT 06-11 odbywały się wręcz za przyzwoleniem władz gwinejskich, które zatwierdziły 22 świadectwa połowowe zawierające informacje na temat przeładunków na morzu przeprowadzonych przez 3 gwinejskie sejnery działające na obszarze ICCAT.

- (193) Ponadto podczas wizyty Komisji w Gwinei przeprowadzonej w maju 2011 r. zaobserwowano, że środki operacyjne i finansowe, które wykorzystywano przy przeprowadzaniu operacji nadzorczych na morzu, były niewystarczające do zapewnienia skutecznego monitorowania działalności prowadzonej przez zagraniczne statki rybackie na wodach gwinejskich. Zauważono również, że organy Gwinei nie wdrożyły i nie egzekwowały szeregu przepisów gwinejskiego kodeksu rybołówstwa. Przepisy te, dotyczące obowiązku przekazywania informacji zawartych w dziennikach połowowych po zakończeniu każdego okresu połowu oraz obowiązku przeprowadzania przeglądu wyłącznie w porcie zgodnie z postanowieniami gwinejskiego „Plan de pêche”, nie zostały wdrożone i nie były egzekwowane przez organy Gwinei. W konsekwencji zaniechanie egzekwowania tych przepisów przez organy Gwinei osłabiło skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych.
- (194) Podczas wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r. Komisja zauważyła również, że pomimo stosowania środków w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru oraz pomimo wydania odpowiednich opinii naukowych służących ustaleniu dopuszczalnej wielkości połowów żywych zasobów w w.s.e. tego państwa (od 2009 r. nie przeprowadzono żadnej bezpośredniej oceny wielkości zasobów), w 2010 r. Gwinea wydała upoważnienia do połowów ponad 60 zagranicznym statkom rybackim, a w czerwcu 2011 r. – kolejnym 56 takim statkom. W konsekwencji decyzja organów Gwinei o wydaniu tego rodzaju upoważnień osłabiła skuteczność obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych.
- (195) Komisja przeanalizowała również udostępniane przez IOTC informacje dotyczące przestrzegania przez Gwineę zasad IOTC i wywiązywania się przez nią z obowiązków w zakresie sprawozdawczości. IOTC scharakteryzowała ogólny poziom wdrażania ustanowionych przez IOTC środków ochrony i zarządzania przez Gwineę w 2011 r. w następujący sposób: „Ogólny brak zgodności ze środkami ustanowionymi przez IOTC i brak odpowiedniej reakcji” oraz „brak sprawozdania z wdrażania środków i nieobecność na spotkaniu zorganizowanym w celu omówienia problemu braku zgodności”. W 2012 r. IOTC scharakteryzowała wykryty problem w zakresie niezgodności Gwinei z ustanowionymi środkami w następujący sposób: „Ogólny brak zgodności ze środkami ustanowionymi przez IOTC i brak odpowiedniej reakcji”⁽¹⁾.
- (196) W sprawozdaniu w sprawie zgodności⁽²⁾ dotyczącym Gwinei, opublikowanym przez IOTC w 2011 r., wskazano wiele przypadków niezgodności, które dotyczyły sprawozdań rocznych, przekazywania wykazów statków prowadzących połowy tuńczyka i miecznika (rezolucja 09/02), monitorowania statków krajowych i przekazywania wykazów statków prowadzących połowy (rezolucja 09/02), ustanowienia VMS, ponieważ nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 06/03), przekazywania danych dotyczących połowów, przyłówów i nakładów połowowych (rezolucja 10/02), regionalnego systemu obserwacji, ponieważ na poziomie wdrażania nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 10/04), rejestracji połowów przez statki rybackie, ponieważ na poziomie wdrażania nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 10/03), zmniejszania poziomu przypadkowych przyłówów ptaków morskich na łowiskach, na których wykorzystuje się takle, ponieważ nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 10/06) oraz poziomu zaangażowania w działalność IOTC.
- (197) W sprawozdaniu w sprawie zgodności⁽³⁾ dotyczącym Gwinei, opublikowanym przez IOTC w 2012 r., wskazano wiele przypadków niezgodności, które dotyczyły sprawozdań rocznych, znakowania statków, znakowania narzędzi połowowych i prowadzenia dziennika pokładowego, ponieważ nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 01/02), przekazywania informacji na temat środków prawnych i administracyjnych służących zapewnieniu przestrzegania nakazu sezonowego zamknięcia łowisk (rezolucja 10/01), przekazywania wykazów statków prowadzących połowy (rezolucja 10/08), przekazywania wykazów statków prowadzących połowy tuńczyka i miecznika (rezolucja 09/02), monitorowania statków krajowych i przekazywania wykazów statków prowadzących połowy (rezolucja 09/02), wdrażania systemu VMS w odniesieniu do statków o długości przekraczającej 15 metrów, ponieważ nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 06/03), wymogów statystycznych (rezolucja 10/02), wdrażania środków ograniczających oraz przyłowy gatunków nieobjętych nadzorem IOTC oraz regionalnego programu obserwacji, ponieważ na poziomie wdrażania nie przekazano żadnych informacji w tym zakresie (rezolucja 10/04).
- (198) Niewypełnienie przez Gwineę obowiązku przedstawienia ICCAT i IOTC informacji, o których mowa w motywach 185–197, wskazuje, że Gwinea nie wypełniła obowiązków państwa bandery określonych w konwencji UNCLOS i porozumieniu UNFSA.
- (199) Braki stwierdzone podczas wizyty w maju 2011 r., o których mowa w motywach 191–194, stanowią dalsze dowody to, że Gwinea nie wypełniła swoich obowiązków państwa bandery określonych w porozumieniu UNFSA.
- (200) Niewypełnienie obowiązku przedstawienia informacji dotyczących środków ochrony i zarządzania, kwot, limitów połowowych, sprawozdań rocznych i statystyk podważa bowiem zdolność Gwinei do wypełniania jej obowiązków wynikających z art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, w których określono obowiązki państw dotyczące podjęcia środków wobec swoich odpowiednich podmiotów krajowych na rzecz ochrony żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania tymi zasobami.
- (201) Opisane w niniejszej sekcji decyzji działania podejmowane przez Gwineę były prowadzone z naruszeniem wymogów art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA.

⁽¹⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Gwinei (sprawozdanie przedstawione w dniu 9.3.2012), IOTC-2012-CoC09-CR08E (s. 4).

⁽²⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Gwinei (8. posiedzenie Komitetu ds. Zgodności, 2011 r.).

⁽³⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Gwinei (sprawozdanie przedstawione w dniu 9.3.2012), IOTC-2012-CoC09-CR08E.

- (202) Ponieważ Gwinea nie przeprowadziła kontroli statków pływających na morzu pełnym zgodnie z zasadami ustanowionymi przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa oraz nie zapewniła przestrzegania zaleceń ICCAT przez statki pływające pod jej banderą, jej działania naruszają postanowienia art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia UNFSA wymagającego od państw, których statki prowadzą połowy na morzu pełnym, podjęcia środków kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki zasad regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.
- (203) Gwinea nie przestrzega wymogów w zakresie rejestrowania i terminowej sprawozdawczości określonych w art. 18 ust. 3 lit. e) porozumienia UNFSA, ponieważ nie przekazała ICCAT informacji dotyczących sprawozdań rocznych, danych w ramach zadania I (charakterystyka floty), sprawozdań w sprawie działań wewnętrznych w odniesieniu do statków o długości powyżej 20 metrów, tabel dotyczących zgodności i informacji dotyczących środków zarządzania stosowanych do oceanicznych takłowców do połowów tuńczyka.
- (204) Ponadto Gwinea nie wypełniła obowiązków ciążących na niej na mocy art. 18 ust. 3 lit. f) oraz i) oraz art. 18 ust. 4 porozumienia UNFSA, ponieważ nie przekazała IOTC danych dotyczących połowów, danych dotyczących krajowych programów obserwacyjnych, wykazu statków prowadzących połowy oraz danych dotyczących połowów, przyłówów i nakładów połowowych.
- (205) Na podstawie informacji dotyczących możliwości organów Gwinei w zakresie monitorowania, kontrolowania i nadzoru, zgromadzonych podczas wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r., a także z uwagi na niewywiązywanie się przez Gwineę z obowiązku przekazywania IOTC informacji na temat wdrażania systemu VMS oraz zaobserwowane niestosowanie się do treści zalecenia ICCAT (rezolucja 10/02) dotyczącego prowadzenia nadzoru VMS nad statkami prowadzącymi działalność na obszarze ICCAT, należy stwierdzić, że Gwinea nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 3 lit. g) porozumienia UNFSA.
- (206) Opisane w niniejszej sekcji decyzji działania podejmowane przez Gwineę były prowadzone z naruszeniem wymogów konwencji UNCLOS mających zastosowanie do państw nadbrzeżnych.
- (207) Zgodnie z art. 61 konwencji UNCLOS państwo nadbrzeżne musi ustalić dopuszczalną wielkość połowów żywych zasobów w swojej w.s.e. Korzystając z najlepszych dostępnych dowodów naukowych, państwo nadbrzeżne musi zapewnić wprowadzenie odpowiednich środków ochrony i zarządzania, aby żywe zasoby występujące w w.s.e. nie były zagrożone nadmierną eksploatacją. W związku z tym należy uznać, że nieprzeprowadzenie bezpośredniej oceny zasobów ryb w Gwinei od 2009 r., nieegzekwowanie obowiązujących przepisów w zakresie przekazywania zawartych w dziennikach pokładowych informacji dotyczących połowów oraz przepisów w zakresie przeprowadzania przeładunków na morzu, jak również niewszczynanie postępowań ani nienakładanie kar w przypadku wykrycia naruszenia przepisów jest niezgodne ze zobowiązaniami międzynarodowymi spoczywającymi na państwach nadbrzeżnych na mocy konwencji UNCLOS.
- (208) Jak wyjaśniono w motywie 175, brak skutecznej współpracy międzynarodowej przy podejmowaniu działań egzekucyjnych związanych ze środkami ochrony i zarządzania świadczy o tym, że Gwinea nie spełnia wymogów art. 61 i 62 konwencji UNCLOS. Z tego samego względu Gwinea nie wypełniła spoczywającego na niej jako na państwie nadbrzeżnym obowiązku uwzględnienia zaleceń wskazanych w pkt 51 planu IPOA IUU, w którym państwu nadbrzeżnemu zaleca się wdrożenie środków służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymaniu i eliminowaniu w ich w.s.e. Do środków, które państwa nadbrzeżne powinny uwzględnić, zalicza się skuteczne monitorowanie, kontrolowanie i nadzorowanie działalności połowowej w w.s.e., zapewnienie zatwierdzania przeładunków przeprowadzanych na wodach państwa nadbrzeżnego przez organy tego państwa lub zapewnienie przeprowadzania takich przeładunków zgodnie z odpowiednimi przepisami w zakresie zarządzania oraz wprowadzenie przepisów w zakresie dostępu do połowów na ich wodach, które będą sprzyjały zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymaniu i eliminowaniu.
- (209) Należy również zauważyć, że wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 planu IPOA IUU Gwinea nie opracowała krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (210) W trakcie wizyty przeprowadzonej w maju 2011 r. Komisja zauważyła również, że prawo gwinejskie przewiduje możliwość tymczasowego zarejestrowania statku jako statku pływającego pod banderą Gwinei, przy czym taką tymczasową rejestrację można ponawiać bez ograniczeń co 6 miesięcy. Ponadto skorzystanie z takiej możliwości nie podlega zwyczajowemu warunkowi usunięcia rejestracji pod wcześniejszą banderą i nie wiąże się z koniecznością dostarczenia informacji pozwalających ustalić tożsamość faktycznego właściciela statku. Organy Gwinei prowadzą jedynie rejestr zawierający informacje dotyczące tożsamości gwinejskich przedstawicieli właścicieli statków w Gwinei. W związku z tym należy zauważyć, że znaczenie skutecznych działań w odniesieniu do faktycznych właścicieli potwierdza odpowiednia dokumentacja FAO i OECD, w której podkreśla się znaczenie informacji dotyczących faktycznych właścicieli w celu zwalczania nielegalnych działań⁽¹⁾ oraz konieczność prowadzenia rejestrów statków rybackich i faktycznej własności⁽²⁾. Taka praktyka administracyjna, która może zachęcać podmioty zajmujące się prowadzeniem połowów NNN do rejestrowania statków NNN, jest niezgodna z art. 94 konwencji UNCLOS.

(1) OECD, sprawozdanie „Ownership and Control of Ships”, pochodzące ze strony internetowej: <http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf>.

(2) FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership”, sprawozdanie z badania przeprowadzonego przez Departament Rybołówstwa FAO, marzec 2010 r. (pochodzące ze strony internetowej: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf) i IPOA IUU, pkt 18.

(211) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Gwineę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Gwinea nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

9.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

(212) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Gwinea jest państwem o niskim stopniu rozwoju społecznego (178. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Gwinea jest wymieniona w kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych. Uwzględniając pozycję Gwinei we wspomnianym wyżej rankingu, Komisja sprawdziła, czy zgromadzone informacje można powiązać ze szczególnymi ograniczeniami występującymi w Gwinei jako kraju rozwijającym się.

(213) Należy zauważyć, że Komisja zaakceptowała powiadomienie od Republiki Gwinei (Gwinei) jako państwa bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN z dnia 1 stycznia 2010 r. Gwinea następnie potwierdziła, zgodnie z przepisami art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że wprowadziła krajowe rozwiązania w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jej statki rybackie.

(214) Komisja poinformowała Gwineę o różnego rodzaju uchybieniach wykrytych podczas dwóch przeprowadzonych wizyt. Komisja dążyła do nawiązania współpracy z organami Gwinei i osiągnięcia postępu we wdrażaniu działań naprawczych w związku z wykrytymi uchybieniami. Poza wprowadzeniem zmiany w systemie kar (dekret z dnia 1 marca 2012 r.), która miała na celu ustanowienie kar zgodnych z wymogami art. 19 porozumienia UNFSA, Gwinea do tej pory nie podjęła żadnych konkretnych działań naprawczych i nie osiągnęła pozytywnych rezultatów w korygowaniu wykrytych uchybień.

(215) Ponadto potencjał administracyjny Gwinei został w ostatnim czasie zwiększony dzięki unijnej pomocy finansowej i technicznej przekazanej w ostatnich latach. Pomoc ta obejmowała zawarcie umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią a Gwineą, która

obowiązywała od roku w 2009 r., oraz udzielenie pomocy technicznej w zakresie zwalczania połowów NNN w 2012 r. ⁽²⁾.

(216) W związku z tym Komisja wzięła pod uwagę ograniczenia rozwojowe Gwinei i zapewniła jej odpowiedni czas na wdrożenie działań służących skorygowaniu braku zgodności ze zobowiązaniami spoczywającymi na niej na mocy prawa międzynarodowego w spójny, skuteczny i niepowodujący szkód sposób.

(217) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Gwineę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Gwinei może mieć negatywny wpływ na jej stopień zaawansowania. Biorąc jednak pod uwagę charakter wykrytych uchybień organów Gwinei, wielkość pomocy przekazanej przez Unię i działania podjęte w celu naprawy sytuacji, poziom rozwoju tego państwa nie może całkowicie usprawiedliwiać lub w inny sposób uzasadniać ogólnych wyników działalności Gwinei jako państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego w odniesieniu do rybołówstwa ani niepodjęcia wystarczających działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymaniu i eliminowaniu.

10. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI PANAMY

(218) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zaakceptowała powiadomienie od Republiki Panamy (Panamy) jako państwa bandery z dnia 3 lutego 2010 r.

(219) W dniach 21–25 czerwca 2010 r. Komisja przy wsparciu ze strony EFCA przeprowadziła w Panamie wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(220) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Panamę rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jej statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Panamę w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.

(221) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano do Panamy w dniu 29 listopada 2010 r.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (222) W dniach 13–16 kwietnia 2011 r. Komisja przeprowadziła kolejną wizytę w Panamie w celu przeprowadzenia działań następczych w związku z działaniami podjętymi podczas pierwszej wizyty.
- (223) Uwagi Panamy dotyczące sprawozdania końcowego z wizyty otrzymano w dniu 10 maja 2011 r.
- (224) Panama przedstawiła dodatkowe uwagi na piśmie w dniach 15 kwietnia 2011 r., 12 listopada 2011 r. i 5 stycznia 2012 r. Przedstawiła również odpowiedzi podczas posiedzeń, które odbyły się w Brukseli w dniach 18 lipca 2011 r., 21 września 2011 r., 13 października 2011 r., 14 października 2011 r., 23 listopada 2011 r., 6 marca 2012 r. oraz 20 czerwca 2012 r.
- (225) Panama jest umawiającą się stroną IATTC, ICCAT i współpracującym państwem nieczłonkowskim WCPFC. Panama ratyfikowała konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA.
- (226) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Panamę międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 225 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wspomniane w motywach 225 i 227, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.
- (227) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez ICCAT, CCAMLR, WCPFC, NEAFC, NAFO oraz SEAFO w postaci sprawozdań w sprawie zgodności lub w postaci wykazów statków NNN, a także z publicznie dostępnych informacji pochodzących ze sprawozdania Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych.
11. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA PANAMY ZA NIEWSPÓŁPRAKUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE
- (228) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Panamy jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- 11.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (229) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa ⁽¹⁾ Komisja stwierdziła, że w odpowiednich wykazach statków NNN figuruje kilka statków NNN pływających pod banderą Panamy ⁽²⁾. Są to statki: Alboran II (poprzednia nazwa: White Enterprise), Challenge (poprzednie nazwy: Mila/Perseverance), Eros Dos (poprzednia nazwa: Furabolos), Heavy Sea (poprzednie nazwy: Duero/Keta), Iannis 1, Red. (poprzednia nazwa: Kabou), Senta (poprzednia nazwa: Shin Takara Maru) i Yucatan Basin (poprzednie nazwy: Enxembre/Fonte Nova).
- (230) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa ⁽³⁾ Komisja stwierdziła, że kilka statków NNN uwzględnionych w odpowiednich wykazach pływało pod banderą Panamy po ich wpisaniu przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa do tych wykazów ⁽⁴⁾. Są to statki: Lila No. 10, Melilla No. 101, Melilla No. 103, No. 101 Gloria (poprzednia nazwa: Golden Lake), Sima Qian Baru 22 (poprzednie nazwy: Corvus/Galaxy), Tching Ye No. 6, Xiong Nu Baru 33 (poprzednie nazwy: Draco-1, Liberty).
- (231) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest odpowiedzialne za swoje statki pływające na morzu pełnym. Komisja uważa, że występowanie statków NNN, które obecnie pływają lub wcześniej pływały pod banderą Panamy po ich wpisaniu do wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, wyraźnie wskazuje, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Panama, posiadając wyżej wymienione statki NNN, nie wypełniła bowiem skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegała środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz nie dopilnowała, aby jej statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.
- (232) Ponadto w jednym z państw członkowskich w marcu 2011 r. przeprowadzono inspekcję na transportowcu pływającym pod banderą Panamy. Inspekcja ujawniła informacje wskazujące na domniemane prowadzenie połowów NNN i działalności z nimi związanej. Statek ten nie posiadał ważnej licencji wydanej przez Panamę na transport, przeładunek i wspieranie działalności połowowej. Statek dokonywał przeładunków, na które nie posiadał pozwoleń, na wodach w.s.e. Republiki Gwinei Bissau (Gwinei Bissau) i odbierał ryby złowione przez statki na wodach, na których Republika Liberii (Liberia) nałożyła szczególne środki ochrony i zarządzania, przez co naruszył wspomniane środki. Statki rybackie, które działały na liberyjskich wodach w nieuregulowany prawnie sposób, i transportowiec, który odbierał powiązane produkty rybołówstwa, należały do tego samego podmiotu prawnego. W dniu 21 marca 2011 r. właściwe organy państwa członkowskiego poinformowały organy Panamy o przedmiotowych działaniach z zakresu transportu produktów rybołówstwa. Organ panamskie odpowiedziały w dniu 15 kwietnia 2011 r., że nie wydały ważnej licencji na transport, przeładunek i wspieranie

⁽¹⁾ Odpowiednie regionalne organizacje ds. rybołówstwa to NEAFC, NAFO, SEAFO, CCAMLR i WCPFC.

⁽²⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 468/2010.

⁽³⁾ Odpowiednie regionalne organizacje ds. rybołówstwa to NEAFC, NAFO, SEAFO, CCAMLR, IATTC i ICCAT.

⁽⁴⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 468/2010.

działalności połowowej i że nie wiedzą o zezwoleniach na przeładunek wydanych dla transportowca przez Gwineę Bissau, Gwineę lub Liberię. Pomimo to wspomniany statek prowadził nadal swoją zwykłą działalność w Afryce Zachodniej w 2011 r., a Panama nie zgłosiła podjęcia w odniesieniu do niego żadnego szczególnego środka.

- (233) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest zobowiązane do dopilnowania, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. Państwa bandery zobowiązane są również do bezzwłocznego wszczynania dochodzeń i postępowania sądowego. Państwo bandery powinno również zapewnić odpowiednie sankcje, zniechęcać do powtarzających się przypadków łamania prawa i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków NNN, które pływały pod banderą Panamy, wyraźnie wskazuje, że Panama nie wypełniła obowiązków wynikających z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA.
- (234) Niewypełnienie przez Panamę obowiązków w zakresie zgodności i egzekwowania prawa wynikających z art. 19 porozumienia UNFSA potwierdzają również informacje zgromadzone podczas wizyty przeprowadzonej w czerwcu 2010 r. W wyniku wizyty stwierdzono, że właściwe organy Panamy nie były uprawnione do prowadzenia dochodzeń administracyjnych mających na celu zgromadzenie niezbędnych dowodów od osób prawnych lub osób fizycznych; faktyczne odzyskiwanie nakładanych grzywien okazało się nieskuteczne, ponieważ w przypadkach gdy agenci lub faktyczni właściciele statków nie mieli siedziby w Panamie, ale prowadzili działalność w formie prawnej przedsiębiorstw morskich, nie zapewniono odpowiedniego wykonywania decyzji nakładających sankcję w związku z brakiem odpowiednich mechanizmów współpracy pomiędzy Panamą i odnośnymi państwami trzecimi. W związku z tym należy zauważyć, że znaczenie skutecznych działań w odniesieniu do faktycznych właścicieli potwierdza odpowiednia dokumentacja FAO i OECD, w której podkreśla się znaczenie informacji dotyczących faktycznych właścicieli w celu zwalczania nielegalnych działań⁽¹⁾ oraz konieczność prowadzenia rejestrów statków rybackich i faktycznej własności⁽²⁾.
- (235) Ponadto zgodnie z art. 20 porozumienia UNFSA państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy bezpośrednio lub za pośrednictwem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz ich egzekwowania. W zbiorze

wymogów szczegółowych przewidzianych w tym artykule określono obowiązki państw w zakresie prowadzenia dochodzeń, wzajemnej współpracy i karania za działalność połowową NNN. Przewidziano również możliwość stosowania przez państwa procedur regionalnych organizacji ds. rybołówstwa dotyczących powstrzymania działalności statków, które zgłoszono jako prowadzące działalność podważającą skuteczność środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa, do czasu podjęcia właściwych działań przez państwo bandery. W związku z tym zauważa się, że występowanie kilku statków NNN, które obecnie płyną pod banderą Panamy lub wcześniej pływały pod banderą tego państwa po ich wpisaniu do wykazów statków NNN prowadzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa i które wciąż prowadzą działalność połowową, w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalną organizację ds. rybołówstwa wskazuje, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy międzynarodowej w zakresie egzekwowania prawa.

- (236) Przypomina się również, że zgodnie z art. 118 konwencji UNCLOS państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania nimi. W związku z tym zauważa się, że występowanie kilku statków, które obecnie płyną pod banderą Panamy lub wcześniej pływały pod banderą tego państwa po ich wpisaniu do wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalną organizację ds. rybołówstwa i które nadal prowadzą działalność połowową, wyraźnie wskazuje, że Panama nie wypełniła obowiązków państwa bandery. Statki, które uznano za prowadzące połowy NNN, szkodzą bowiem ochronie żywych zasobów morza i zarządzaniu nimi.
- (237) Nieprzestrzeganie przez Panamę zasad w odniesieniu do statków pływających pod banderą Panamy, które figurują w wykazach sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, stanowi również naruszenie art. 217 konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwa bandery zobowiązane są do podjęcia szczególnych działań w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z zasadami międzynarodowymi, prowadzenia dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych przypadków naruszenia prawa i odpowiedniego karania każdego przypadku naruszenia.
- (238) Występowanie w kilku statków NNN, które obecnie płyną lub wcześniej pływały pod banderą Panamy po ich wpisaniu do wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalną organizację ds. rybołówstwa, także wskazuje na niezdolność Panamy do przestrzegania zaleceń zawartych w planie IPOA IUU. W pkt 34 planu IPOA IUU zaleca się państwu dopilnowanie, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN.
- (239) Należy ponadto odnotować fakt, że w sprawozdaniu NMFS Panamę uznano za kraj, którego statki uczestniczą w połowach NNN. Zgodnie z tym sprawozdaniem, kilka statków pływających pod banderą Panamy prowadziło działalność połowową z naruszeniem środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez IATTC⁽³⁾. W sprawozdaniu NMFS zwrócono ponadto uwagę na

(1) OECD, sprawozdanie „Ownership and Control of Ships”, pochodzące ze strony internetowej: <http://www.oecd.org/dataoecd/53/9/17846120.pdf>.

(2) FAO, „Comprehensive record of fishing vessels, refrigerated transport vessels, supply vessels and beneficial ownership”, sprawozdanie z badania przeprowadzonego przez Departament Rybołówstwa FAO, marzec 2010 r. (pochodzące ze strony internetowej: ftp://ftp.fao.org/FI/DOCUMENT/global_record/eims_272369.pdf) i IPOA IUU, pkt 18.

(3) Sprawozdanie NMFS, s. 98.

dotatkowe informacje dotyczące nielegalnych połowów z naruszeniem zasad IATTC, jak również na obserwacje statków pływających pod banderą Panamy umieszczonych w wykazie statków prowadzących połowy NNN sporządzonym przez CCAMLR i działających na obszarze objętym konwencją CCAMLR⁽¹⁾. Informacje te potwierdzają ustalone fakty dotyczące niewypełnienia przez Panamę obowiązków państwa bandery w odniesieniu do połowów NNN.

- (240) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Panamę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub przez jej podmioty krajowe oraz że nie podjęła ona wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jej banderą.

11.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (241) W odniesieniu do kwestii, czy Panama skutecznie współpracuje z Komisją w zakresie dochodzeń dotyczących połowów NNN i działalności z nimi związanej, należy zauważyć, że dowody zgromadzone przez Komisję wskazują, że Panama nie wypełniła obowiązków państwa bandery określonych na mocy prawa międzynarodowego.
- (242) W odniesieniu do kwestii wyjaśnionej w motywie 231 należy zauważyć, że w dniu 28 października 2011 r. Komisja przekazała Panamie powiadomienie z oficjalnym wnioskiem o przeprowadzenie badania na podstawie art. 26 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Panama odpowiedziała w dniu 21 listopada 2011 r., że zbada sprawę, powiadamiając właściciela statku, którego ona dotyczy, i dając mu 20 dni na udzielenie odpowiedzi. W dniu 16 grudnia 2011 r. Komisja wysłała przypomnienie o wniosku. Organy panamskie odpowiedziały w dniu 11 stycznia 2012 r., przedstawiając po prostu ponownie kopię swojego pisma z dnia 21 listopada 2011 r. Przyznano im dodatkowe sześć tygodni na udzielenie odpowiedzi. Wobec braku niezwłocznego działania lub odpowiedzi ze strony organów panamskich w dniu 2 marca 2012 r. Komisja wszczęła wobec odnośnego operatora procedurę określoną w art. 27 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W dniu 2 maja 2012 r., czyli pięć miesięcy po pierwszym zawiadomieniu od Komisji, organy panamskie poinformowały Komisję, że nałożyły grzywnę, która obejmowała jedynie część popełnionych naruszeń, ponieważ ukarały jedynie za fakt nieposiadania przez operatora odpowiedniej licencji na dokonywanie transportu i przeładunków produktów rybołówstwa na morzu. Kara nie obejmowała jednak odbierania na morzu produktów rybołówstwa

nielegalnie złowionych w Liberii z naruszeniem obowiązującego moratorium w sprawie połowów paszowych. W związku z faktem, że zaopatrujące statki rybackie i odbierający transportowce należały do tego samego podmiotu prawnego, argument, że działano rzekomo w dobrej wierze, wyjaśniający postępowanie podmiotu gospodarczego, nie znalazłby odzwierciedlenia w faktach. Procedura na podstawie art. 27 jest nadal w toku, ale fakty wskazują, że Panama nie udzieliła w bardzo długim terminie niezwłocznej odpowiedzi na wezwania Komisji do przeprowadzenia badania, zapewnienia informacji zwrotnej lub działań następczych wobec połowów NNN i działalności z nimi związanej. Udzielone odpowiedzi nie odnosiły się ponadto do wszystkich wykrytych połowów NNN.

- (243) Można uznać, że działając w opisany sposób, Panama nie spełnia warunków określonych w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Przypadek opisany w motywie 242 wykazuje, że Panama nie może znać charakteru działalności prowadzonej przez statki pływające pod jej banderą. W takim przypadku organy panamskie nie miały świadomości, że statek, którego dotyczy sprawa, przez kilka lat uczestniczył w przeładunkach i transporcie produktów rybołówstwa, będących działalnością podlegającą specjalnym licencjom i przepisom.
- (244) W przypadku przedstawionym w motywie 242 można uznać, że Panama nie przestrzega zaleceń określonych w pkt 18 planu IPOA IUU ust. 18, który stanowi, że w świetle postanowień konwencji UNCLOS każde państwo powinno podjąć środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Ponadto Panama nie wykazała, że współpracuje z innymi państwami i koordynuje z nimi swoje działania w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania w sposób zgodny z postanowieniami pkt 28 planu IPOA IUU. Panama nie uwzględniła także zaleceń z pkt 48 planu IPOA IUU, zgodnie z którymi państwa bandery powinny dopilnować, aby transportowce i statki pomocnicze nie wspierały połowów NNN ani nie uczestniczyły w połowach NNN, i z pkt 49 planu IPOA IUU, który między innymi zaleca państwu bandery, aby dopilnowały, by transportowce i statki pomocnicze uczestniczące w przeładunku na morzu posiadały zezwolenie na przeładunek wydane przez państwo bandery.
- (245) Komisja przeanalizowała, czy Panama podjęła skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do operatorów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe sankcje w celu pozbawienia sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN. Należy zauważyć, że dostępne dowody potwierdzają, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W związku z tym przypomina się, że w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa figuruje kilka statków NNN, które pływają lub pływały pod banderą Panamy po ich

(1) Sprawozdanie NMFS, s. 99.

wpisaniu do tych wykazów. Fakt, że istnieją takie statki NNN, wyraźnie wskazuje, że Panama nie wypełniła obowiązków w odniesieniu do statków pływających na morzu pełnym określonych w art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA.

(246) Ponadto sytuacja przedstawiona w powyższym motywie wyraźnie wskazuje również, że Panama nie spełnia wymogów określonych w art. 19 ust. 1 porozumienia UNFSA, w którym przewidziano zasady w zakresie zgodności i egzekwowania prawa, których muszą przestrzegać państwa bandery. Działania Panamy w tym zakresie są również niezgodne z wymogami określonymi w art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA, który stanowi między innymi, że kary powinny być odpowiednio surowe i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. Ponadto działania Panamy w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych nie są zgodne również z zaleceniami określonymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym zaleca się państwom zapewnienie odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.

(247) W odniesieniu do historii, charakteru, okoliczności, zakresu i znaczenia przejawów omawianych połowów NNN Komisja uwzględniła powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Panamy do 2012 r.

(248) W odniesieniu do obecnych możliwości organów panamskich należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽¹⁾ Panama jest państwem o wysokim rozwoju społecznym (58. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Panama jest wymieniona w kategorii krajów o średnio wysokich dochodach. Uwzględniając pozycję tego państwa, przeprowadzenia analizy obecnych możliwości właściwych organów Panamy nie uznaje się za konieczne. Wynika to z faktu, że poziomu rozwoju Panamy, jak wskazano w niniejszym motywie, nie można uznać za czynnik osłabiający możliwości właściwych organów w odniesieniu do współpracy z innymi państwami i do prowadzenia działań w zakresie egzekwowania prawa.

(249) Na podstawie informacji uzyskanych podczas wizyty przeprowadzonej w czerwcu 2010 r. nie można uznać, że organom Panamy brakuje zasobów finansowych, lecz raczej niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego i uprawnień do pełnienia ich obowiązków.

(250) Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z zaleceniami zawartymi w pkt 85 i 86 planu IPOA IUU dotyczącymi szczególnych wymogów dla krajów rozwijających się Unia sfinansowała już specjalny program pomocy technicznej w zakresie zwalczania połowów NNN⁽²⁾. Panama była beneficjentem tego programu.

(251) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Panamę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

11.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

(252) Panama ratyfikowała konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Panama jest ponadto umawiającym się członkiem IATTC i ICCAT i współpracującym państwem nieczłonkowskim WCPFC.

(253) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Panamy jako umawiającego się państwa członkowskiego IATTC i ICCAT i jako współpracującego państwa nieczłonkowskiego WCPFC.

(254) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Panamy na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez IATTC, ICCAT i WCPFC.

(255) Przypomina się, że ICCAT wystosowała do Panamy pismo dotyczące uznania Panamy za niewspółpracujące państwo trzecie w związku z niedostateczną sprawozdawczością w 2010 r.⁽³⁾ W piśmie tym Panamie zarzucano, że nie wywiązuje się z obowiązku przekazywania statystyk, zgodnie z zaleceniem ICCAT 05-09. W tym samym liście ICCAT podkreśliła, że Panama nie przedstawiła wszystkich niezbędnych danych i informacji, takich jak sprawozdanie roczne, dane dotyczące zadania I (statystyki odnoszące się do danych dotyczących floty) przesłano z opóźnieniem, dane dotyczące zadania II (dane dotyczące wielkości połowów) przesłano z opóźnieniem lub nie przesłano ich w ogóle, nie przesłano tabel

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽³⁾ Pismo ICCAT z dnia 4 marca 2010 r., okólnik ICCAT nr 561/4.3.2010.

dotyczących zgodności, a informacji dotyczących norm zarządzania dla oceanicznych takłowców do połowów tuńczyka nie przekazano do sekretariatu ICCAT. Stosowne wymogi przedstawiono w zbiorze rezolucji i zaleceń ICCAT wymienionych w motywach 258 i 260. Należy również zauważyć, że ICCAT uznała Panamę za niewspółpracujące państwo trzecie w 2009 r., a decyzję tę podtrzymano w latach 2010 i 2011.

(256) Komisja przeanalizowała również udostępniane przez ICCAT informacje dotyczące poziomu przestrzegania przez Panamę zasad ochrony i zarządzania ICCAT i wywiązywania się przez nie z obowiązków w zakresie sprawozdawczości. W tym celu Komisja wykorzystała tabele zbiorcze ICCAT dotyczące zgodności z 2010 r. ⁽¹⁾ i tabele zbiorcze ICCAT dotyczące zgodności z 2011 r. ⁽²⁾.

(257) W odniesieniu do 2010 r. Panama nie przedstawiła: rocznych sprawozdań i statystyk, informacji odnoszących się do środków ochrony i zarządzania oraz informacji dotyczących kwot i limitów połowowych.

(258) W szczególności, zgodnie z dostępnymi informacjami, Panama nie przedstawiła ICCAT w 2010 r. następujących informacji: sprawozdania roczne (naukowe) (przewidziane w konwencji ICCAT, rezolucja 01-06 i referencja 04-17), sprawozdania roczne (Komisja ICCAT), (przewidziane w konwencji ICCAT, rezolucja 01-06 i ref. 04-17), środki handlowe w zakresie przywozu i danych dotyczących wyładunku (przewidzianego w zaleceniu 06-13), oświadczenia o przeładunku (na morzu) (przewidziane w zaleceniu 06-11), sprawozdania z przeładunku (przewidziane w zaleceniu 06-11), dane dotyczące nieprzestrzegania środków (przewidziane w zaleceniu 08-09), sprawozdania z wewnętrznego działania statków o długości 20 m (przewidziane w zaleceniu 02-22/09-08), roczny wykaz statków do połowów tuńczyka białego (przewidziany w zaleceniu 98-08), statki dokonujące przeładunku – informacje przedstawione tylko dla statków przyjmujących ładunek (przewidziane w zaleceniu 06-11), wykaz statków do połowów miecznika śródziemnomorskiego (przewidziany w zaleceniu 09-04/09-08), norma zarządzania stosowana do oceanicznych takłowców do połowów tuńczyka (przewidziana w zaleceniu 01-20), standard zarządzania (przewidziany w rez. 01-20), czarterowanie statków (przewidziane w zaleceniu 02-21), statki uczestniczące w połowach NNN (przewidziane w zaleceniu 09-10), sprawozdania dotyczące zarzutów w sprawie połowów NNN (przewidziane w rekomendacji 09-10), obserwacje statków (przewidziane w rez. 94-09), sprawozdania z inspekcji w portach (przewidziane w zaleceniu 97-10), dane z systemu dokumentów statystycznych ICCAT (przewidziane w zaleceniu

01-21 i zaleceniu 01-22), pieczęcie i podpisy zatwierdzające dokumenty połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego (przewidziane w zaleceniu 08-12/09-11), punkty kontaktowe w sprawie dokumentów połowowych dla tuńczyka błękitnopłetwego (przewidziane w zaleceniu 08-12/09-11), ustawodawstwo dotyczące dokumentów połowowych dla tuńczyka błękitnopłetwego (przewidziane w zaleceniu 08-12/09-11), podsumowanie znakowania dokumentów połowowych dla tuńczyka błękitnopłetwego (przewidziane w zaleceniu 08-12/09-11), dokumenty połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego (przewidziane w zaleceniu 08-12/09-11), sprawozdanie roczne dotyczące dokumentów połowowych dla tuńczyka błękitnopłetwego (przewidziane w zaleceniu 08-12/09-11), przestrzeganie sezonowego zamknięcia połowów miecznika śródziemnomorskiego (przewidziane w zaleceniu 09-04), procedura wewnętrzna mająca na celu zapewnienie przestrzegania strefy zakazu połowów/sezonu zamkniętego w Zatoce Gwinejskiej (przewidziana w zaleceniu 09-04).

(259) W odniesieniu do 2011 r. Panama nie przedstawiła: informacji częściowych dotyczących sprawozdań i statystyk rocznych, informacji odnoszących się do środków ochrony i zarządzania oraz informacji dotyczących kwot i limitów połowowych.

(260) W szczególności, zgodnie z dostępnymi informacjami, Panama nie przedstawiła następujących informacji: sprawozdania roczne (naukowe) (przewidziane w konwencji ICCAT, rezolucja 01-06 i odesłanie 04-17), sprawozdania roczne (komisja ICCAT), (przewidziane na konwencji ICCAT, rezolucja 01-06 i odesłanie 04-17), tabele dotyczące zgodności (zalecenie 98-14), sprawozdanie z wewnętrznego działań statków o długości 20 m (przewidziane w zaleceniu 09-08), norma zarządzania stosowana do oceanicznych takłowców do połowów tuńczyka (przewidziana w zaleceniu 01-20), norma zarządzania (rez. 01-20), dane z programów obserwatorów krajowych (zalecenie 10-04).

(261) Podczas wizyty w Panamie przeprowadzonej przez Komisję w czerwcu 2010 r. wykryto ponadto szereg niedociągnięć. W odniesieniu do możliwości operacyjnych VMS stwierdzono, że w określonych przypadkach pozycje VMS statków działających na obszarze ICCAT nie były dostępne dla organów Panamy. W przypadku innych statków pozycje były dostępne jedynie za pośrednictwem systemu internetowego, w którym dane nie były dostępne w formie wizualnej aplikacji odwzorowującej położenie, a można było je uzyskać jedynie w odniesieniu do dwóch miesięcy poprzedzających kontrolę pozycji statku. W odniesieniu do systemów inspekcji wykryto również, że nie wprowadzono systemów inspekcji dla statków działających na pełnym morzu, nie istnieją wzory, wytyczne czy metodyka w zakresie wspierania inspekcji ani środki operacyjne w powietrzu i na morzu do celów prowadzenia inspekcji. W odniesieniu do wyładunków stwierdzono, że nie ma środków zapewniających nadzorowanie wyładunków w różnych portach poza w.s.e. Panamy. W odniesieniu do monitorowania, kontroli i nadzoru stwierdzono kilka uchybień. Na

⁽¹⁾ ICCAT, tabele zbiorcze dotyczące zgodności, dokument nr COC-308/2010 z 10.11.2010.

⁽²⁾ ICCAT, projekt tabel zbiorczych dotyczących zgodności, dokument nr COC-308/2011.

podstawie szeregu testów przeprowadzonych w konkretnych przypadkach ujawniono, że w przypadku statków działających na obszarze ICCAT niektóre dane nie były dostępne. Wreszcie w odniesieniu do regulacji przeladunków dostępne informacje przekazane przez Panamę sugerują, że Panama usunęła ze swojego rejestru pięć pomocniczych statków rybackich na Morzu Śródziemnym z powodu braku możliwości regulowania przeladunków.

- (262) W odniesieniu do WCPFC dostępne informacje ⁽¹⁾ pokazują, że Panama nie przekazała informacji określonych w przepisach WCPFC. Zwrócono się do Panamy z wnioskiem o przedstawienie informacji uzupełniających dotyczących statków prowadzących połowy NNN zgodnie z pkt 3 lit. c) środka ochrony i zarządzania 2009-2011 WCPFC, jak również o przedstawienie sprawozdań z części I oraz z części II za 2011 r.
- (263) W odniesieniu do IATTC dostępne informacje uzyskane ze sprawozdania NMFS, jak wyjaśniono w motywie 239, i z IATTC ⁽²⁾ wskazują na naruszenia środków ochrony i zarządzania przez statki pływające pod banderą Panamy.
- (264) Niewypełnienie przez Panamę obowiązku przedstawienia ICCAT informacji, o których mowa w motywach 258–260, wskazuje, że Panama nie wypełniła obowiązków państwa bandery określonych w konwencji UNCLOS i porozumieniu UNFSA.
- (265) Braki stwierdzone podczas wizyty przeprowadzonej w czerwcu 2010 r., o których mowa w motywie 261, stanowią dalsze dowody to, że Panama nie wypełniła obowiązków państwa bandery określonych w porozumieniu UNFSA.
- (266) Niewypełnienie obowiązku przedstawienia informacji dotyczących środków ochrony i zarządzania, kwot, limitów połowowych, sprawozdań rocznych i statystyk podważa bowiem zdolność Panamy do wypełniania obowiązków wynikających z art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, w których określono obowiązki państw dotyczące podjęcia krajowych środków wobec swoich odpowiednich podmiotów krajowych na rzecz ochrony żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania tymi zasobami.

(267) Działania Panamy, opisane w niniejszej części decyzji, naruszają wymogi art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA.

(268) Biorąc pod uwagę, że Panama nie przeprowadziła kontroli statków na morzu pełnym zgodnie z zasadami regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, jej działania naruszają postanowienia art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia UNFSA wymagającego od państw, których statki prowadzą połowy na morzu pełnym, podjęcia środków kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki zasad regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.

(269) Panama nie przestrzega wymogów w zakresie rejestrowania i terminowej sprawozdawczości określonych w art. 18 ust. 3 lit. e) porozumienia UNFSA, ponieważ nie przedkłada ICCAT informacji dotyczących sprawozdań rocznych, danych w ramach zadania I (charakterystyka floty), sprawozdań w sprawie działań wewnętrznych w odniesieniu do statków o długości powyżej 20 metrów, tabel dotyczących zgodności i norm zarządzania dotyczących oceanicznych taklowców do połowu tuńczyka.

(270) Panama nie wypełnia ponadto obowiązków na podstawie art. 18 ust. 3 lit. f) porozumienia UNFSA z powodu niezgłoszenia do ICCAT danych dotyczących połowów, danych dotyczących programów obserwatorów krajowych i informacji dotyczących kwestii związanych z przeladunkiem, braku systemów inspekcji, braku środków mających zapewnić nadzór nad wyładunkami w niepanamskich portach i braku statystyk rynkowych dotyczących danych odnoszących się do przywozów i wyładunków.

(271) Panama nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 3 lit. g) porozumienia UNFSA w świetle informacji zgromadzonych podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję w czerwcu 2010 r. w odniesieniu do możliwości organów panamskich w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru.

(272) Panama nie spełnia obowiązków na podstawie art. 23 porozumienia UNFSA z powodu faktu, że nie przedstawiła ICCAT sprawozdania z inspekcji w portach za 2010 r.

(273) Ponadto, jak wyjaśniono w motywach 262 i 263, informacje uzyskane od WCPFC i IATTC wskazują, że Panama nie wypełnia obowiązków wynikających z art. 117 konwencji UNCLOS i art. 18 porozumienia UNFSA w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania.

⁽¹⁾ Pismo WCPFC do Panamy, dnia 8 października 2011 r.

⁽²⁾ Komitet IATTC ds. Przeglądu Wdrażania Środków przyjętych przez Komisję, 2. posiedzenie, La Jolla, Kalifornia (USA), 29–30 czerwca 2011 r., s. 3 – 5.

(274) Podczas wizyty przeprowadzonej w czerwcu 2010 r. stwierdzono ponadto, że panamski rejestr statków nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Panamy są rzeczywiście związane z tym państwem. Brak takiego rzeczywistego związku między państwem a statkami figurującymi w jego rejestrze stanowi naruszenie warunków określonych w art. 91 konwencji UNCLOS odnośnie do przynależności państwowej statków. Wniosek ten potwierdza również Międzynarodowa Federacja Pracowników Transportu (ITF), która uznała Panamę za tanią banderę⁽¹⁾.

(275) Należy wreszcie zauważyć, że wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 planu IPOA IUU Panama nie opracowała krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.

(276) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Panamę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Panama nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

11.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

(277) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽²⁾ Panama jest państwem o wysokim stopniu rozwoju społecznego (58. miejsce wśród 187 państw). Przypomina się również, że zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Panama należy do kategorii kraju o średnio wysokich dochodach.

(278) Uwzględniając tę pozycję, Panamy nie można uznać za państwo o szczególnych ograniczeniach bezpośrednio wynikających z jego poziomu rozwoju. Nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Panamę z obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane brakiem rozwoju. Jednakowo nie istnieje żaden konkretny dowód na korelację między stwierdzonymi brakami w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej a brakiem możliwości i infrastruktury.

(279) Należy jednak także zauważyć, że Unia sfinansowała już specjalne działania w zakresie pomocy technicznej dla Panamy w odniesieniu do zwalczania połowów NNN⁽³⁾. Nie istnieją żadne dowody na to, że Panama uwzględniła wskazówki dotyczące naprawienia wspomnianych braków ani też że wystąpiła do Unii o podjęcie działań następczych mających na celu budowanie zdolności.

(280) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Panamę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Panama nie ma negatywnego wpływu na jej stopień zaawansowania i ogólne wyniki w odniesieniu do rybołówstwa.

12. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE DEMOKRATYCZNO-SOCJALISTYCZNEJ REPUBLIKI SRI LANKI

(281) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zaakceptowała powiadomienie od Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki (Sri Lanki) jako państwa bandery z dniem 1 stycznia 2010 r.

(282) W dniach 29 listopada – 3 grudnia 2010 r. Komisja przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeprowadziła na Sri Lance wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

(283) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Sri Lankę rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jej statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Sri Lankę w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.

(284) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano do Sri Lanki w dniu 3 lutego 2011 r. W związku z faktem, że Sri Lanka nie poinformowała Komisji o zmianie dyrektora generalnego departamentu rybołówstwa i zasobów wodnych, sprawozdanie nie dotarło do odbiorcy i przesłano je ponownie w dniu 7 kwietnia 2011 r.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenience-183.cfm>

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽³⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (285) Uwagi Sri Lanki dotyczące sprawozdania końcowego z wizyty otrzymano w dniu 12 maja 2011 r.
- (286) W dniach 5–7 października 2011 r. Komisja przeprowadziła kolejną wizytę w Sri Lance w celu sprawdzenia działań podjętych przez Sri Lankę po pierwszej wizycie.
- (287) Sri Lanka przedstawiła dodatkowe uwagi na piśmie w dniu 15 listopada 2011 r.
- (288) Sri Lanka jest członkiem IOTC. Sri Lanka ratyfikowała konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA i przystąpiła do Umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu.
- (289) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Sri Lankę międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 288 i ustanowionych przez IOTC, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.
- (290) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez IOTC oraz wizyt przeprowadzonych przez Komisję na Sri Lance.

13. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA SRI LANKI ZA NIEWSPÓLPRAKUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (291) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Sri Lanki jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

13.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (292) Podczas swoich wizyt kontrolnych, jak również dzięki informacjom uzyskanym za pośrednictwem IOTC, stwierdzono, że Sri Lanka nie posiada żadnych przepisów zapewniających licencjonowanie połowów na morzu pełnym⁽¹⁾. W rzeczywistości oznacza to, że wszystkie 3 307 statków, wymienionych przez Sri Lankę w rejestrze upoważnionych statków sporządzonym przez IOTC, prowadzi połowy nielegalnie, jeżeli dane połowy odbywają się na obszarze objętym konwencją IOTC, poza w.s.e. Sri Lanki. W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 18 ust. 3 lit. b) ppkt (ii) porozumienia UNFSA państwo bandery musi podjąć środki zakazujące połowów na morzu pełnym swoim statkom, które nie posiadają odpowiedniej licencji lub odpowiedniego

upoważnienia do prowadzenia połowów. Wymienienie przez Sri Lankę ponad 3 000 statków w rejestrze upoważnionych statków sporządzonym przez IOTC, przy jednoczesnym braku przepisów zapewniających tym statkom zgodną z prawem licencję, wyraźnie wskazuje, że Sri Lanka nie działa zgodnie z obowiązkami spoczywającymi na niej jako na państwie bandery.

- (293) Na podstawie informacji uzyskanych od IOTC⁽²⁾ Komisja ustaliła ponadto, że niektóre państwa nadbrzeżne zatrzymały pewną liczbę statków pływających pod banderą Sri Lanki i ukarały je grzywną za prowadzenie nielegalnych połowów na obszarze objętym konwencją IOTC. Były to statki rybackie Lek Sauro, Madu Kumari 2, Anuska Putha 1, Sudeesa Marine 5, Rashmi, Chmale, Shehani Duwa, Dory II, Randika Putah 1 i Vissopa Matha w 2010 r., Sudharma, Speed Bird 7, Pradeepa 2, Kasun Putha 1, Win Marine 1, Speed Bird 3, Muthu Kumari i Little Moonshine w 2011 r. oraz Helga Siril w 2012 r.
- (294) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest odpowiedzialne za swoje statki pływające na morzu pełnym. Komisja uważa, że ciągła obecność statków pływających pod banderą Sri Lanki prowadzących nielegalne połowy na obszarze objętym konwencją IOTC wyraźnie wskazuje, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Sri Lanka, posiadając wyżej wymienione statki prowadzące połowy bez licencji, a więc nielegalnie, nie wypełniła bowiem skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegała środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz nie dopilnowała, aby jego statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.
- (295) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest zobowiązane do dopilnowania, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. Państwa bandery zobowiązane są również do bezzwłocznego wszczynania dochodzeń i postępowania sądowego. Państwo bandery powinno również zapewnić odpowiednie sankcje, zniechęcać do powtarzających się przypadków łamania prawa i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. W związku z tym należy zauważyć, że na Sri Lance nie wprowadzono przepisów, które przewidują przyznawanie statkom pływającym pod banderą Sri Lanki licencji połowowych na działanie poza w.s.e. tego państwa. Wymienienie przez Sri Lankę ponad 3 000 statków rybackich w rejestrze upoważnionych statków sporządzonym przez IOTC wyraźnie pokazuje, że Sri Lanka zezwala swoim statkom na prowadzenie połowów na morzu pełnym, naruszając przepisy IOTC, ponieważ Sri Lanka nie posiada przepisów przewidujących przyznawanie licencji na połowy na morzu pełnym. Świadczy to wyraźnie o niespełnieniu przez Sri Lankę obowiązków spoczywających na niej na mocy art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej <http://iotc.org/English/index.php>.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej <http://iotc.org/English/index.php>.

- (296) Ponadto zgodnie z art. 20 porozumienia UNFSA państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy bezpośrednio lub za pośrednictwem regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w celu zapewnienia zgodności ze środkami ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz ich egzekwowania. W zbiorze wymogów szczegółowych przewidzianych w tym artykule określono obowiązki państw w zakresie prowadzenia dochodzeń, wzajemnej współpracy i karania za działalność połowową NNN. W tym kontekście należy przypomnieć, że 13 statków ze Sri Lanki wymieniono w projekcie wykazu statków NNN przygotowanym na doroczne posiedzenie IOTC, które odbyło się w marcu 2011 r. ⁽¹⁾. IOTC zgodziła się, pomimo braku jednomyślności, nie umieszczać tych statków w wykazie. IOTC skierowała jednak do Sri Lanki wnioski o comiesięczne zgłaszanie miejsca pobytu omawianych statków, jak również o poinformowanie o orzeczeniu lankijskich sądów kończącym postępowanie w sprawie każdego statku. Należy zauważyć, że Sri Lanka nie spełniła obowiązków na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowej współpracy w zakresie wykonywania środków, składając do IOTC sprawozdanie odnoszące się jedynie do czterech z 12 miesięcy pomimo wniosku IOTC.
- (297) Przypomina się również, że zgodnie z art. 118 konwencji UNCLOS państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania nimi. W związku z tym obecność pewnej liczby statków pływających pod banderą Sri Lanki i prowadzących nielegalne połowy na obszarze objętym konwencją IOTC świadczy o niespełnieniu przez Sri Lankę obowiązków państwa bandery. Statki rybackie zatrzymane podczas prowadzenia nielegalnych połowów szkodzą bowiem ochronie żywych zasobów morza i zarządzaniu nimi.
- (298) Nieprzestrzeganie przez Sri Lankę zasad w odniesieniu do pływających pod banderą Sri Lanki statków, które prowadzą nielegalne połowy na obszarze IOTC, stanowi również naruszenie art. 217 konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwa bandery zobowiązane są do podjęcia szczególnych działań w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z zasadami międzynarodowymi, prowadzenia dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych przypadków naruszenia prawa i odpowiedniego karania każdego przypadku naruszenia.
- (299) Obecność pewnej liczby statków pływających pod banderą Sri Lanki i prowadzących nielegalne połowy na obszarze objętym konwencją IOTC dowodzi również nieprzestrzegania przez Sri Lankę zaleceń planu IPOA IUU. W pkt 34 planu IPOA IUU zaleca się państwom dopilnowanie, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN.
- (300) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Sri Lankę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jej banderą lub przez jej podmioty krajowe oraz że nie podjęła ona wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające pod jej banderą.
- 13.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (301) W odniesieniu do kwestii, czy Sri Lanka skutecznie współpracuje z Komisją w zakresie dochodzeń dotyczących połowów NNN i działalności z nimi związanej należy zauważyć, że dowody zgromadzone przez Komisję wskazują, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako na państwie bandery określonych na mocy prawa międzynarodowego.
- (302) Jak wspomniano w motywie 296, 13 statków ze Sri Lanki wymieniono w projekcie wykazu statków prowadzących połowy NNN przygotowanym na doroczne posiedzenie IOTC, które odbyło się w marcu 2011 r. IOTC zgodziła się, pomimo braku jednomyślności, nie umieszczać tych statków w wykazie. IOTC skierowała jednak do Sri Lanki wnioski o comiesięczne zgłaszanie miejsca pobytu omawianych statków, jak również o poinformowanie o orzeczeniu lankijskich sądów kończącym postępowanie w sprawie każdego statku. Jednak pomimo wniosku IOTC Sri Lanka złożyła do IOTC sprawozdanie odnoszące się jedynie do czterech z 12 miesięcy.
- (303) Działając w sposób opisany w powyższym motywie, Sri Lanka nie wykazała, że spełnia warunki z art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę.
- (304) Sri Lanka nie wykazała również, że przestrzega zaleceń określonych w pkt 18 planu IPOA IUU, który stanowi, że w świetle postanowień konwencji UNCLOS każde państwo powinno podjąć środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Ponadto Sri Lanka nie wykazała, że współpracuje z innymi państwami i koordynuje z nimi swoje działania w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania w sposób zgodny z postanowieniami pkt 28 planu IPOA IUU.
- (305) Komisja przeanalizowała, czy Sri Lanka podjęła skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe sankcje w celu pozbawienia sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.

⁽¹⁾ Okólnik IOTC 2011/18 z dnia 28 lutego 2011 r.

- (306) Należy zauważyć, że dostępne dowody potwierdzają, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W tym względzie informacje pozyskane ze sporządzonych przez organy niektórych państw nadbrzeżnych sprawozdań z zatrzymania ⁽¹⁾ dotyczących statków pływających pod lankijską banderą prowadzących nielegalne połowy poza w.s.e. Sri Lanki pokazują, że na Sri Lankę nie egzekwuje się oznakowania statków, wymogu posiadania na statku dokumentacji, w tym dziennika pokładowego. Obecność statków Sri Lanki na obszarze objętym konwencją IOTC bez właściwego oznakowania i bez dokumentacji podkreśla nierespektowanie przez Sri Lankę obowiązków w odniesieniu do statków pływających na morzu pełnym określonych w art. 18 ust. 1, 2 i 3 porozumienia UNFSA.
- (307) Ponadto ciągła obecność statków pływających pod banderą Sri Lanki i prowadzących nielegalne połowy na obszarze objętym konwencją IOTC wyraźnie wskazuje również, że Sri Lanka nie spełnia wymogów określonych w art. 19 ust. 1 porozumienia UNFSA, w którym przewidziano zasady w zakresie zgodności i egzekwowania prawa, których muszą przestrzegać państwa bandery. Działania Sri Lanki w tym zakresie są również niezgodne z wymogami określonymi w art. 19 ust. 1 porozumienia UNFSA, który stanowi między innymi, że kary powinny być odpowiednio surowe i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. Ponadto działania Sri Lanki w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych nie są zgodne również z zaleceniami określonymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym zaleca się państwom zapewnienie odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania sprawców korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.
- (308) W odniesieniu do historii, charakteru, okoliczności, zakresu i znaczenia przejawów rozważanych połowów NNN Komisja uwzględniła powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Sri Lanki do 2012 r.
- (309) W odniesieniu do obecnych możliwości organów Sri Lanki należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽²⁾ Sri Lanka jest państwem o średnim poziomie rozwoju społecznego (97. miejsce na 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Sri Lanka jest wymieniona w kategorii krajów o średnio niskich dochodach.
- (310) Na podstawie informacji uzyskanych podczas pierwszej wizyty nie można uznać, że organom Sri Lanki brakuje

zasobów finansowych, lecz raczej niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego i zasobów ludzkich.

- (311) Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z zawartymi w pkt 85 i 86 planu IPOA IUU zaleceniami dotyczącymi szczególnych wymogów dla krajów rozwijających się Unia sfinansowała już specjalny program pomocy technicznej w zakresie zwalczania połowów NNN ⁽³⁾.
- (312) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Sri Lankę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej jako państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.

13.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (313) Sri Lanka ratyfikowała konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Sri Lanka jest ponadto członkiem IOTC.
- (314) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Sri Lanki jako państwa członkowskiego IOTC.
- (315) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Sri Lanki na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez IOTC.
- (316) Należy przypomnieć, że IOTC wystosowała do Sri Lanki w dniu 22 marca 2011 r. ⁽⁴⁾ pismo sygnalizujące problemy dotyczące sprawozdania w sprawie zgodności z 2011 r. Główne problemy poruszone we wspomnianym piśmie dotyczyły opóźnienia w przedstawieniu sprawozdania z wdrażania, poziomu stosowania

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej <http://iotc.org/English/index.php>.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽³⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽⁴⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: http://www.iotc.org/English/meetings/comm/history/doc_meeting_CO9.php => Compliance Reports => Response to Letters of Feedback => Sri Lanka_16-05-11.

przez lankijskie statki VMS i programów obecności obserwatorów, niespójności w planie rozwoju floty, braku zgłaszania przyłówów żółwi i ptaków morskich, braku informacji dotyczących wyładunków statków z państw trzecich w portach Sri Lanki i częściowego stosowania się do wymogu sprawozdawczości statystycznej.

- (317) W odniesieniu do sytuacji wyjaśnionej w powyższym motywie Komisja przeanalizowała udostępniane przez IOTC informacje dotyczące przestrzegania przez Sri Lankę zasad IOTC dotyczących ochrony i zarządzania oraz wywiązywania się przez nią z obowiązków w zakresie sprawozdawczości. W tym celu Komisja wykorzystała sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności z 2011 r. ⁽¹⁾, jak również sprawozdanie IOTC dotyczące zgodności z 2012 r. ⁽²⁾.
- (318) W odniesieniu do sprawozdania w sprawie zgodności z 2011 r. Sri Lanka nie przedstawiła: rocznych sprawozdań i statystyk, informacji odnoszących się do środków ochrony i zarządzania oraz informacji dotyczących kwot i limitów połowowych.
- (319) W szczególności, zgodnie z dostępnymi informacjami, Sri Lanka nie przedstawiła IOTC w 2010 r. następujących informacji: sprawozdanie z wdrażania i sprawozdanie krajowe dla komitetu naukowego; plan rozwoju floty, wykaz aktywnych statków połowiących tuńczyki tropikalne w 2006 r., wykaz aktywnych statków połowiących mieczniki i tuńczyki białe w 2007 r. (przewidziany w rezolucji 09/02); wykaz aktywnych statków (przewidziany w rezolucji 10/08); projekt wykazu statków prowadzących połowy NNN pomimo posiadania w wykazie 13 własnych statków (przewidziany w rezolucji 09/03); przyłowy żółwi i ptaków morskich (przewidziane w rezolucji 10/02); rejestrowanie połowów statków rybackich (przewidziane w rezolucji 10/03); wyznaczone porty (przewidziane w rezolucji 10/11).
- (320) W odniesieniu do sprawozdania w sprawie zgodności z 2012 r. Sri Lanka nie przedstawiła: wszystkich wymaganych informacji dotyczących statystyk, informacji odnoszących się do środków ochrony i zarządzania oraz informacji dotyczących kwot i limitów połowowych.
- (321) W odniesieniu do 2011 r., według dostępnych informacji, Sri Lanka nie przedstawiła żadnych informacji lub przedstawiła częściowe informacje dotyczące następujących kwestii: przyjęcie VMS na wszystkich statkach o długości ponad 15 metrów i zestawienie zapisów VMS (przewidziane w rezolucjach 06/03 i 10/01); plan rozwoju floty (przewidziany w rezolucji 09/02); wykaz aktywnych statków (przewidziany w rezolucji 10/08); zakaz połowów kosogonów każdego gatunku i zgłaszanie żółwi morskich (przewidziane w rezolucjach 10/12
- i 09/06); programy obecności obserwatorów regionalnych (przewidziane w rezolucji 11/04); wyznaczony właściwy organ i sprawozdania z inspekcji dotyczące inspekcji w portach (przewidziane w rezolucji 10/11); statki i podmioty krajowe uznane za uczestniczące w połowach NNN (przewidziane w rezolucjach 11/03 i 07/01).
- (322) Ponadto podczas pierwszej wizyty kontrolnej na Sri Lance wykryto szereg niedociągnięć. Ze względu na brak VMS nie można było monitorować statków rybackich Sri Lanki działających na obszarze objętym konwencją IOTC, poza w.s.e. Sri Lanki. Sri Lanka nie wprowadziła żadnych przepisów przewidujących raportowanie połowów. Nie istniały żadne wytyczne ani żadna metodologia dla wyładunków statków z państw trzecich, w szczególności w przypadkach zaprzeczania wyładunkom, o których nie poinformowano państwa bandery statku. Podczas wizyty kontrolnej stwierdzono jednoznacznie kilka niedociągnięć w odniesieniu do monitorowania, kontroli i nadzorowania.
- (323) Niewypełnienie przez Sri Lankę obowiązku przedstawienia IOTC informacji, o których mowa w motywach 316–321, wskazuje, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków państwa bandery określonych w konwencji UNCLOS i porozumieniu UNFSA.
- (324) Braki stwierdzone podczas wizyty, o których mowa w motywie 322, stanowią dalsze dowody to, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków państwa bandery określonych w porozumieniu UNFSA.
- (325) Niewypełnienie obowiązku przedstawienia informacji dotyczących środków ochrony i zarządzania, kwot, limitów połowowych, sprawozdań rocznych i statystyk podważa bowiem zdolność Sri Lanki do wypełniania obowiązków wynikających z art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, w których określono obowiązki państw dotyczące podjęcia krajowych środków wobec swoich odpowiednich podmiotów krajowych na rzecz ochrony żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania tymi zasobami.
- (326) Sri Lanka, wbrew postanowieniom art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia UNFSA, nie sprawuje kontroli nad statkami na morzu pełnym. Sri Lanka przesała do rejestru IOTC wykaz ponad 3 000 upoważnionych statków pomimo braku przepisów zapewniających wspomnianym statkom zgodnych z prawem licencji połowowych. Oznacza to, że część floty Sri Lanki posiadająca licencje pozwalające na przebywanie na morzu przez ponad jeden dzień prowadzi połowy nielegalnie na obszarze objętym konwencją IOTC, poza w.s.e. tego państwa.

⁽¹⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Sri Lanki, Doc. No IOTC-2011-S15-CoC26rev1.

⁽²⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Sri Lanki, Doc. No IOTC-2012-CoC09-CR25_Rev2.

- (327) Sri Lanka nie wypełnia obowiązków na podstawie art. 18 ust. 3 lit. b) porozumienia UNFSA, ponieważ nie posiada przepisów dotyczących wydawania licencji i działania statków pływających pod jej banderą, które prowadzą połowy na morzu pełnym.
- (328) Sri Lanka nie przestrzega wymogów w zakresie rejestrowania i terminowej sprawozdawczości określonych w art. 18 ust. 3 lit. e) porozumienia UNFSA, ponieważ nie przedkłada IOTC informacji dotyczących planu rozwoju floty, wykazu aktywnych statków i zgłaszania żółwi morskich.
- (329) Sri Lanka nie spełnia ponadto wymogów na podstawie art. 18 ust. 3 lit. f) porozumienia UNFSA z powodu niezgodności z wymogami IOTC dotyczącymi VMS dla jej statków, braku systemów inspekcji i braku sposobów zapewnienia nadzorowania wyładunków w portach poza Sri Lanką.
- (330) Sri Lanka nie spełnia warunków określonych w art. 18 ust. 3 lit. g) porozumienia UNFSA z powodu braku programów obecności obserwatorów zgodnie z wymogami IOTC i informacjami zgromadzonymi podczas pierwszej wizyty kontrolnej dotyczącej możliwości organów Sri Lanki w zakresie monitorowania, kontroli i nadzorowania.
- (331) Analiza motywów 326–330 pokazuje wyraźnie, że działania Sri Lanki naruszają art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA.
- (332) Sri Lanka nie spełnia obowiązków na podstawie art. 23 porozumienia UNFSA z powodu faktu, że nie przedstawiła IOTC programu inspekcji w portach.
- (333) Ponadto jak wyjaśniono w motywach 316–321, informacje uzyskane od IOTC wskazują, że Sri Lanka nie wypełnia obowiązków wynikających z art. 117 konwencji UNCLOS i art. 18 porozumienia UNFSA w odniesieniu do środków ochrony i zarządzania.
- (334) Należy ponadto zauważyć, że wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 planu IPOA IUU Sri Lanka nie opracowała krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (335) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Sri Lankę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Sri Lanka nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.
- #### 13.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się
- (336) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Sri Lanka jest państwem o średnim stopniu rozwoju społecznego (97. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Sri Lanka jest wymieniona w kategorii krajów o średnio niskich dochodach.
- (337) Uwzględniając tę pozycję, Sri Lanki nie można uznać za państwo o szczególnych ograniczeniach bezpośrednio wynikających z jej poziomu rozwoju. Nie można było znaleźć bezpośredniego dowodu na to, że niewypełnienie przez Sri Lankę obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jest spowodowane brakiem rozwoju. Jednakowo nie istnieje żaden konkretny dowód na korelację między stwierdzonymi brakami w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru działalności połowowej a brakiem możliwości i infrastruktury. W rzeczywistości ze względów wyjaśnionych w motywie powyżej istnieją dowody na to, że nieprzestrzeganie międzynarodowych zasad jest bezpośrednio związane z brakiem odpowiednich instrumentów prawnych i niechęcią do podejmowania skutecznych działań.
- (338) Należy jednak także zauważyć, że w 2012 r. Unia sfinansowała już działania szczegółowe w zakresie pomocy technicznej dla Sri Lanki w odniesieniu do zwalczania połowów NNN ⁽²⁾.
- (339) Uwzględniając całą sytuację wyjaśnioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich elementów faktycznych zgromadzonych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Sri Lankę, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Sri Lanki nie ma negatywnego wpływu na jej stopień zaawansowania i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.
- ⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.
- ⁽²⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

14. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI TOGIJSKIEJ

- (340) W dniach 29 marca – 1 kwietnia 2011 r. Komisja przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeprowadziła w Republice Togijskiej (Togo) wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (341) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Togo rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Togo w celu wypełnienia jego obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.
- (342) W ramach działań następczych w związku z wizytą Komisja w dniu 11 maja 2011 r. i w dniu 5 lipca 2011 r. wezwała Togo do przedstawienia pisemnych wyjaśnień.
- (343) Togo przedstawiło uwagi i informacje na piśmie w dniach 17 maja 2011 r., 14 lipca 2011 r., 19 lipca 2011 r. i 26 lipca 2011 r.
- (344) Togo nie jest umawiającą się stroną ani współpracującym państwem nieczłonkowskim żadnej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa. Togo jest członkiem Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) i Komitetu ds. Rybołówstwa w Środkowo-Zachodniej Części Zatoki Gwinejskiej (FCWC), będących podregionalnymi organami doradczymi ds. rybołówstwa. Celem CECAF jest propagowanie zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza w obszarze, który mu podlega, polegające na odpowiednim zarządzaniu i rozwoju rybołówstwa i operacji połowowych. Celem FCWC jest propagowanie zrównoważonego współpracy między umawiającymi się stronami zmierzającej do ochrony i optymalnego wykorzystywania żywych zasobów morza w obszarze konwencji FCWC za pomocą odpowiedniego zarządzania oraz propagowanie zrównoważonego rozwoju rybołówstwa tych zasobów.
- (345) Togo ratyfikowało konwencję UNCLOS.
- (346) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Togo międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, określonych w porozumieniu międzynarodowym wspomnianym w powyższym motywie i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wspomniane w motywie 347, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.

- (347) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez ICCAT, CCAMLR, WCPFC, NEAFC i SEAFO, w postaci sprawozdań dotyczących zgodności lub w postaci wykazów statków NNN, a także z publicznie dostępnych informacji pochodzących ze sprawozdania Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych oraz w ostatecznym sprawozdaniu technicznym stanowiącym „wsparcie dla wdrożenia regionalnego planu działania FCWC dotyczącego połowów NNN” opublikowanym przez FCWC.

15. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA TOGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (348) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Togo jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

15.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (349) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa Komisja stwierdziła, że kilka statków NNN uwzględnionych w tych wykazach pływało pod banderą Togo po ich wpisaniu przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa do tych wykazów⁽¹⁾. Tymi statkami są Aldabra (wpisany w okresie, w którym pływał pod banderą Togo), Amorinn, Cherne, Kuko (wpisany w okresie, w którym pływał pod banderą Togo), Lana, Limpopo, Murtosa (wpisany w okresie, w którym pływał pod banderą Togo), Pion, Seabull 22, Tchaw (wpisany w okresie, w którym pływał pod banderą Togo), Xiong Nu Baru 33 (wpisany w okresie, w którym pływał pod banderą Togo).
- (350) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 94 ust. 1 i 2 konwencji UNCLOS każde państwo poddaje swojej jurysdykcji i kontroli statki pływające pod jego banderą. Komisja uważa, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa statków NNN, które pływały pod banderą Togo po ich wpisaniu do tych wykazów, wyraźnie wskazuje, że Togo nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego. Togo, posiadając wyżej wymienione statki powtarzające połowy NNN, nie wypełniło bowiem skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegало środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz nie dopilnowało, aby jego statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.

⁽¹⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 468/2010.

- (351) Zgodnie z art. 94 konwencji UNCLOS państwo bandery jest zobowiązane do zapewnienia przestrzegania przepisów przez statki pływające pod jego banderą i do poddania swojej jurysdykcji każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Ponadto zgodnie z art. 117 konwencji UNCLOS państwo bandery ma obowiązek podjęcia w odniesieniu do swoich podmiotów krajowych wszelkich środków niezbędnych do ochrony żywych zasobów morza pełnego lub współpracy z innymi państwami podejmującymi takie środki. W związku z tym stwierdza się, że fakt występowania w dłuższym okresie szeregu statków NNN pływających pod banderą Togo po ich wpisaniu do wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wskazuje na niewypełnienie przez Togo obowiązków spoczywających na nim na mocy konwencji UNCLOS.
- (352) Przypomina się również, że zgodnie z art. 118 konwencji UNCLOS państwa są zobowiązane do prowadzenia współpracy w zakresie ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania nimi. W związku z tym zauważa się, że występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków, które pływały pod banderą Togo po ich wpisaniu do tych wykazów i które nadal prowadzą działalność połowową, wyraźnie wskazuje, że Togo nie wypełniło obowiązków państwa bandery. Statki, które uznano za prowadzące połowy NNN, szkodzą bowiem ochronie żywych zasobów morza i zarządzaniu nimi.
- (353) Występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków, które pływały pod banderą Togo po ich wpisaniu do tych wykazów, stanowi również naruszenie art. 217 konwencji UNCLOS, zgodnie z którym państwa bandery zobowiązane są do podjęcia szczególnych działań w zakresie egzekwowania prawa w celu zapewnienia zgodności z zasadami międzynarodowymi, prowadzenia dochodzenia w odniesieniu do domniemych przypadków naruszenia prawa i odpowiedniego karania każdego przypadku naruszenia.
- (354) Występowanie w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa kilku statków NNN po ich wpisaniu do tych wykazów wskazuje również na niezdolność Togo do przestrzegania zaleceń planu IPOA IUU. W pkt 34 planu IPOA IUU zaleca się państwom dopilnowanie, aby statki rybackie uprawnione do pływania pod ich banderą nie prowadziły ani nie wspierały połowów NNN.
- (355) Należy ponadto zauważyć, że Togo włączono do sprawozdania Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych. Zgodnie z tym sprawozdaniem, kilka statków pływających pod banderą Togo prowadziło działalność połowową z naruszeniem środków ochrony i zarządzania ustanowionych przez CCAMLR⁽¹⁾. W sprawozdaniu Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych nie określa się Togo jako państwa, którego statki prowadzą działalność połowową NNN, z uwagi na fakt, iż podjęto pewne działania (wyrejestrowywanie) służące wyeliminowaniu niezgodnej z prawem działalności połowowej wspomnianych

statków pływających pod banderą Togo. W sprawozdaniu Krajowej Służby Rybołówstwa Morskiego Stanów Zjednoczonych wyrażono jednak obawy dotyczące rozwiązania problemu działalności połowowej NNN za pomocą wyrejestrowywania statków zamiast zastosowania innych sankcji.

- (356) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Togo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Togo nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego podmioty krajowe oraz że nie podjęło ono wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające wcześniej pod jego banderą.

15.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (357) Jeżeli chodzi o kwestię dotyczącą tego, czy Togo prowadzi skuteczną współpracę z Komisją w zakresie badania przypadków przeprowadzania połowów NNN i działalności związanej z takimi połowami, należy odnotować, że dowody zgromadzone przez Komisję wskazują, iż Togo nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego.
- (358) Komisja wielokrotnie wzywała Togo do podjęcia niezbędnych środków naprawczych w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą i prowadzących działalność na obszarze objętym konwencją CCAMLR oraz występujących w wykazie statków NNN sporządzonym przez CCAMLR. Dopiero po wysłaniu przez Komisję trzech monitów Togo wydało zaświadczenia o wyrejestrowaniu w odniesieniu do dziewięciu z jego statków NNN, wskazując monity Komisji w motywach tych zaświadczeń. Dwa inne togijskie statki NNN również zostały wyrejestrowane po wpłynięciu szeregu wniosków Komisji o udzielenie wyjaśnień dotyczących statusu tych statków. Oprócz omawianych przypadków wyrejestrowania z rejestru statków Togo nie podjęło jednak żadnego innego działania w celu rozwiązania problemu stwierdzonych i powtarzających się połowów NNN.
- (359) Działając w sposób opisany w powyższym motywie, Togo nie wykazało, że spełnia warunki określone w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę.
- (360) Komisja przeanalizowała, czy Togo podjęło skuteczne środki egzekucyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe sankcje w celu pozbawienia sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.

⁽¹⁾ Sprawozdanie NMFS, s. 107–108.

- (361) Dostępne dowody potwierdzają, że Togo nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych. W związku z tym przypomina się, że w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa figuruje wiele statków NNN, które pływały pod banderą Togo po ich wpisaniu do tych wykazów. Fakt, że istnieją takie statki NNN, wyraźnie wskazuje, że Togo nie wypełniło swoich obowiązków w odniesieniu do statków pływających na morzu pełnym określonych w art. 94 konwencji UNCLOS.
- (362) Ponadto jeżeli chodzi o zgodność i egzekwowanie, w trakcie wizyty stwierdzono, że Togo nie wprowadziło przepisów szczegółowych dotyczących działalności połowowej NNN. Jedynym środkiem, jaki podjęto, jest wyrejestrowanie statków rybackich. Takie działanie nie wiąże się jednak z prowadzeniem dochodzeń w sprawie niezgodnej z prawem działalności połowowej statków ani z nakładaniem sankcji za stwierdzone naruszenia. Wyrejestrowanie statku rybackiego nie zapewnia bowiem ukarania sankcjami sprawców naruszeń za ich działania ani pozbawienia ich korzyści wynikających z tych działań. Zwykła decyzja administracyjna w sprawie usunięcia statku rybackiego z rejestru, która nie zapewnia możliwości nałożenia innych kar, nie jest aktem zapewniającym odstraszać skutki. Takie działanie nie zapewnia kontroli państwa bandery nad statkami rybackimi, czego wymaga art. 94 konwencji UNCLOS. Ponadto podjęte przez Togo działania w zakresie zapewnienia zgodności i egzekwowania są niezgodne z pkt 18 planu IPOA IUU, który stanowi, że w świetle postanowień konwencji UNCLOS każde państwo powinno podjąć środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Prowadzone przez Togo działania w tym zakresie są również niezgodne z zaleceniami zawartymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym państwom zaleca się dopilnowanie, aby sankcje nakładane na statki prowadzące połowy NNN oraz, w największym możliwym stopniu, na podmioty krajowe podlegające jurysdykcji tych państw, były na tyle surowe, aby mogły skutecznie zapobiegać połowom NNN, powstrzymać je i eliminować, oraz pozbawiać sprawców korzyści uzyskanych w wyniku prowadzenia działalności niezgodnej z prawem.
- (363) Niewypełnienie przez Togo jego obowiązków w zakresie egzekwowania prawa potwierdza również korespondencja wymieniona między Komisją a Togo, a także dyskusje przeprowadzone w trakcie wizyty Komisji w Togo. Togo wielokrotnie stwierdzało, że w jego przepisach nie przewidziano sankcji wobec podmiotów prowadzących połowy NNN.
- (364) W odniesieniu do historii, charakteru, okoliczności, zakresu i znaczenia przejawów rozważanych połowów NNN Komisja uwzględniła powtarzającą się działalność połowową NNN statków pływających pod banderą Togo do 2012 r.
- (365) W odniesieniu do obecnych możliwości organów Togo należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽¹⁾ Togo jest państwem o niskim rozwoju społecznym (162. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Togo jest wymienione w kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych. W tym kontekście ograniczenia zdolności finansowych i administracyjnych właściwych organów można uznać za jeden z czynników wpływających na osłabienie zdolności Togo do wywiązywania się z nałożonych na nią obowiązków w zakresie współpracy i egzekwowania. Należy jednak przypomnieć, że uchybienia w dziedzinie współpracy i egzekwowania są raczej związane z brakiem odpowiednich ram prawnych umożliwiających podejmowanie odpowiednich działań następczych, a nie z istniejącymi możliwościami właściwych organów.
- (366) Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z zaleceniami zawartymi w pkt 85 i 86 planu IPOA IUU dotyczącymi szczególnych wymogów dla krajów rozwijających się Unia udzieliła Togo wsparcia w zakresie stosowania rozporządzenia w sprawie połowów NNN, realizując specjalny program pomocy technicznej finansowany przez Komisję⁽²⁾.
- (367) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Togo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Togo nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.
- 15.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (368) Togo ratyfikowało jedynie konwencję UNCLOS i nie jest umawiającą się stroną ani współpracującym państwem nieczłonkowskim żadnej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa.
- (369) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do Togo, pochodzące od FCWC i CCAMLR.
- (370) W tym względzie należy zauważyć, że Togo jest członkiem FCWC, który stanowi subregionalny organ doradczy ds. rybołówstwa. W grudniu 2009 r. odbyła się trzecia sesja konferencji ministerialnej FCWC, na

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

której przyjęto regionalny plan działania FCWC dotyczący połowów NNN w strefach morskich państw będących członkami FCWC (plan FCWC RPOA). Ministrowie upoważnili przewodniczącego konferencji ministerialnej i sekretarza generalnego FCWC do „podjęcia wszystkich niezbędnych środków w celu wdrożenia planu regionalnego”⁽¹⁾. Pierwsze posiedzenie grupy roboczej FCWC ds. zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów odbyło się w Ghanie w dniach 28–30 kwietnia 2010 r. Na posiedzeniu zalecono i uzgodniono program prac obejmujący określone działania, które należy przeprowadzić na szczeblu krajowym (metody rejestracji statków, współpraca między państwami będącymi członkami FCWC na rzecz zwiększenia świadomości, porozumienie w sprawie środków państw portu i sporządzenie wykazu statków przemysłowych uprawnionych do połowów w każdym państwie będącym członkiem FCWC)⁽²⁾.

- (371) W odniesieniu do sytuacji przedstawionej w powyższym motywie zauważa się, że z korespondencji i wizyty Komisji w Togo nie wynika, że Togo podjęło jakiegokolwiek działania w kierunku wdrożenia regionalnego planu FCWC RPOA ani zaleceń wydanych w ramach pierwszego posiedzenia grupy roboczej FCWC ds. połowów NNN.
- (372) Ponadto w latach 2010 i 2011 CCAMLR zgłosił, że wielokrotnie widziano statki NNN pływające pod banderą togijską lub statki NNN występujące w wykazach statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, które to statki pływały pod banderą Togo po ich wpisaniu do tych wykazów. Przykłady takich komunikatów można znaleźć w okólnikach CCAMLR przekazywanych jego członkom⁽³⁾: dokument COMM CIRC 10/11 dotyczący przypadków stwierdzenia obecności statków Typhoon-1 i Draco I występujących w wykazach statków NNN, dokument 10/23 dotyczący przypadków stwierdzenia obecności statków Typhoon-1 i Draco I występujących w wykazach statków NNN, dokument 10/37 dotyczący przypadku stwierdzenia obecności statku Bigaro występującego w wykazach statków NNN, dokument 10/38 aktualizacji wykazu statków NNN krajowych punktów kontaktowych – Triton I (zmienił nazwę – Zeus i banderę – Togo), dokument 10/72 dotyczący przypadku stwierdzenia obecności statku Bigaro występującego w wykazach statków NNN, dokument 10/133 dotyczący przypadku stwierdzenia obecności statku Kuko (wcześniej –Typhoon 1) występującego w wykazach statków NNN, dokument 11/03 dotyczący przypadków stwierdzenia obecności statków Typhoon-1, Zeus i Bigaro występujących w wykazach statków NNN i aktualizacji do wykazu statków NNN krajowych punktów kontaktowych.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej FCWC <http://www.fcwc-fish.org/>.

⁽²⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej FCWC <http://www.fcwc-fish.org/>.

⁽³⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej CCMLAR <http://www.ccamlr.org/>.

(373) CCAMLR uwzględnił również informacje, że w 2010 r. Togo miało pozbawić bandery statki Bigaro, Carmela, Typhoon-1, Chu Lim, Rex i Zeus, z których wszystkie występowały w wykazie statków NNN państw niebędących umawiającymi się stronami. Jednak w szeregu późniejszych sprawozdań z obserwacji statków wskazano, że wiele z tych statków nadal pływa pod banderą Togo (jak stwierdzono w dokumencie CCAMLR SCIC-10/4)⁽⁴⁾.

(374) Ponadto w ramach wizyty przeprowadzonej przez Komisję ujawniono, że władze Togo nie posiadają ram prawnych i niezbędnych możliwości w zakresie monitorowania i nadzoru, pozwalających na wykonywanie obowiązków państwa bandery.

(375) Działając w sposób opisany w niniejszej sekcji decyzji, Togo nie wykazało, że spełnia warunki określone w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Samo wyrejestrowywanie statków rybackich nie bowiem jest wystarczającym środkiem, który może podjąć państwo bandery, ponieważ nie eliminuje działalności NNN, nie zapewnia karania za jej prowadzenie w drodze zastosowania przewidzianych prawem sankcji administracyjnych lub karnych, a także daje statkom rybackim możliwość prowadzenia dalszej działalności z naruszeniem środków ochrony i zarządzania ustanowionych na poziomie międzynarodowym.

(376) Ponadto podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję ujawniono, że w procedurach Togo w zakresie rejestracji statków nie uwzględnia się działalności NNN, którą statki mogły prowadzić w przeszłości. Taka praktyka administracyjna, która może zachęcać podmioty zajmujące się prowadzeniem połowów NNN do rejestrowania statków NNN, jest niezgodna z art. 94 konwencji UNCLOS.

(377) Należy wreszcie zauważyć, że wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 planu IPOA IUU Togo nie opracowało krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.

(378) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Togo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Togo nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

⁽⁴⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej CCMLAR <http://www.ccamlr.org/>.

15.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (379) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Togo jest państwem o niskim stopniu rozwoju społecznego (162. miejsce wśród 187 państw). Potwierdza to również załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w którym Togo jest wymienione w kategorii krajów najslabiej rozwiniętych. Uwzględniając pozycję Togo we wspomnianym wyżej rankingu, Komisja sprawdziła, czy zgromadzone informacje można powiązać ze szczególnymi ograniczeniami występującymi w Togo jako kraju rozwijającym się.
- (380) Pomimo szczególnych ograniczeń możliwości, które mogą zasadniczo istnieć w odniesieniu do kontroli i monitorowania, szczególne ograniczenia Togo związane z jego poziomem rozwoju nie mogą uzasadniać braku szczegółowych przepisów w krajowych ramach prawnych, odnoszących się do międzynarodowych instrumentów na rzecz zwalczania działalności połowowej NNN, jej powstrzymywania i eliminowania. Co więcej ograniczenia te nie mogą uzasadniać niewprowadzenia przez Togo systemu sankcji za naruszenia międzynarodowych środków zarządzania i ochrony w odniesieniu do działalności połowowej na morzu pełnym.
- (381) Togo zwróciło się o do Unii o pomoc w zwalczaniu połowów NNN. W związku z tym stwierdza się, że Unia sfinansowała już działania szczegółowe w zakresie pomocy technicznej w odniesieniu do przeglądu i aktualizacji przepisów prawa o rybołówstwie z 1998 r. i dotyczących ich rozporządzeń wykonawczych w Republice Togijskiej ⁽²⁾ oraz działanie szczegółowe w zakresie pomocy technicznej w Togo w odniesieniu do zwalczania połowów NNN ⁽³⁾.
- (382) Po wizycie przeprowadzonej przez Komisję Togo ogłosiło określone środki, które mają zostać nałożone na jego statki należące do przedsiębiorstw zagranicznych. Do tej pory nie wprowadzono jednak ani nie zastosowano żadnych wyraźnych ram prawnych. Stwierdza się zatem, że Togo nie może powoływać się na brak zdolności administracyjnych w celu uchylenia się od jego zobowiązań międzynarodowych, ponieważ Komisja uwzględniła ograniczenia rozwoju Togo i zaoferowała odpowiednią pomoc.
- (383) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Togo,

można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Togo może mieć negatywny wpływ na jego stopień rozwoju. Uwzględniając jednak charakter stwierdzonych w Togo uchybień, pomoc zapewnioną przez Unię oraz działania podjęte w celu naprawy tej sytuacji, poziomem rozwoju tego państwa nie można całkowicie usprawiedliwić lub inaczej uzasadnić ogólnej działalności Togo jako państwa bandery lub państwa nadbrzeżnego w odniesieniu do rybołówstwa ani niewystarczalności jego działania w kierunku zapobiegania połowom NNN, ich powstrzymywania i eliminowania.

16. POSTĘPOWANIE DOTYCZĄCE REPUBLIKI VANUATU

- (384) W dniach 23–25 stycznia 2012 r. Komisja przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (EFCA) przeprowadziła w Republice Vanuatu (Vanuatu) wizytę w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (385) Celem wizyty było zweryfikowanie informacji na temat wprowadzonych przez Vanuatu rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jej statki rybackie, oraz informacji na temat środków podjętych przez Vanuatu w celu wypełnienia obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN i w celu spełnienia wymogów i punktów dotyczących wdrażania unijnego systemu świadectw połowowych.
- (386) Sprawozdanie końcowe z wizyty przesłano do Vanuatu w dniu 14 lutego 2012 r.
- (387) Uwagi Vanuatu dotyczące sprawozdania końcowego z wizyty otrzymano w dniu 11 maja 2012 r.
- (388) Vanuatu jest umawiającą się stroną IATTC, ICCAT, WCPFC i IOTC. Vanuatu jest współpracującym państwem nieczłonkowskim CCAMLR. Vanuatu ratyfikowało konwencję UNCLOS i podpisało porozumienie UNFSA.
- (389) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Vanuatu międzynarodowych zobowiązań jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach wspomnianych w motywie 388 i ustanowionych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa wspomniane w motywie 388, Komisja zgromadziła i przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celów takiej oceny.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Przegląd i aktualizacja przepisów prawa o rybołówstwie z 1998 r. i rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy w Republice Togijskiej (program AKP FISH II). Informacje pochodzące ze strony internetowej FCWC <http://www.fcwc-fish.org/>.

⁽³⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (390) Komisja korzystała z informacji pochodzących z dostępnych danych opublikowanych przez ICCAT, IOTC i WCPFC.

17. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA VANUATU ZA NIEWSPÓLPRAKUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (391) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków Vanuatu jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja uwzględniła elementy wymienione w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

17.1. Powtarzające się przypadki statków prowadzących połowy NNN oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 lit. a) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (392) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa Komisja stwierdziła, że do wykazu statków NNN sporządzonego przez IOTC w 2010 r. wprowadzono jeden statek Vanuatu ⁽¹⁾. Statkiem tym był Jupiter No. 1. Następnie na 14. sesji IOTC podjęto decyzję o usunięciu tego statku z wykazu statków NNN wobec podjętego przez Vanuatu zobowiązania do wyrejestrowania tego statku z rejestru statków Vanuatu oraz do poinformowania WCPFC o sytuacji statku ⁽²⁾.
- (393) Na podstawie informacji pochodzących z wykazów statków NNN sporządzonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa Komisja ustaliła również, że statek o nazwie Balena ⁽³⁾, uprzednio zarejestrowany w Vanuatu i prowadzący działalność połowową NNN na wodach RPA, został w 2010 r. wpisany do wykazu statków NNN opracowanego przez IOTC, ale następnie został z tego wykazu usunięty po przedstawieniu przez Vanuatu zaświadczenia o zezłomowaniu tego statku ⁽⁴⁾.
- (394) Statek ten został w 2010 r. wpisany do wykazu statków NNN opracowanym przez Unię ⁽⁵⁾, a następnie został z tego wykazu usunięty w 2011 r.
- (395) W związku z tym przypomina się, że zgodnie z art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest odpowiedzialne za swoje statki pływające na morzu pełnym. Zdaniem Komisji obecność statków pływających pod banderą Vanuatu i prowadzących nielegalne połowy na obszarze objętym konwencją IOTC jest wyraźnym dowodem, że Vanuatu nie wypełniło skutecznie swoich obowiązków, nie przestrzegало środków ochrony i zarządzania regionalnej organizacji ds. rybołówstwa oraz nie

dopilnowało, aby jego statki nie podejmowały żadnej działalności podważającej skuteczność takich środków.

- (396) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA państwo bandery jest zobowiązane do dopilnowania, aby statki pływające pod jego banderą przestrzegały zasad ochrony i zarządzania regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. Państwa bandery zobowiązane są również do bezzwłocznego wszczynania dochodzeń i postępowania sądowego. Państwo bandery powinno również zapewnić odpowiednie sankcje, zniechęcać do powtarzających się przypadków łamania prawa i pozbawiać sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku nielegalnej działalności. W związku z tym zauważa się, że występowanie statków NNN pływających pod banderą Vanuatu w jednym wykazie statków NNN sporządzonych przez regionalną organizację ds. rybołówstwa wskazuje, że Vanuatu nie wypełniło obowiązków wynikających z art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA. Wydaje się bowiem, że Vanuatu swoje działania koncentruje wyłącznie na środkach naprawczych związanych z regionalną organizacją ds. rybołówstwa, a nie na pełnym zbiorze odpowiednich sankcji nakładanych w związku z popełnionymi naruszeniami.

- (397) Niewypełnienie przez Vanuatu obowiązków w zakresie zgodności i egzekwowania prawa wynikających z art. 19 porozumienia UNFSA potwierdzają również informacje zgromadzone podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję. Jak szczegółowo wyjaśniono w motywach 402 i 403, w ramach tej wizyty stwierdzono, że właściwe organy Vanuatu swoimi działaniami naruszyły wszystkie wymogi przewidziane w art. 19 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA, przez co zignorowały odpowiedzialność Vanuatu spoczywającą na nim jako na państwie bandery, polegającą na podejmowaniu działań w sprawie każdej działalności połowowej NNN prowadzonej przez statki pływające pod jego banderą.

- (398) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Vanuatu, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 4 lit. a), że Vanuatu nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do statków NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod jego banderą lub przez jego podmioty krajowe oraz że nie podjęło ono wystarczających działań w celu przeciwdziałania udokumentowanym i powtarzającym się połowom NNN prowadzonym przez statki pływające wcześniej pod jego banderą.

17.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 lit. b) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (399) Komisja przeanalizowała, czy Vanuatu podjęło skuteczne środki egzekwacyjne w stosunku do podmiotów odpowiedzialnych za połowy NNN i czy wymierzono wystarczająco surowe sankcje w celu pozbawienia sprawców wykroczeń korzyści uzyskanych w wyniku połowów NNN.

⁽¹⁾ Statek Jupiter No 1, okólnik IOTC 2010/17 z dnia 15 lutego 2010 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie z czternastej sesji Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim w Pusan, IOTC-2010-S14-R[E].

⁽³⁾ Statek Balena, okólnik IOTC 2010/23 z dnia 9 marca 2010 r.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie z czternastej sesji Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim w Pusan, IOTC-2010-S14-R[E].

⁽⁵⁾ Zob. część B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 468/2010.

- (400) Zauważa się, że Vanuatu nie przestrzega rezolucji IOTC 09/03 dotyczącej ustanowienia wykazu statków, które prawdopodobnie prowadziły działalność połowową NNN na obszarze IOTC. Vanuatu nie wypełniło nałożonego przez IOTC obowiązku polegającego na przedstawieniu IOTC swojej opinii na temat usunięcia niektórych statków NNN z różnych państw z wykazu statków NNN opracowanego przez IOTC na 2011 r. ⁽¹⁾.
- (401) Działając w sposób opisany w powyższym motywie, Vanuatu nie wykazało, że spełnia warunki określone w art. 20 porozumienia UNSFA, w którym określa się zasady i procedury, których państwa muszą przestrzegać w związku ze międzynarodową współpracą w zakresie egzekwowania, aby zapewnić przestrzeganie i wykonywanie środków ochrony i zarządzania na szczeblu subregionalnym i regionalnym.
- (402) W odniesieniu do środków egzekucyjnych wprowadzonych przez Vanuatu należy zauważyć, że podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję w Vanuatu stwierdzono, iż pomimo że pływające pod banderą Vanuatu statki uprawnione do prowadzenia połowów na wodach międzynarodowych muszą wypełniać zobowiązania międzynarodowe, w systemie prawnym Vanuatu nie istnieją żadne szczegółowe zasady ani środki opracowane w celu rozwiązania problemu naruszeń polegających na połowach NNN na morzu pełnym, a także w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Z informacji zgromadzonych w czasie tej wizyty wynika, że nigdy nie stosuje się sankcji w odniesieniu do statków pływających pod banderą Vanuatu i prowadzących połowy poza wodami podlegającymi jurysdykcji Vanuatu. Ponadto, pomimo że Vanuatu podpisało porozumienie UNFSA, które stanowi główny uznawany na forum międzynarodowym instrument prawny w zakresie zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zarządzania działalnością połowową prowadzoną na wodach międzynarodowych, Vanuatu nie wdrożyło tego porozumienia do swojego systemu prawnego.
- (403) Brak szczegółowych przepisów prawnych dotyczących naruszeń polegających na połowach NNN, popełnionych na morzu pełnym, wyraźnie wskazuje na fakt niespełnienia przez Vanuatu warunków określonych w art. 94 ust. 2 lit. b) konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek, który pływa pod jego banderą, oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Co więcej brak szczegółowych przepisów prawa w odniesieniu do naruszeń polegających na połowach NNN na morzu pełnym wyraźnie wskazuje, że Vanuatu nie wypełniło obowiązków w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą na morzu pełnym, określonych w art. 18 ust. 1 porozumienia UNFSA.
- (404) Vanuatu nie wykazało również, że przestrzega zaleceń określonych w pkt 18 planu IPOA IUU, który stanowi, że w świetle postanowień konwencji UNCLOS każde państwo powinno podjąć środki lub współpracować w celu dopilnowania, aby podmioty krajowe podlegające jego jurysdykcji nie wspierały ani nie prowadziły połowów NNN. Ponadto Vanuatu nie przyjęło krajowego planu działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania. Vanuatu nie wykazało również, że współpracuje z innymi państwami i koordynuje z nimi swoje działania w zakresie zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania w sposób zgodny z postanowieniami pkt 28 planu IPOA IUU.
- (405) Stwierdzono również, że Vanuatu nie wprowadziło sankcji administracyjnych służących nakładaniu kar finansowych na podmioty prowadzące nielegalną działalność połowową. Ponadto sankcje karne przewidziane w systemie prawnym Vanuatu są minimalne. Podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję ujawniono, iż, pomimo że w przepisach Vanuatu określa się ogólny maksymalny limit w zakresie grzywien wynoszący 100 000 000 VUV (około 830 000 EUR) w odniesieniu do naruszeń warunków mających zastosowanie do międzynarodowych upoważnień do połowów ⁽²⁾, w odniesieniu do żadnego statku nigdy nie zastosowano sankcji odpowiadającej przedmiotowej maksymalnej grzywnie za nielegalne działania prowadzone na morzu pełnym. Ponadto ten maksymalny limit w zakresie grzywien nie ma zastosowania do zbioru najpoważniejszych i najczęstszych naruszeń zobowiązań międzynarodowych, takich jak nieprzekazanie danych dotyczących połowów lub brak współpracy w dochodzeniach. We wszystkich tych przypadkach przewidziane grzywny są ustalane na bardzo niskim poziomie i nie przekraczają 1 000 000 VUV (około 8 300 EUR) ⁽³⁾. Poziom takich sankcji jest wyraźnie nieadekwatny i nieproporcjonalny do powagi naruszeń, których dotyczą, do ewentualnego wpływu tych naruszeń i do ewentualnych korzyści, które mogą płynąć z takich działań sprzecznych z prawem.
- (406) Biorąc pod uwagę sytuację przedstawioną w powyższym motywie należy stwierdzić, że poziom sankcji za naruszenia polegające na połowach NNN, przewidziany w ustawodawstwie Vanuatu, nie jest zgodny z art. 19 ust. 2 porozumienia UNFSA, który stanowi, że sankcje stosowane w związku z naruszeniami powinny być odpowiednio surowe w celu zapewnienia skuteczności w zakresie przestrzegania prawa i zniechęcania do jego naruszania bez względu na to, gdzie to ma miejsce, oraz pozbawienia sprawców korzyści płynących z działalności sprzecznej z prawem. Ponadto działania Vanuatu w odniesieniu do skutecznych środków egzekucyjnych nie są zgodne z zaleceniami określonymi w pkt 21 planu IPOA IUU, w którym zaleca się państwom zapewnienie odpowiednio surowych kar za połowy NNN prowadzone przez statki i, w jak największym stopniu, przez podmioty krajowe podlegające ich jurysdykcji w celu skutecznego zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, a także w celu pozbawiania korzyści uzyskanych w wyniku takich połowów.

⁽¹⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Vanuatu (8. sesja Komitetu ds. Zgodności, 2011 r.), IOTC-2011-S15-Coc43 i okólnik IOTC 2010/23 z dnia 9 marca 2010 r.

⁽²⁾ CAP 135 część 5, art. 14 i 15 Prawa Republiki Vanuatu.

⁽³⁾ CAP 135 część 5, art. 16, 17 i 20 Prawa Republiki Vanuatu.

- (407) W odniesieniu do obecnych możliwości organów Vanuatu należy zauważyć, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ ⁽¹⁾ Vanuatu jest państwem o średnim poziomie rozwoju społecznego (125. miejsce na 187 państw). Z drugiej strony w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Vanuatu zaliczono do kategorii krajów najslabiej rozwiniętych.
- (408) Na podstawie informacji uzyskanych w trakcie wizyty przeprowadzonej przez Komisję, nie można uznać, że uchybienia przedstawione wynikają z braku zasobów finansowych, ponieważ niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa jest wyraźnie związane z brakiem niezbędnego otoczenia prawno-administracyjnego.
- (409) Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z zaleceniami zawartymi w pkt 85 i 86 planu IPOA IUU dotyczącymi szczególnych wymogów dla krajów rozwijających się Unia sfinansowała już specjalny program pomocy technicznej w zakresie zwalczania połowów NNN ⁽²⁾.
- (410) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Vanuatu, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i art. 31 ust. 5 lit. b) oraz d) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Vanuatu nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim jako na państwie bandery na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy i działań w zakresie egzekwowania prawa.
- 17.3. Niewypełnienie obowiązku wdrażania zasad międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (411) Vanuatu ratyfikowało konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Ponadto Vanuatu jest umawiającym się członkiem IATTC, WCPFC, IOTC i ICCAT oraz współpracującym państwem nieczłonkowskim CCAMLR.
- (412) Komisja przeanalizowała wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Vanuatu jako umawiającego się państwa członkowskiego IATTC, WCPFC, IOTC i ICCAT oraz jako współpracującego państwa nieczłonkowskiego CCAMLR.
- (413) Komisja przeanalizowała również wszelkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do zgody Vanuatu na stosowanie środków ochrony i zarządzania przyjętych przez IATTC, WCPFC, IOTC i ICCAT.
- (414) Przypomina się, że ICCAT wystosowała do Vanuatu pismo dotyczące uznania Vanuatu za niewspółpracujące państwo trzecie odnośnie do jego niedostatecznej sprawozdawczości ⁽³⁾. W piśmie tym Vanuatu zarzucono, że nie wywiązuje się ze swojego obowiązku przekazywania statystyk, zgodnie z zaleceniem 05-09 ICCAT. W tym samym piśmie ICCAT podkreśliła, że Vanuatu nie dostarczyło sekretariatowi ICCAT wszystkich niezbędnych danych i informacji, takich jak sprawozdanie roczne, dane dotyczące zadania I (dane statystyczne dotyczące floty) i zadania II (wielkość połowów), tabele dotyczące zgodności i kilka deklaracji przeładunkowych lub sprawozdań przewidzianych w zaleceniu ICCAT 06-11.
- (415) Komisja przeanalizowała udostępniane przez ICCAT informacje dotyczące przestrzegania przez Vanuatu zasad ICCAT dotyczących ochrony i zarządzania i wywiązywania się przez nie z obowiązków w zakresie sprawozdawczości. W tym celu Komisja wykorzystała tabele dotyczące zgodności załączone do sprawozdań komisji ICCAT za 2010 r. ⁽⁴⁾ i za 2011 r. ⁽⁵⁾.
- (416) Za 2010 r. Vanuatu nie przedstawiło ICCAT niektórych informacji wymaganych w ramach sprawozdania rocznego (przewidzianych w konwencji ICCAT, rezolucji 01-06 i odesłaniu 04-17) i danych statystycznych odnoszących się do danych dotyczących floty (zadanie I) oraz do danych dotyczących wielkości połowów (zadanie II) przewidzianych w zaleceniu ICCAT 05-09.
- (417) W szczególności zgodnie z dostępnymi informacjami w 2010 r. Vanuatu nie przekazało ICCAT informacji na temat danych dotyczących floty, danych dotyczących wielkości połowów (przewidzianych w zaleceniu ICCAT 05-09), danych dotyczących zgodności (przewidzianych w zaleceniu ICCAT 08-09), sprawozdania z działań wewnętrznych podjętych w odniesieniu do statków o długości przekraczającej 20 metrów oraz normy zarządzania oceanicznymi takłowcami do połowów tuńczyka (przewidzianej w zaleceniu ICCAT 02-22/09-08) ⁽⁶⁾.
- (418) Za 2011 r. Vanuatu nie przedstawiło ICCAT określonych informacji wymaganych w ramach sprawozdania rocznego (przewidzianych w zaleceniu ICCAT 01-06 i odesłaniu 04-17) i danych statystycznych odnoszących się do danych dotyczących floty (zadanie I) oraz do danych dotyczących wielkości połowów (zadanie II) przewidzianych w zaleceniu ICCAT 05-09. Ponadto Vanuatu nie przedstawiło tabeli dotyczących zgodności w odniesieniu do kwot i limitów połowowych (przewidzianych w zaleceniu ICCAT 98-14) ani deklaracji przeładunkowych (przewidzianych w zaleceniu ICCAT 06-11) ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

⁽²⁾ Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

⁽³⁾ Pismo ICCAT w sprawie uznania za niewspółpracujące państwo trzecie z dnia 21 lutego 2012 r.

⁽⁴⁾ ICCAT, tabele zbiorcze dotyczące zgodności, dokument nr COC-308/2010 z 10.11.2010.

⁽⁵⁾ ICCAT, projekt tabel zbiorczych dotyczących zgodności, dokument nr COC-308/2011.

⁽⁶⁾ Pismo ICCAT do Vanuatu w sprawie uznania za niewspółpracujące państwo trzecie nr 166 z dnia 18 stycznia 2011 r.

⁽⁷⁾ Pismo ICCAT do Vanuatu w sprawie uznania za niewspółpracujące państwo trzecie nr 623 z dnia 21 lutego 2012 r.

- (419) W odniesieniu do WCPFC zauważa się, że Vanuatu nie przestrzegało określonej liczby środków ochrony i zarządzania (CMM) przyjętych przez tę organizację regionalną. Aby ocenić poziom zgodności Vanuatu z przyjętymi przez WCPFC zasadami ochrony i zarządzania oraz poziom wypełnienia obowiązków sprawozdawczych, Komisja skorzystała z projektu sprawozdania dotyczącego systemu monitorowania zgodności opracowanego przez tę organizację regionalną przed jej dorocznym posiedzeniem w 2012 r. ⁽¹⁾.
- (420) W 2010 r. Vanuatu nie przestrzegało: środków ochrony i zarządzania WCPFC dotyczących rekinów, w ramach których nakłada się wdrożenie wskaźnika masy płetw rekinów (CMM 2009-4(7)), środków ochrony i zarządzania WCPFC dotyczących tuńczyka białego z południowego Pacyfiku, w ramach których nakłada się obowiązek polegający na przedstawianiu sprawozdania dotyczącego liczby statków dokonujących połowów tego gatunku (CMM 2005-02), środków ochrony i zarządzania WCPFC dotyczących migracji ptaków morskich, których celem jest zgłaszanie interakcji i przyłówów ptaków morskich (CMM 2007-04 (9)), szeregu środków ochrony i zarządzania WCPFC dotyczących opastuna (BET) i tuńczyka żółtopłetwego, w ramach których przewiduje się obowiązek polegający na przedstawianiu sprawozdania rocznego z połowów według gatunku z wyładunków i przeladunków, w ramach których przewiduje się wdrożenie środków na rzecz ograniczenia umieralności BET spowodowanej statkami rybackimi do połowów okrężnicą oraz zamknięcie sfer morza pełnego dla statków rybackich do połowów okrężnicą (CMM 2008-01 (18), (22) i (43)), a także środków ochrony i zarządzania WCPFC dotyczących urządzeń powodujących koncentrację ryb (FAD) oraz zatrzymywania połowów, w których przewiduje się obowiązek polegający na przedstawianiu systematycznego sprawozdania z odrzutów, którego wydruk przesyła się do WCPFC (CMM 2009-02 (12) i (13)). Vanuatu nie przestrzegało również środków ochrony i zarządzania WCPFC dotyczących sieci dryfujących, w których przewiduje się obowiązek polegający na przedstawieniu podsumowania działań w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru związanych ze stosowaniem dużych sieci dryfujących na morzu pełnym (CMM 2008-04 (5)).
- (421) W odniesieniu do IOTC przypomina się, że Vanuatu uznano za niewspółpracujące państwo trzecie w związku z nieprzebraniem przez niego określonych środków przyjętych przez tę organizację regionalną. W celu dokonania oceny stopnia, w jakim Vanuatu przestrzegało zasad w zakresie ochrony i zarządzania oraz wypełniało obowiązki sprawozdawcze, Komisja skorzystała ze sprawozdania IOTC dotyczącego zgodności sporządzonego w trakcie ósmej sesji Komitetu IOTC ds. Zgodności w 2011 r. ⁽²⁾.
- (422) W 2011 r. Vanuatu nie wywiązało się z obowiązku przedstawienia sprawozdania z wdrożenia środków ochrony i zarządzania IOTC. Vanuatu nie uczestniczyło
- (423) Co więcej, w czasie wizyty przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono, że środki ochrony i zarządzania przyjęte przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa, których członkiem jest Vanuatu, w żaden sposób nie zostały wprowadzone do przepisów Vanuatu.
- (424) Ponadto w odniesieniu do zarządzania flotą rybacką Vanuatu w czasie wizyty przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono, że w procedurach Vanuatu w zakresie rejestracji statków nie uwzględnia się żadnej wcześniejszej działalności NNN, którą mogły prowadzić statki ubiegające się o możliwość pływania pod banderą Vanuatu. Vanuatu nie posiada również żadnych szczegółowych przepisów gwarantujących, że statki rybackie zarejestrowane pod ich banderą będą przestrzegać przepisów dotyczących zarządzania zdolnością, określonych przez właściwe organizacje regionalne, których Vanuatu jest umawiającym się członkiem, lub w odniesieniu do których Vanuatu jest współpracującym państwem nieczłonkowskim. Podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono również, że Vanuatu nie wdrożyło środków na rzecz zapewnienia nadzoru nad wyładunkiem statków pływających pod banderą Vanuatu w portach nienależących do Vanuatu.
- (425) Niewypełnienie przez Vanuatu obowiązku przedstawienia IOTC, WCPFC i ICCAT informacji, o których mowa w motywach 414–423, wskazuje, że Vanuatu nie wypełniło obowiązków państwa bandery określonych w konwencji UNCLOS i porozumieniu UNFSA.
- (426) Niewypełnienie obowiązku przedstawienia informacji dotyczących środków ochrony i zarządzania, kwot, limitów połowowych, sprawozdań rocznych i statystyk podważa bowiem zdolność Vanuatu do wypełniania jego obowiązków wynikających z art. 117 i 118 konwencji UNCLOS, w których określono obowiązki państw dotyczące podjęcia środków wobec swoich odpowiednich podmiotów krajowych na rzecz ochrony żywych zasobów morza pełnego oraz współpracy w zakresie środków ochrony żywych zasobów morza w obszarach morza pełnego i zarządzania tymi zasobami.
- (427) Działania Vanuatu stanowią naruszenie wymogów art. 18 ust. 1 i 2 porozumienia UNFSA, ponieważ ze względów wyjaśnionych w motywie 424 państwo to nie gwarantuje, że jest zdolne do skutecznego wypełniania swoich obowiązków w odniesieniu do statków zarejestrowanych pod jego banderą.

⁽¹⁾ WCPFC-TCC7-2011/17-CMR/28 z dnia 12 października 2011 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie IOTC w sprawie zgodności dotyczące Vanuatu (8. sesja Komitetu ds. Zgodności, 2011 r.) IOTC-2011-S15-Coc43.

- (428) Działania Vanuatu stanowią również naruszenie wymogów art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA.
- (429) Vanuatu nie przestrzega wymogów w zakresie kontroli swoich statków na morzu pełnym zgodnie z zasadami regionalnych organizacji ds. rybołówstwa określonymi w art. 18 ust. 3 lit. a) porozumienia UNFSA, ponieważ Vanuatu nie przedstawiło ICCAT informacji dotyczących przeładunków.
- (430) Vanuatu nie przestrzega wymogów w zakresie rejestrowania i terminowej sprawozdawczości określonych w art. 18 ust. 3 lit. e) porozumienia UNFSA, ponieważ nie przedkłada ICCAT informacji dotyczących sprawozdań rocznych, danych w ramach zadania I (charakterystyka floty), sprawozdań w sprawie działań wewnętrznych w odniesieniu do statków o długości powyżej 20 metrów, tabel dotyczących zgodności i norm zarządzania dla oceanicznych takłowców do połowów tuńczyka.
- (431) Ponadto Vanuatu nie spełniło wymogów art. 18 ust. 3 lit. f) porozumienia UNFSA, ponieważ nie przedstawiło ICCAT, WCPFC i IOTC danych dotyczących połowów, nie przedstawiło ICCAT informacji dotyczących kwestii związanych z przeładunkiem oraz nie zapewniło nadzoru nad wyładunkiem w portach nienależących do Vanuatu, co stwierdzono w czasie wizyty przeprowadzonej przez Komisję.
- (432) Podczas wizyty przeprowadzonej przez Komisję stwierdzono ponadto, że rejestr statków Vanuatu znajduje się poza Vanuatu i nie gwarantuje, że statki pływające pod banderą Vanuatu są rzeczywiście związane z tym państwem. Brak takiego rzeczywistego związku między państwem a statkami figurującymi w jego rejestrze stanowi naruszenie warunków określonych w art. 91 konwencji UNCLOS odnośnie do przynależności państwowej statków. Wniosek ten potwierdza również Międzynarodowa Federacja Pracowników Transportu (ITF), która uznała Vanuatu za tanią banderę⁽¹⁾.
- (433) Należy ponadto zauważyć, że wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 planu IPOA IUU Vanuatu nie opracowało krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (434) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Vanuatu, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Vanuatu nie wypełniła obowiązków spoczywających na nim na mocy

prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych zasad, regulacji i środków ochrony i zarządzania.

17.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (435) Przypomina się, że według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ⁽²⁾ Vanuatu jest państwem o średnim stopniu rozwoju społecznego (125. miejsce wśród 187 państw). Z drugiej strony w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Vanuatu zaliczono do kategorii krajów najsłabiej rozwiniętych. Uwzględniając pozycję Vanuatu we wspomnianym wyżej rankingu, Komisja sprawdziła, czy zgromadzone przez nią informacje można powiązać ze szczególnymi ograniczeniami występującymi w Vanuatu jako kraju rozwijającym się.
- (436) W związku z tym stwierdza się, że niewypelnianie obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego przede wszystkim wiąże się z brakiem szczegółowych przepisów w krajowych porządkach prawnych odnoszących się do środków na rzecz zwalczania działalności połowowej NNN oraz jej powstrzymywania i eliminowania, a także z niezadowalającym poziomem przestrzegania zasad określonych przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa. W praktyce wydaje się, że czynnikiem osłabiającym skuteczne monitorowanie i kontrolowanie działalności połowowej oraz nadzór nad nią jest ogromna liczba statków zarejestrowanych pod banderą Vanuatu i działających na morzu pełnym. Brak jakiegokolwiek ograniczenia pod względem rejestracji statków w praktyce nie odpowiada zasobom przydzielonym przez Vanuatu na rozwój działań i środków w zakresie kontroli, monitorowania i nadzoru zgodnych z obowiązkami międzynarodowymi państwa bandery. W rezultacie, mimo że Vanuatu może doświadczać ograniczeń rozwoju, strategię realizowaną przez to państwo w zakresie rozwoju rybołówstwa nie odpowiadają przydzielonym zasobom i priorytetom państwa w odniesieniu do zarządzania rybołówstwem.
- (437) Należy jednak także zauważyć, że w 2012 r. Unia sfinansowała już działania szczegółowe w zakresie pomocy technicznej dla Vanuatu w zwalczania połowów NNN⁽³⁾.
- (438) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie wszystkich faktów zebranych przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Vanuatu, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Vanuatu nie ma negatywnego wpływu na jego stopień zaawansowania i ogólną działalność w odniesieniu do rybołówstwa.

(1) Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://www.itfglobal.org/flags-convenience/flags-convenience-183.cfm>.

(2) Informacje pochodzące ze strony internetowej: <http://hdr.undp.org/en/statistics/>.

(3) Pomoc przekazywana krajom rozwijającym się, służąca przestrzeganiu przepisów wdrażanego rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN), EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

18. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚĆ UZNANIA
PAŃSTW TRZECICH ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (439) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte powyżej w odniesieniu do niewywiązania się przez Belize, Kambodżę, Fidżi, Gwineę, Panamę, Sri Lankę, Togo i Vanuatu z obowiązków spoczywających na nich na mocy prawa międzynarodowego jako państwach bandery, państwach portu, państwach nabrzeżnych lub państwach zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działania w celu zapobieżenia połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN państwa te należy powiadomić o możliwości uznania za państwa, które zdaniem Komisji są niewspółpracującymi państwami trzecimi w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (440) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić Belize, Kambodżę, Fidżi, Gwineę, Panamę, Sri Lankę, Togo i Vanuatu o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie. Komisja powinna również podjąć wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN w odniesieniu do Belize, Kambodży, Fidżi, Gwinei, Panamy, Sri Lanki, Togo i Vanuatu. Do celów dobrej administracji należy ustalić okres, w którym wymienione państwa mogą przedstawiać pisemne odpowiedzi na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.

- (441) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Belize, Kambodży, Fidżi, Gwinei, Panamy, Sri Lanki, Togo i Vanuatu o możliwości uznania za państwa, które zdaniem Komisji są państwami niewspółpracującymi do celów niniejszej decyzji, nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Belize, Królestwo Kambodży, Republikę Fidżi, Republikę Gwinei, Republikę Panamy, Demokratyczno-Socjalistyczną Republikę Sri Lanki, Republikę Togijską i Republikę Vanuatu powiadamia się o możliwości uznania za państwa trzecie, które zdaniem Komisji są niewspółpracującymi państwami trzecimi w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji